

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 71 / IV legislatura / Quart període

Dijous, 18 de novembre de 1993

R-49086

Ple del Parlament

Presidència del Molt Honorable Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Sessió plenària núm. 40

Segona i darrera reunió

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i vuit minuts.

Preguntes (Punt vint-i-quatrè de l'ordre del dia.)

Pregunta al Consell Executiu sobre el cost de la campanya «Anirem endavant» (Reg. 13461)

Formulació: Sr. Pujol i Folcrà (P) (p. 3475).

Resposta: conseller de Cultura (p. 3475).

Repregunta: Sr. Pujol i Folcrà (P) (p. 3475).

Segona resposta: conseller (p. 3475).

Pregunta al Consell Executiu sobre els estudis comparatius, a disposició del Departament de Sanitat i Seguretat Social, que fan aconsellable la metadona com a substitutiu de l'heroïna en els processos terapèutics de malalts toxicòmans (Reg. 13615)

Formulació: Sr. Reguant (M) (p. 3476).

Resposta: conseller de Sanitat i Seguretat Social (p. 3476).

Repregunta: Sr. Reguant (M) (p. 3476).

Segona resposta: conseller (p. 3476).

SUMARI (2)

Preguntes al Consell Executiu sobre el jaciment ibèric de Puig-roig (Masroig, Priorat) i la publicació de la memòria que recull els resultats de les excavacions des del 1977 fins al 1989 (Reg. 13760) i sobre el termini previst per a començar la construcció del palau de justícia de Reus (Baix Camp) (Reg. 13761)

Retirades.

Pregunta al Consell Executiu sobre les valoracions clíniques que aconsellen la metadona com a substitutiu de l'heroïna en els processos terapèutics (Reg. 13616)

Formulació: Sr. Reguant (M) (p. 3477).

Resposta: conseller de Sanitat i Seguretat Social (p. 3477).

Preguntes al Consell Executiu sobre el termini previst per a finalitzar les obres de l'escola nova d'EGB de Sant Pau de Seguries (Ripollès) (Reg. 13331) i sobre el termini previst per a inaugurar la nova escola d'EGB de Sant Pau de Seguries (Reg. 13332)

Formulació: Sr. Piella (S) (p. 3478).

Resposta: conseller d'Ensenyament (p. 3478).

Repregunta: Sr. Piella (S) (p. 3478).

Segona resposta: conseller (p. 3478).

Pregunta al Consell Executiu sobre els criteris emprats en l'organització i la realització de l'acte de commemoració del centenari de Ventura Gassol (Reg. 13419))

Formulació: Sr. Benach (ERC) (p. 3479).

Resposta: conseller de Cultura (p. 3479).

Repregunta: Sr. Benach (ERC) (p. 3479).

Segona resposta: conseller (p. 3480).

Pregunta al Consell Executiu sobre la justificació del projecte d'obertura de la pista forestal del camí dels Valencians, a Sales de Llierca (Garrotxa) (Reg. 13591)

Formulació: Sr. Terradellas (S) (p. 3480).

Resposta: conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (p. 3480).

Repregunta: Sr. Terradellas (S) (p. 3480).

Segona resposta: conseller (p. 3481).

Preguntes al Consell Executiu sobre l'abast de la intoxicació per haver ingerit carn tractada amb clembuterol (Reg. 13636), sobre els motius pels quals no s'ha informat d'un cas d'intoxicació per carn tractada amb clembuterol (Reg. 16637) i sobre les mesures preses per a protegir els consumidors en relació amb la carn tractada amb clembuterol (Reg. 16638)

Formulació: Sra. Torrent (S) (p. 3481).

Resposta: conseller de Sanitat i Seguretat Social (p. 3481).

Repregunta: Sra. Torrent (S) (p. 3481).

Segona resposta: conseller (p. 3482).

Preguntes al Consell Executiu sobre les places dels cursos de català per a adults (Reg. 13310) i sobre les mesures previstes per a fer cursos de català per a adults a les persones que no s'hi han pogut inscriure per manca de places (Reg. 13311)

Formulació: Sr. Riera i Gassiot (IC) (p. 3483).

Resposta: conseller de Cultura (p. 3483).

Repregunta: Sr. Riera i Gassiot (IC) (p. 3483).

Segona resposta: conseller (p. 3484).

Interpel·lació al Consell Executiu sobre les mutualitats de previsió social (Reg. 10071) (Punt setzè de l'ordre del dia.)

Formulació: Sr. Puigcercós (ERC) (p. 3484).

Resposta: conseller de Treball (p. 3486).

Rèplica: Sr. Puigcercós (ERC) (p. 3487).

Contrarèplica: conseller (p. 3488).

Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la prestació social substitutòria (Reg. 13418) (Punt dissetè de l'ordre del dia.)

Presentació: Sr. Puigcercós (ERC) (p. 3489).

Esmena del G. P. de Convergència i Unió (núm. 1, de modificació)

Torn a favor: Sr. Campuzano (CiU), juntament amb les esmenes núms. 2 i 3, de modificació (p. 3490).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1, d'addició)

Torn a favor: Sra. Oranich (IC) (p. 3492).

Posició dels grups no esmenants: *Sr. Reguant (M) (p. 3493), Sr. Ariza (P) (p. 3493) i Sr. Abelló i Alfonso (S) (p. 3494).*

Posició del grup presentant: *Sr. Puigcercós (ERC) (p. 3495).*

Votació del punt primer, amb les esmenes incorporades: *aprovat per 76 vots a favor, 18 en contra i 1 abstenció (p. 3496).*

Votació del punt segon, amb l'esmena incorporada: *aprovat per 77 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions (p. 3496).*

Votació del punt tercer, amb l'esmena incorporada: *aprovat per 96 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció (p. 3496).*

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el funcionament educatiu i administratiu dels centres públics d'educació d'adults (Reg. 13433) (Punt divuitè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sra. Torrent (S) (p. 3496).*

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1, d'addició)

Torn a favor: *Sr. Riera i Gassiot (IC), juntament amb l'esmena núm. 2, d'addició (p. 3497).*

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 1, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Bargalló (ERC) (p. 3497).*

Posició dels grups no esmenants: *Sr. Pujol i Folcra (P) (p. 3498) i Sr. Jané (CiU) (p. 3498).*

Posició del grup presentant: *Sra. Torrent (S) (p. 3499).*

Votació: *rebutjada per 30 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció (p. 3499).*

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'habitatge públic (Reg. 13432) (Punt dinovè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sr. Corbacho (S) (p. 3499).*

Posició dels grups: *Sra. Montserrat (P) (p. 3500), Sr. Farrés (IC) (p. 3500), Sr. Rodri (ERC) (p. 3502) i Sr. Capdeferro (CiU) (p. 3502).*

Votació del punt primer: *rebutjat per 28 vots a favor, 58 en contra i 3 abstencions (p. 3503).*

Votació del punt segon i tercer: *rebutjats per 32 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 3503).*

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la promoció del cooperativisme (Reg. 13420) (Punt vintè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sr. Riera i Olivé (S) (p. 3503).*

Posició dels grups: *Sr. Pujol i Folcra (P) (p. 3505), Sr. Gimeno (IC) (p. 3505), Sr. Bosch (ERC) (p. 3506) i Sr. Parera (CiU) (p. 3506).*

Votació: *rebutjada per 36 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 3507).*

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les institucions d'iniciativa social (Reg. 13434) (Punt vint-i-unè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sr. Bosch (ERC) (p. 3507).*

Esmena del G. Socialista (núm. 1, d'addició)

Torn a favor: *Sra. Barenys (S), juntament amb l'esmena núm. 2, de modificació (p. 3508).*

Esmena del G. P. de Convergència i Unió (núm. 1, de supressió)

Torn a favor: *Sra. Tarruella (CiU), juntament amb l'esmena núm. 2, de modificació (p. 3509).*

Posició dels grups no esmenants: *Sr. Reguant (M) (p. 3510), Sr. Ariza (P) (p. 3510) i Sr. Farrés (IC) (p. 3510).*

Posició del grup presentant: *Sr. Bosch (ERC) (p. 3511).*

Votació dels punts 1, 2.a i 3: *aprovats per unanimitat (p. 3512).*

Votació del punt 2.c: *rebutjat per 30 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció (p. 3512).*

Votació del punt 2.b, llevat de la darrera frase: *rebutjat per 30 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 3512).*

Votació del punt 2.b, amb l'addició de l'última frase: *rebutjat per 9 vots a favor, 61 en contra i 21 abstencions (p. 3512).*

Votació del punt 2.d: *rebutjat per 30 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 3512).*

La sessió se suspèn a un quart de tres de la tarda i set minuts i es reprèn a dos quarts de cinc de la tarda i nou minuts.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els treballadors estrangers extracomunitaris a Catalunya (Reg. 13416) (Punt vint-i-dosè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sr. Riera i Gassiot (IC) (p. 3513).*

Esmenes del G. Socialista (núms. 1, 2 i 3, d'addició)

Torn a favor: *Sr. Oliart (S)* (p. 3514).

Esmenes del G. P. de Convergència i Unió (núms. 4 i 5, de supressió i de modificació)

Torn a favor: *Sra. Tarruella (CiU)* (p. 3515).

Posició dels grups no esmenants: *Sr. Reguant (M)* (p. 3516), *Sr. Ariza (P)* (p. 3516) i *Sr. Rodri (ERC)* (p. 3516).

Posició del grup presentant: *Sr. Riera i Gassiot (IC)* (p. 3517).

Votació dels punts 1, 3 i 4: *aprovats per unanimitat* (p. 3518).

Votació dels punts 2 i 7: *rebutjats per 29 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció* (p. 3518).

Votació del punt 6 fins a «concertats»: *aprovat per unanimitat* (p. 3518).

Votació de l'addició: *rebutjada per 29 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció* (p. 3518).

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la gestió de la superfície forestal (Reg. 13443) (Punt vint-i-tresè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sr. Portabella (ERC)* (p. 3518).

Esmena del G. P. Popular (núm. 1, de modificació)

Torn a favor: *Sra. Montserrat (P)* (p. 3520).

Posició dels grups no esmenants: *Sr. Gimeno (IC)* (p. 3521), *Sr. Ganyet (S)* (p. 3521) i *Sr. Suñer (CiU)* (p. 3522).

Posició del grup presentant: *Sr. Portabella (ERC)* (p. 3523).

Votació dels punts 1 i 2: *rebutjats per 28 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció* (p. 3523).

Votació del punt 3: *aprovat per 69 vots a favor, 3 en contra i 15 abstencions* (p. 3523).

Votació dels punts 4, 5 i 6: *aprovats per unanimitat* (p. 3523).

La sessió s'aixeca a tres quarts de sis de la tarda i dotze minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 40.2

La sessió es reprèn a les deu del matí i vuit minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficial major i els lletrats Sr. Vintó i Sr. de Alfonso.

Al banc del Govern seuen els consellers d'Ensenyament, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i de Treball.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Preguntes

Passem al vint-i-quatrè punt de l'ordre del dia, que són les preguntes amb resposta oral.

Pregunta al Consell Executiu sobre el cost de la campanya «Anirem endavant»

La primera pregunta la formula el diputat senyor Simon Pujol sobre el cost de la campanya «Anirem endavant». Té la paraula.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Sí, senyor president, senyores i senyors diputats, senyor conseller que contestarà la pregunta, tinc interès a saber quin és l'import per tots els conceptes d'aquesta campanya «Anirem endavant» i, a ser possible, amb dades parcials dels diferents mitjans de comunicació —premsa o ràdio— en què s'hagin gastat aquests diners.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Pujol. Pel Consell Executiu, té la paraula el conseller senyor Guitart.

El Sr. CONSELLER DE CULTURA (Joan Guitart i Agell): Amb molt de gust, senyor president. Senyores i senyors diputats, aquesta és una campanya genèrica, com sap el senyor diputat, que té la finalitat de fomentar entre tots els ciutadans de Catalunya la seva confiança en el país i en el seu futur. És una campanya que prosseguirà, és a dir, que acompanya les diverses campanyes que fan els diferents departaments.

Per respondre exactament el que em pregunta..., s'ha tingut present, precisament, el cost; el cost de producció de l'espot de trenta segons és de 14.812.000 pessetes; les tanques, un mes, i «opis», una setmana, 23.373.446 pessetes; les tres insercions d'una pàgina en color a la premsa, 21.904.465 pessetes, i la televisió —TV3, Canal 33 i Televisió Espanyola—, 31.031.744 pessetes. I, per tots els conceptes, el cost de la campanya és de 91.117.655 pessetes.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. Pot pregar, el senyor Pujol.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Sí. Senyor conseller, estem d'acord amb la filosofia, potser no estem d'acord amb el moment en què s'ha fet. Tinguem en compte que el produc-

te interior brut català ha caigut en els vuit primers mesos de l'any 93 l'1,9%; tinguem en compte que la inversió estrangera ha baixat a Catalunya un 24%; tinguem en compte que els quatre primers mesos de l'any 93 han suspès pagament a Catalunya 316 empreses, que representen el 40% del total espanyol, amb un passiu de 60.000 milions de pessetes, que pràcticament és el 45% de tot l'Estat, és a dir, que representa una empresa amb suspensió o fallida cada dia; amb un creixement de l'atur de l'any, des del juny del 92 al juny del 93, del 5,8%, quan a Catalunya queden aturades 440 persones diàries; quan la producció dels vehicles ha baixat un 27% i ha posat, almenys, en difícil situació quaranta mil famílies; quan el retard en els pagaments als proveïdors..., que vostès es gasten 91 milions de pessetes, però el retard de pagaments als proveïdors de la Generalitat pot arribar fins a un any; quan els nostres ajuntaments estan en fallida, sense que la Generalitat hagi posat en marxa el Fons de cooperació; quan no es poden, per manca de pressupost, cobrir les baixes de professorat; quan no es pot posar en marxa la Llei d'ordenació sanitària de Catalunya, per no tenir partides pressupostàries, etcètera, senyor conseller.

O sigui, estem en un context en el qual els més desfavorits tenen disminuït el seu poder adquisitiu; es congelen els sous dels funcionaris, i els aturats, per primera vegada, hauran de pagar l'IRPF. I, en tot aquest context, vostès es gasten 90 milions de pessetes.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Pujol. El senyor conseller té la paraula per contestar la repregunta.

El Sr. CONSELLER DE CULTURA: Efectivament, senyor diputat, ens gastem 91 milions de pessetes per intentar restablir i mantenir la confiança en el país i la seva gent. És com aquelles empreses que quan consideren que van malament no fan publicitat i acaben amb la seva política comercial i la seva política de vendes. Jo crec que el moment exigeix ànims, recuperar forces, tenir confiança en nosaltres mateixos, i la publicitat i la propaganda serveixen, precisament, per a això: per mantenir i per conservar la confiança. Quan el moment és difícil, quan les situacions són més complexes és quan la gent ha de treure imaginació i ha de ser capaç de reaccionar de manera positiva. Tinc la impressió que, si amb això es contribueix a mantenir aquesta confiança i això pot ajudar d'alguna manera la reactivació, 91 milions de pessetes estan ben gastats.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller.

Pregunta al Consell Executiu sobre els estudis comparatius, a disposició del Departament de Sanitat i Seguretat Social, que fan aconsellable la metadona com a substitutiu de l'heroïna en els processos terapèutics de malalts toxicòmans

La següent pregunta la formula el diputat senyor Reguant, sobre els estudis comparatius a disposició del Departament de Sanitat i Seguretat Social.

El Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyor conseller de Sanitat, doncs, la pregunta és la que ha esmentat el senyor president de la cambra, és a dir, de quins estudis comparatius disposa la Conselleria que facin aconsellable l'ús de la metadona com a substitut de l'heroïna en els processos terapèutics de malalts toxicòmans.

Aquesta és la pregunta.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Reguant. El senyor conseller Trias té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Xavier Trias): Sí, senyor president, senyors diputats, els primers treballs que es van fer sobre aquest tema van ser de Dole i Nyswander, els anys seixanta. La utilització de metadona en els programes de manteniment per a persones dependents de l'heroïna ha experimentat en els últims anys una notable extensió. Paral·lelament al creixement d'aquest tipus de programes arreu del món, s'han desenvolupat un nombre molt important de programes de recerca per tal d'avaluar l'efectivitat d'aquesta modalitat terapèutica, la qual cosa ha posat de manifest l'efectivitat dels programes de manteniment de metadona en la reducció de la mort i mortalitat dels consumidors d'opiacis per via parenteral i en la seva deshabitació, i també en la reducció d'altres problemes associats al consum de drogues.

Jo li he portat, per no ser pesat a la gent, tot un recull, que li passaré, d'estudis comparatius i de bibliografia que ha sortit a nivell de tot el món sobre aquest tema, que crec que als diputats no els interessa però que poso a la seva disposició.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. El senyor Reguant pot repreguntar.

El Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president; gràcies senyor conseller, i accepto aquesta documentació de molt bon grat i també que és una cosa, potser, de caprici meu.

Però vull recordar-li, senyor conseller, que en la interpellació que li vaig formular al seu dia, el 29 d'abril de 1992 —ho recull el DSPC—, vostè esmentava, quan jo li deia també que em semblava que els tractaments amb metadona fan tanta addicció com l'heroïna, fan tanta addicció com l'heroïna, no estant dins la cultura de la droga.

I per altra part, vostè mateix reconeixia que eren només uns tractaments que es feien durant un curt termini de temps en busca de solucions millors, però, en canvi, aquestes solucions millors vostè no les esmentava. És possible que en aquest moment sí que estigui en condicions de dir quines són les solucions millors per a aquells toxicòmans en el tram terminal de la malaltia que són tractats i mantinguts amb metadona en els nostres hospitals —cosa que, en fi, no hi estic pas oposat. Però, vull dir, a partir d'aquí, doncs, quines són les solucions millors de què vostès disposen per acabar de reinserir o integrar o resoldre aquest tipus de casos?, m'agradaria escoltar-ho avui.

Gràcies, senyor conseller.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Reguant. El senyor conseller.

El Sr. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL: Vostè és una persona del món sanitari i sap que no donem, precisament, metadona als hospitals en la fase terminal, i això que explica dels malalts terminals amb metadona, doncs, això no ho fem; no fem cap d'aquestes coses que vostè diu. Això és una cosa que no és així, no?

Nosaltres donem metadona als malalts drogoaddictes com a substitut de l'heroïna, no? En lloc que aquests malalts, doncs, prenguin heroïna i s'hagin de punxar se'ls dona metadona per moltes raons, per raons fisiològiques, per raons de la via d'administració, i es mantenen aquests malalts en aquesta situació per evitar, en primer lloc, les infeccions per via endovenosa i, en segon lloc, perquè ens sembla que avui dia les persones que no hi ha manera que es deshabituin, el millor és que prenguin metadona i així són persones, doncs, que se suprimeix una certa conflictivitat.

Evidentment, jo vaig dir que no és la solució; la solució, evidentment, són els centres de rehabilitació, convèncer aquestes persones que vulguin deixar la seva dependència, i per això hi ha tots els centres que s'encarreguen, doncs, de fer les tècniques per deshabituïr aquestes persones. Evidentment, això exigeix la voluntat del malalt, de voler-se deshabituïr, i això no sempre és factible, i el que es busca són solucions més comprensives. Abans es partia de la base que era absolutament necessari..., no es donava metadona o no es feia segons quin tipus de tractament a la persona que realment no volia deshabituïr-se del tot. Actualment hem vist que aquesta no és una bona política; que una bona via, precisament, d'apropament del malalt drogoaddicte és el subministrament de metadona. Avui dia a Catalunya hi ha 1.900 persones sotmeses al tractament amb metadona; no és la solució definitiva, però és una petita solució que ajuda, primer a captar aquests malalts i buscar altres maneres de deshabituïr-los.

El Sr. PRESIDENT: Se li ha acabat el temps, senyor conseller.

Preguntes acumulades relatives al jaciment ibèric de Puig-roig (Masroig, Priorat) i a la construcció del palau de justícia de Reus (Baix Camp)

La següent pregunta la formula el diputat senyor Tomàs Gilabert, i és sobre el jaciment ibèric de Puig-roig. Senyor Gilabert? (Pausa.) Doncs, decau.

(El vice-president segon i la secretària primera s'adrecen al president. La Mesa constata que les preguntes nùms. 3 i 4 havien estat retirades prèviament per escrit.)

Pregunta al Consell Executiu sobre les valoracions clíniques que aconsellen la metadona com a substitutiu de l'heroïna en els processos terapèutics

El senyor Reguant formula una altra pregunta sobre les valoracions clíniques que aconsellen la metadona com a substitutiu de l'heroïna.

El Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, la pregunta anterior pot servir d'introït d'aquesta, i m'estranya que a l'abundosa documentació de què disposa la Conselleria —des d'aquí veig un plec molt important d'informació, d'estudis comparatius, molt important—, li manqui, per exemple, l'estudi molt més recent, no pas dels anys seixanta, sinó molt més recent, de l'any 91, del *The British Journal of Psychiatry* del maig del 91, on es fa palès clarament que, en un estudi comparatiu de gent addicta a la metadona i a l'heroïna, la metadona té molts més efectes secundaris que l'heroïna, més freqüents i més forts. Si vol n'hi cito només alguns per no cansar els companys d'hemicicle: per exemple, pel que fa a la taquicàrdia, l'índex indicatiu és de 0,7 per a l'heroïna, 0,8 per a la metadona; pel que fa a la tensió muscular, 1,2 per a la metadona, 1,6 per a l'heroïna; pel que fa, per exemple, a la debilitat, sensació de debilitat, 1,3 per 1,6; pel que fa a l'insomni, per exemple, 1,2 per 1,7.

En realitat, vull dir, vostès s'aferren a no prendre en consideració uns estudis científics seriosos que també podien fer prendre en consideració la utilitat de veure, de provar l'alternativa a aquests tipus de malalts que jo, quan he dit terminals, conseller Trias, vostè sap molt bé que no em referia a gent que té un pronòstic infaust a curt termini —això és elemental per a vostè i per a mi, que som del ram— i, en canvi, sí que em referia a aquells segments de certa irreversibilitat, de gent que ja ha passat per diversos processos de desintoxicació, que ha estat en presons reiteradament i que els mantenim, vull dir, realment de la manera que podem. I en això sí que coincideixo amb vostè que la cosa ni és fàcil ni es resoldrà d'aquesta manera o d'una altra.

Però tinc la impressió que la seva Conselleria sembla que està cofoia de la cosa que s'està portant a terme i jo crec, per exemple, que arriba l'hora de noves reflexions; i sobretot vostè, que va reconèixer també, en la interpellació en el seu dia, que treballàvem fit a fit i braç a braç amb el Programa nacional de la droga —no?—, i quan el director d'aquest Programa acaba d'anar a les Nacions Unides a exposar que cal obrir el debat a noves possibilitats i potser també prendre en consideració si seria o no convenient donar, subministrar gratuïtament narcòtics als drogodependents.

És a dir, miri, no pretenc pas plantejar d'una manera absoluta o negar allò que estan fent, però sempre que amb vostè pregunto o debato tinc la sensació que estic picant en ferro fred, perquè ho fan molt bé, arriben a tot arreu i no fan més perquè no tenen més recursos; però, si els deixessin, ho farien encara molt millor. És possible que sí, però la impressió que tinc des d'aquí i des dels estudis que li acabo de comunicar i des dels posicionaments del mateix director del Pla nacional sobre la droga, fa la impressió que vostès estan tancats a noves consideracions. Per tant, em sembla greu en un moment on aquest tema està encara per resoldre malgrat els avenços i la dedicació que vostès fan; en realitat, la realitat..., i això és un tema punyent, candent, ja estabilitzat en una lluita no sempre satisfactòria, malgrat els esforços que fan.

Per tant, jo poso també a la seva disposició aquest modest estudi, que tal vegada, a la millor també el té —no dic que no hi sigui—, a la millor el té aquí, però li ha semblat de no esmentar-lo, que era més convenient no esmentar-lo. Jo ho trobo bé i normal d'acord amb els interessos que vostè representa, però em fa l'efecte que seria molt bo —molt bo— prendre'l en consideració, perquè en realitat no faria més que intentar obrir nous camins en un problema que està sempre obert.

El Sr. PRESIDENT: Se li ha acabat el temps, senyor Reguant.

El Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: El senyor conseller Trias té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL: Miri, li agraeixo aquesta última part en el sentit que jo estava preocupat perquè em creia que vostè tenia el do de saber què és el que li porto aquí; li porto la bibliografia fins a l'actualitat, fins l'any 93; és a dir, absolutament tota, tota la que hi ha, perquè avui dia és fàcil consultar la bibliografia a nivell internacional.

Els criteris que s'utilitzen a nivell internacional, no a Catalunya; això no és un caprici de Catalunya; és a dir, no es cregui que nosaltres som capritxosos o que el conseller, doncs, té idees rares; això són acords a nivell mundial, no?, i el fet que s'utilitzi, doncs, la metadona és perquè la metadona té uns avantatges; és ben absorbida per via oral, i això és un gran avantatge a diferència de l'heroïna, que un s'ha d'injectar per via endovenosa. I vostè, com a bon sanitarista, sap perfectament que la via endovenosa sempre comporta perills, sempre, d'infeccions o d'altres tipus, però sempre la via endovenosa és més perillosa que la via oral.

En segon lloc, la metadona té una vida mitjana més llarga que no pas l'heroïna i permet, a malalts crònics i a les persones que reben un tractament a llarg termini de metadona, permet la seva permanència en l'organisme durant vint-i-dues hores, i això evita, doncs, el subministrament repetitiu de dosis, i això evita molts problemes en els malalts, de dependència. És diferent prendre un medicament, doncs, cada vint-i-quatre hores que estar cada vuit o set hores prenent aquest medicament, i més si a més s'ha d'injectar per via endovenosa.

A més l'heroïna té un problema, i és que per administrar l'heroïna un s'ha de sotmetre a una substància d'utilització limitada segons els acords internacionals subscrits per l'Estat espanyol. És evident —i el senyor Garzón ho va fer, i jo vaig criticar la manera de fer-ho, no el fons— que hi ha països que estan experimentant i fent proves donant heroïna a malalts, a grups de malalts. Però l'heroïna a grups de malalts —i això s'està portant a la ciutat de Ginebra i a l'àrea de Manchester— es fa amb un nombre reduïdíssim d'addictes; és a dir, plantejar això com una panacea, donar heroïna com a substitutiu —vaja, no com a substitutiu, com a droga—, això és un error perquè s'ha de fer d'una manera molt acurada i molt específica amb un conjunt de malalts, i normalment es complementen els altres amb metadona, no?

Per tant, sincerament, li he de dir que jo crec que estem en la línia que està a nivell de tot el món, que hi han algunes experiències puntuals, que nosaltres anirem seguint de prop, però, evidentment, en el tema de la droga s'ha de ser molt curós...

El Sr. PRESIDENT: Se li ha esgotat el temps, senyor conseller.

El Sr. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL: Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: No hi ha temps per a repregunta.

Les preguntes 6 i 7 han estat posposades.

Preguntes acumulades relatives als terminis previstos per a finalitzar i inaugurar la nova escola d'EGB de Sant Pau de Segúries (Ripollès)

Passem a la número 8, que formula el diputat senyor Piella, sobre el termini previst per fer a finalitzar les obres de l'escola nova d'EGB de Sant Pau de Segúries. Té la paraula.

El Sr. PIELLA: Gràcies, senyor president. Amb el seu permís, acumularia les dues preguntes que tracten del mateix tema.

El Sr. PRESIDENT: 8 i 9.

El Sr. PIELLA: Sí, d'acord. La pregunta es fa al conseller d'Ensenyament i fa referència a una escola, a l'escola de Sant Pau de Segúries, que, concretament, l'adjudicació es va fer l'any 91, estava previst que s'acabés l'any 92 i a finals del 93, doncs, hi ha dues preguntes que m'interessaria conèixer; o sigui, m'interessa conèixer la seva contesta. Una d'elles és el termini per a finalitzar aquestes obres, i l'altra quan es pensa inaugurar l'escola per posar-la en funcionament i per tal que fes el servei per al que estava prevista.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Piella. El conseller senyor Pujals té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT (Joan M. Pujals): Moltes gràcies, senyor president. Efectivament les obres de l'institut de Sant Pau de Segúries van ser adjudicades el 14 de novembre de 1991 a l'empresa Construccions Rovira i les obres van tenir el seu inici el dia 3 de desembre de 1991. El termini previst en el plec de clàusules de la licitació era de dotze mesos i el seu import previst era de 87.780.765 pessetes.

El cert és que l'empresa adjudicatària va tenir un comportament irregular a causa de la seva difícil situació econòmica, que va acabar en una declaració de suspensió de pagaments, i això va obligar el Departament d'Ensenyament a encarregar l'obra pendent d'executar a una altra empresa, a Construccions Pallars, per un import de 4 milions i mig de pessetes.

Les obres de construcció de la nova escola en aquest moment es troben finalitzades; la recepció provisional es va realitzar el dia 8 del proppassat mes de setembre, i el dia 15 del mes que som va entrar en funcionament. Per tant, avui fa quatre dies que van començar les classes.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. Pot repreguntar el senyor Piella.

El Sr. PIELLA: Bé, gràcies, senyor conseller. Concretament, jo crec que el tema és un tema que, dissortadament, no és l'excepció, sinó que moltes vegades és la regla, i crec que hauríem de mirar que les obres que es portin a terme per part de la Conselleria, doncs, responguessin a la idea de la feina ben feta, de la feina concretament de qualitat i, concretament, també per llençar el missatge de competitivitat.

Evidentment, tots els problemes que vostè m'ha exposat es comprenen; és el problema d'una empresa que està en unes situacions complexes. Però sí que, en definitiva, crec que aquí valdria la pena plantejar-se un tema que és important, perquè actualment, les escoles que està fent la Generalitat, el manteniment i la qualitat és molt més baixa de la que, per exemple, es feia a la Generalitat republicana. Li puc dir que, en molts pobles, les despeses de manteniment d'escoles que va fer la Generalitat republicana fa seixanta anys tenen més facilitat de manteniment que no pas les que està fent actualment.

Això, potser una via –i concretament, per donar una idea positiva– seria que fossin els mateixos ajuntaments o els consells comarcals, en els seus casos, que tiessin endavant aquestes escoles per tal que aquests problemes, que s'estan sovintejant i que moltes vegades és la regla, no l'excepció, doncs, donessin aquest missatge de feina ben feta, aquest missatge de complir els terminis i també el missatge de complir els pressupostos. És a dir, penso que val la pena avançar en aquest sistema i, en definitiva, el que es fa, el que es planteja aquí és que aquests missatges positius i aquesta idea que política és pedagogia també ho puguem fer a través de les administracions públiques.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Piella. El senyor conseller Pujals té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT: Moltes gràcies, senyor president. En tot cas, per recordar que en l'època republicana la Generalitat no va tenir les transferències en ensenyament, i això no treu l'esforç que en aquell període el Govern de la República hagués pogut fer. En qualsevol cas, em sembla que si hi ha un fet indiscutible és la qualitat de les obres de la construcció escolar que s'han realitzat a Catalunya d'ençà de la Generalitat recuperada. I certament que els nivells de qualitat arquitectònica i de la dotació d'espais en què avui es construeixen els nous edificis escolars resisteixen qualsevol anàlisi comparativa amb els millors països de la Comunitat Econòmica Europea. Això és un motiu de satisfacció per al Govern, i em sembla que ha estat un fet no discutit per ningú. Per tant, no crec que sigui, precisament aquesta, una de les mancances del Departament d'Ensenyament, ans al contrari: potser en algun moment el que algú ha plantejat és si calia fer una arquitectura escolar de tanta qualitat, i, naturalment, això implicava no poder arribar tan de pressa a tot arreu. Continu pensant que és un bon criteri, el de la bona arquitectura

escolar, perquè, en definitiva, l'esforç inversor es fa en un moment determinat i això facilita, precisament, el seu manteniment; un bon edifici és menys car en el seu manteniment. I, en aquest sentit, em sembla que l'equilibri i els nivells de qualitat que s'ha fixat el Departament d'Ensenyament des de l'any 1980, em sembla que són indiscutibles.

En qualsevol cas, el nostre propòsit és mantenir aquest nivell fins on sigui possible i alhora, simultàniament, intentar arribar a cobrir tots els dèficits que hi puguin existir encara.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller.

Pregunta al Consell Executiu sobre els criteris emprats en l'organització i la realització de l'acte de commemoració del centenari de Ventura Gassol

La pregunta número 10 ha estat posposada, passem a l'11. El diputat senyor Benach formula la pregunta sobre els criteris emprats en l'organització i la realització de l'acte de commemoració del centenari de Ventura Gassol. Té la paraula.

El Sr. BENACH: Gràcies, senyor president. Aquesta és la tercera pregunta que fa referència al mateix tema; és, una mica, una continuació de dues preguntes fetes anteriorment, una per l'il·lustre senyor Tomàs Gilabert, i una altra per l'il·lustre senyor Joan Descals. Aquesta, però, fa referència molt concreta ja als actes fets i sobretot a quins criteris es van emprar, entre altres coses perquè en l'anterior pregunta el conseller de Cultura, en la seva resposta al senyor Descals, deia textualment –cito textualment l'acta–: «I si alguna cosa, com ha dit molt bé el senyor diputat, és de lamentar és l'absència de moltes persones que probablement hi haurien hagut de ser i no van ser-hi. Hi havia absència de molts dits republicans; potser els únics que hi eren no eren dels que se'n diuen.» Bé, això va motivar que el nostre Grup, preocupat, doncs, per aquesta absència de republicans, presentés aquesta pregunta, entre altres coses perquè en aquell mateix dia i en aquella mateixa hora els dits republicans estaven complint el seu deure, que era estar aquí, al Parlament.

Voldríem saber, doncs, els criteris que es van utilitzar per organitzar aquest acte.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor...

El Sr. CONSELLER DE CULTURA: Senyor president, senyores i senyors diputats...

El Sr. PRESIDENT: Sí, el senyor conseller.

El Sr. CONSELLER DE CULTURA: Jo vull pensar que els únics republicans que hi ha no eren els que estaven al Parlament; suposo que n'hi deu haver alguns altres, també..., però entenc que n'hi havia uns quants que estaven aquí. El criteri –i en això, diguem-ne, permeti'm la broma o la ironia; això està fet amb tota cordialitat–, el criteri que vostè em pregunta per a la inauguració d'aquest acte va ser precisament el d'homenatjar Ventura Gassol en aquest triple aspecte: com a educador, com a autor literari, com a poeta i

com a polític; i l'acte, la idea de l'organització de l'acte va ser aquesta, i per això van parlar tres persones tan il·lustres i tan decidides com el senyor Descals, que va fer la glosa de Ventura Gassol com a educador; el senyor Albert Manent, que va parlar de Ventura Gassol com a autor literari, i el senyor Josep Maria Ainaud, que en va parlar com a polític. Aquest va ser l'acte institucional que es va celebrar, com vostè sap molt bé, el dia 6 d'octubre, coincidint, precisament, amb la data del centenari.

I, efectivament, el que jo vaig dir, ho reitero: aquell dia, desgraciadament, hi va haver molt poca gent. I amb això no vull, diguem-ne, ni fer cap acusació a ningú ni vull retreure res a ningú; suposo que tothom que no va anar-hi i tenia intenció de ser-hi devia estar present en altres actes. Vull recordar que aquest mateix dia –em penso que també vaig fer-ho en una altra ocasió amb el senyor Descals– es celebrava, precisament, un acte que va coincidir amb aquest a la Selva del Camp, el lloc nadiu de Ventura Gassol. Hi va haver persones que van estar a l'acte de la Selva del Camp i després van anar al Palau de la Generalitat, però altres potser no van tenir l'oportunitat de fer-ho.

Després, era un dia que hi havia altres coincidències. Jo no tenia present que hi havia Parlament, però si vostè ho diu doncs, realment, això justifica que moltes persones del Parlament no hi poguessin anar. Després, també hi havia..., per televisió jugava el Barça, i hi havia, em penso, també un partit de bàsquet; suposo que això també acostuma a treure gent, que es queden a veure aquest partit.

És a dir, es van produir simultàniament altres esdeveniments. El que sí que li puc assegurar, senyor diputat, és que en aquest acte hi havia poca gent.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. Pot repreguntar el senyor Benach.

El Sr. BENACH: Gràcies, senyor president. Miri, jo ahir vaig rebre una invitació del conseller de Sanitat per anar a una inauguració d'un CAP que es feia dissabte passat. Alguna cosa semblant va passar amb aquest acte; és a dir, va estar avisat amb molt poc temps –amb molt poc temps. Per tant, això també probablement, a més a més del futbol i de totes aquestes coses tan importants, doncs, van influir que hi hagués poca gent.

Però, és clar, nosaltres fèiem referència a dos fets importants. Un: potser la previsió amb què s'han organitzat aquests actes no ha estat la més adequada, i això és un motiu pel qual hi va poca gent. I, dos: que, doncs bé, miri, vostè en va fer una referència molt directa el dia que va preguntar el senyor Descals, i, evidentment, pensàvem que havia de quedar clar; hi havia Ple del Parlament, un altre fet que em sembla que, almenys, va evitar que hi haguessin il·lustres republicans, per entendre'ns.

Finalment, doncs, bé, vull dir, felicitar-nos que hi hagi tants republicans com el senyor conseller insinua, que no són només els que se'n diuen, sinó els que, doncs, s'ho creuen.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Benach. Senyor conseller, vol intervenir?

El Sr. CONSELLER DE CULTURA: Coincideixo jo..., com he dit abans, no volia pas marcar l'absència concreta de ningú; simplement, vaig remarcar, responent a un comentari del senyor Descals d'aquesta actuació..., tothom sabia que el dia 6 d'octubre, hi havia moltes persones que sabien que el 6 d'octubre se celebrava precisament l'aniversari, i va ser, precisament, la coincidència del dia que la Generalitat va tenir interès a celebrar aquest acte commemoratiu.

Jo crec que, de totes maneres, Ventura Gassol està present en molts dels catalans, siguin quines siguin les seves, diguem-ne, coincidències o no amb ell mateix, i crec que amb aquest acte institucional va quedar clar quin era l'objectiu institucional del Govern de la Generalitat.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller.

Les preguntes de la 12 a la 19 han estat posposades; la 20, retirada.

Pregunta al Consell Executiu sobre la justificació del projecte d'obertura de la pista forestal del camí dels Valencians, a Sales de Llierca (Garrotxa)

Passem a la 21, que formula el diputat senyor Daniel Terradellas, sobre la justificació del projecte d'obertura de la pista forestal del camí dels Valencians, a Sales de Llierca. Té la paraula.

El Sr. TERRADELLAS: Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, tal com diu l'enunciat, en el municipi de Sales de Llierca, municipi situat a l'Alta Garrotxa, es té coneixement que es vol obrir una pista forestal per un antic camí, que ja fa molts anys que està tapat, que se'n diu camí dels Valencians, precisament perquè va ser gent d'aquella terra qui en va fer extracció forestal; però parlo de molts decennis enrere.

A l'entendre del diputat que els parla, aquesta proposta podria significar un impacte molt greu en una zona d'especial interès ecològic, atès que ja està dintre del Pla d'espais naturals.

Per altra banda, el conseller i els diputats que coneixen aquesta zona coincidiran amb mi que si alguna cosa fa falta a l'Alta Garrotxa precisament és, per intentar fomentar que la gent pugui viure amb dignitat, mantenir les carreteres amb dignitat. I, per tant, seria bo que s'intentés aprofitar les pistes ja existents com a camins alternatius per arribar als projectes que hi hagi o a les masies que hi hagi, sense haver de fer destrosses ecològiques com la que, en principi, sembla que es vol tirar endavant.

Per això demano al conseller quina justificació té l'obertura d'aquesta pista.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Terradellas. Pel Consell Executiu, té la paraula el conseller Marimon.

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA (Francesc Xavier Marimon): Senyor president, senyores i senyors diputats, bé, la història es remunta a fa uns anys, quan, en aquesta zona, exactament al mas de la

Quintana, doncs, existia una colònia de neorurals. En aquell moment hi va haver una forta pressió perquè es redactés el projecte d'aquest camí; aquest projecte es va redactar; no solament es va redactar el projecte sinó que es va fer l'estudi d'impacte ambiental, i això va ser presentat a l'Ajuntament. En el moment en què es va fer tot aquest procés, hi va haver l'abandonament d'aquestes «vivendes».

El camí dels Valencians, com vostè sap, és un antic camí que al llarg dels anys ha quedat intransitable per als vehicles i ha quedat convertit en el que en podríem dir un camí de ferradura. En aquest moment no hi ha interès per part de ningú per fer-lo, i el mateix Departament també entenem que és un camí que no s'ha de fer, tot i que sí que hem de dir que nosaltres farem un manteniment mínim perquè el camí sigui transitable a peu, i, tot i que el projecte, doncs, al seu moment va ser presentat a l'Ajuntament de Tortellà, que és a qui correspon el municipi i l'estudi d'impacte ambiental, el mateix Ajuntament també considera que el camí no s'ha de fer. Per tant, doncs, tot i que tinguem el projecte, que ja li explico les motivacions pel qual es va redactar, en aquest moment la intenció del Departament és netejar alguna esllavissada que s'ha produït i deixar el camí en les actuals condicions.

Quant al segon aspecte que vostè mencionava, vostè sap que la Garrotxa és una de les comarques on precisament el Departament està invertint més diners en l'obertura o en l'arranjament i obertura de nous camins.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. Pot repreguntar, el senyor Terradellas.

El Sr. TERRADELLAS: En primer lloc, permeti'm, conseller, que li manifesti la meva tranquil·litat i la meva satisfacció de veure que el Departament no vol tirar endavant aquest projecte. En segon lloc, jo crec que el motiu, no només de posposar aquest projecte, no hauria de ser només que s'hagi tancat una proposta que hi havia, sinó sobretot perquè ara estem dintre del Pla d'espais naturals i, per tant, s'han de reconvertir projectes que potser fa un temps es veien raonables i ara no.

En tercer lloc, dir-li al senyor conseller que la informació als diversos ajuntaments deu ser a mitges, perquè bona part del tros que estem parlant afecta el municipi de Sales de Llierca, i no només a Tortellà. I, per tant, sí que li vull manifestar, senyor conseller, que seria interessantíssim que es recuperés un clima de bona entesa institucional entre els representants del seu Departament i l'Ajuntament.

Ho dic perquè vostè ha parlat d'una esllavissada. L'esllavissada que s'ha produït, senyor conseller, és com a conseqüència de passar-hi una màquina del seu Departament que ho ha destrossat, i el que no es pot fer és condicionar l'arranjament d'aquesta esllavissada, produïda per una obra que han fet vostès, a l'aprovació de projectes puntuals. Aquesta esllavissada s'ha d'arreglar, entre altres coses perquè una masia que hi viuen..., doncs, resulta que no hi poden passar, precisament a conseqüència d'una actuació que han fet vostès, que ja fa mesos que aquesta esllavissada està feta.

El Sr. PRESIDENT: Se li ha acabat el temps, senyor Terradellas.

El Sr. TERRADELLAS: Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Senyor conseller...

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA: Senyor president, senyores i senyors diputats, bé, jo no tinc coneixement que en aquest moment hi hagi cap problemàtica entre el Departament i els ajuntaments. Li he mencionat un ajuntament perquè és el primer tram; evidentment, afecta els dos municipis, i jo ja li he manifestat la voluntat, doncs, de mantenir aquest camí obert amb les condicions mínimes. També li he de dir que hi havia un estudi d'impacte ambiental que deia que si es feia curiosament aquest camí es podria fer; el que passa és que en aquest moment, doncs, si no hi ha interès ni pels mateixos habitants de la zona ni pel mateix ajuntament..., evidentment, jo comparteixo la seva teoria que en ser declarat zona d'espai d'interès natural fem un esforç tots al màxim possible per al manteniment d'aquest espai. Problemes, jo no tinc coneixement que n'existeixin, i, en tot cas, investigaré en el Departament, i si hi hagués algun dels temes que vostè em menciona ja em comprometo a intentar resoldre-ho al més ràpidament possible.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller.

Haig de rectificar el que abans he dit respecte a la pregunta 20. Jo he dit que estava retirada, i està posposada.

*Preguntes acumulades relatives
a la carn tractada amb clembuterol*

A continuació, li correspon a la senyora Dolors Torrent, que m'imagino que em demanarà l'acumulació de les tres preguntes.

La Sra. TORRENT: Sí, imagina bé, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, li ho concedeixo.

La Sra. TORRENT: Bé, el dia 15 d'octubre apareix a la premsa la notícia que a Catalunya hi ha hagut noves intoxicacions per consumir fetge de vedelles engreixades il·legalment amb clembuterol. La notícia fou facilitada per la Unió de Consumidors del Barcelonès, no per vostès. El motiu d'aquestes tres preguntes és clarificar aquest fet, confirmat tres dies després pel Govern de la Generalitat, i aquestes preguntes estan formulades amb la clara intenció de saber fins a quin punt el Govern protegeix els ciutadans consumidors de pràctiques il·legals que posen en perill la salut dels ciutadans.

Aquestes preguntes no van dirigides a la Conselleria de Sanitat o d'Agricultura; van dirigides al Govern en el seu conjunt, perquè aquest Parlament va aprovar l'Estatut del consumidor ja fa més d'un any, i nosaltres —crec que bé— varem entendre que es tractava d'una llei que emparava el dret a la salut dels ciutadans de Catalunya.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Torrent. El senyor conseller Trias té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL: Em deixa preocupat perquè em diu que això ha sortit a la premsa el 15 d'octubre i la veritat és que això no ho entenc, eh? Després..., estic molt interessat que me'n doni les dades. Jo entenia que això havia sortit a la premsa el dia 23 d'octubre, perquè la intoxicació es va produir el dia 19 d'octubre, és a dir, la intoxicació es va donar el dia 19 d'octubre; a les vint-i-dues hores va anar un conjunt de tres persones a visitar-se a l'hospital Trias i Pujol, de Badalona, i això va desvetllar, doncs, la possibilitat que hi hagués una intoxicació per clembuterol, i vam fer una investigació i es va descobrir que a l'hospital municipal de Badalona tres dies abans hi havien anat quatre persones que, a base d'estudiar els símptomes, doncs, es va arribar a la conclusió que també eren persones que probablement havien estat intoxicades per clembuterol. Però en aquest cas era el dia 16, no? Per tant, deu tenir vostè un error de dades, perquè nosaltres, el dia 19 d'octubre a les vint-i-dues hores es va detectar aquesta possible intoxicació; a la una de la nit..., vaja, a la una del matí del dia 20 ja s'havien fet totes les diligències; a les set hores del mateix dia 20 ja s'havien immobilitzat els fetges de la parada del mercat de què es sospitava, i per tant, jo diria que es va actuar amb la màxima diligència. Es va veure que era una intoxicació per fetge, localitzada, i, per tant, que no hi havia motius per donar un senyal d'alarma generalitzada que hauria pogut perjudicar greument, doncs, tot el sector càrnic, i, evidentment, nosaltres continuem posant tots els mecanismes possibles per intentar que no es produeixin aquests tipus d'intoxicacions. Quan es parla d'això, jo vull insistir d'una manera especial a dir que aquestes intoxicacions es produeixen, no per uns plantejaments generalitzats, sinó perquè hi ha algun desaprensiu puntual que fa autèntiques barbaritats, no?, autèntiques barbaritats. I, sincerament, nosaltres creiem i estem intentant fer arribar al Ministeri de Sanitat i s'està fent arribar a nivell de la Comunitat Econòmica Europea uns plantejaments perquè s'eviti la utilització del clembuterol per raons terapèutiques en els animals. Crec que no està justificat, que seria bo suprimir-ho, no només a nivell de tot Espanya, sinó a nivell de tot Europa, i se solucionarien molts problemes i abusos que es fan amb la utilització del clembuterol a nivell del bestiar.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. La senyora Torrent pot repreguntar.

La Sra. TORRENT: Sí, senyor conseller, jo crec que vostè em fuig d'estudi; se'm centra que jo m'hagi pogut equivocar en una dada concreta. És igual, el fet és que es va produir una intoxicació d'una família de Sant Adrià de Besòs; tres persones van estar ingressades a l'hospital Germans Trias, de Can Ruti, amb símptomes d'intoxicació. La notícia confirmava que van estar intoxicades per consumir carn adulterada; jo crec que hi ha hagut secretisme, per part del Govern de la Generalitat, perquè fins a la setmana següent, el dimarts de la setmana següent... —jo ara no tinc el calendari davant—, vostès és quan confirmen la notícia a la

premsa i surt a tots els mitjans de comunicació. Vostès reaccionen després que la Unió de Consumidors dona la notícia. Joestic amb vostè que això és culpa d'un sector desaprensiu dels ramaders catalans, que no és tot el sector, però que és un sector minoritari que perjudica el conjunt de l'economia catalana i el conjunt dels ramaders que en la seva gran majoria es porten correctament. Vostès, li he de dir, van ordenar aquella mateixa setmana recollir mostres del mercat municipal de Sant Adrià; li he de dir també que els malalts se'n van assabentar per la premsa, de la intoxicació que van tenir.

Li voldria dir un altre tema: aquestes persones, que eren una família, van consumir carn de vedella, o fetge de vedella; vostè diu que és un fet molt localitzat. Si era una família que tres persones es van intoxicar, suposem que van comprar un quilo de fetge. Els fetges de les vedelles pesen quatre o cinc quilos, o sis; per tant, probablement hi ha hagut més persones intoxicades..., que els símptomes que han tingut, vostè sap que de vegades són taquicàrdies, són petites alteracions nervioses, que potser amb un Gelocatil o amb una Aspirina passen; però el fet greu és que s'han intoxicat i que fa dos anys hi va haver a Catalunya una intoxicació de més de dues-centes persones, que va ser la intoxicació més greu que hi ha hagut a Catalunya –i jo diria a Europa i al món– per consumir carn de vedella adulterada. I ara això es repeteix, i vostès ho mantenen en total secretisme; fins que una unió de consumidors no dona la notícia a la premsa, vostès no donen la notícia a la població. I no és que s'hagi de fer alarmisme, jo estic d'acord amb vostè, que no s'ha de fer alarmisme, però sí que s'ha d'informar els ciutadans, i no es pot culpar el ciutadà consumidor que no sap triar determinades carns. El que s'ha de culpar són aquelles persones desaprensius que utilitzen mètodes que perjudiquen el conjunt dels ciutadans. Per tant, jo li demanaria a vostè que en aquest tema fossin molt rigorosos, perquè el tema no es tornés a repetir a Catalunya; perquè no solament es va donar a Catalunya: cinc dies abans, a la província d'Àlaba, hi va haver intoxicacions per consumir carn de vedella adulterada a Catalunya. Per tant, té unes repercussions molt més greus que les que aquí s'intenten simplificar o fer veure. Per tant, actuació seriosa i dura.

I li vull dir una qüestió, senyor conseller: les multes o les sancions que es posin a aquests ciutadans desaprensius que atempten contra la salut dels ciutadans consumidors de Catalunya no poden ser de l'estil que sigui més beneficiós seguir adulterant les vedelles, perquè després, en col·locar-les al mercat els surt més beneficiós seguir adulterant-les, i ells seguir traient els beneficis, perquè la multa resulta una sanció que és molt petita.

Jo li demanaria, senyor conseller, que fossin més responsables, que el Govern, en el seu conjunt, fos responsable en aquest tema de la intoxicació per consumir carn de vedella engreixada il·legalment amb clembuterol, i que no es tornessin a repetir aquestes pràctiques, perquè perjudiquen el conjunt del sector de ramaders de Catalunya, perjudiquen l'economia catalana. I li volia posar un exemple: a França,

fa uns anys, les entitats ciutadanes, les organitzacions de consumidors, van denunciar un fet similar, d'aquestes característiques. En principi hi va haver una davallada en el sector, però després, el sector en el seu conjunt va sortir beneficiat i va sortir beneficiada en el seu conjunt l'economia del país. Per tant, actuïn en conseqüència perquè els drets a la salut dels ciutadans de Catalunya estan per sobre de qualsevol interès particular d'uns senyors que fan servir pràctiques que van en contra dels ciutadans.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Torrent. El senyor conseller de Sanitat té la paraula.

EL Sr. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL: Sí, senyor president. Senyora diputada, té tota la raó en dir que hi ha un petit grup –que deuen de ser molt pocs, a més– de gent que fa pràctiques abusives i que utilitza clembuterol il·legalment, i, per tant, nosaltres el perseguirem i el continuarem seguint al màxim.

No estic d'acord en absolut amb això que diu, que fem secretisme, que amaguem informació..., en absolut, en absolut. Escolti, jo li asseguro que vam actuar amb la màxima diligència. Només li dic això: nosaltres, d'això, ens n'assabentem el dia 19 a les dotze de la nit, perquè la intoxicació, el cas s'havia produït i havien anat a l'hospital a les deu de la nit del dia 19; a les dotze de la nit ens assabentem d'això, i li asseguro que a la una estaven immobilitzats, a la una del dia següent, a la una, però del matí, de la matinada, ja havíem immobilitzat els fetges sospitosos, i, a més, a les set del matí estaven localitzades les possibles granges que podien –i després s'ha demostrat que no eren pas totes aquestes granges, sinó una o dues– haver sigut l'origen d'aquesta intoxicació. És a dir que jo crec que no es va poder actuar amb màxima diligència i no es va poder actuar millor per al bé dels consumidors, perquè en el que consisteix, evidentment, és a evitar qualsevol tipus d'intoxicació i, evidentment, intentar evitar l'alarma.

Vostè cada cop que parla de la intoxicació per clembuterol em parla de carn, i jo li demanaria que no parléssim de carn, no?, que parlem de fetges, eh? Jo li ho demanaria, perquè, evidentment, dintre el sector, doncs, jo demanaria que s'actués dient les coses amb el màxim rigor i també que les diguem en la seva pròpia dimensió i no donem la sensació que una intoxicació d'aquest tipus pot haver estat més grossa perquè tampoc és veritat. Això són set casos i això que vostè diu, que els casos, doncs, poden passar desapercebuts i que prenent Gelocatil passen, això no és cert, això no és cert, això no és cert de cap de les maneres; si hi ha una intoxicació hi ha una intoxicació. Pot passar, com en aquest cas, que no hagués sigut ben diagnosticada –això sí que pot passar–, que hi hagi unes persones que vagin a un hospital amb uns símptomes i que això no es lligui amb l'ús, vaja, amb la intoxicació de clembuterol, com va passar en aquests quatre casos que jo li he dit que vam esbrinar *a posteriori*, de Badalona, però, evidentment, jo demanaria molt que això es fiqués dintre la justa mesura perquè, si no, amb gran facilitat expliquem coses que no són.

El problema de la utilització del clembuterol el tenen tots els països d'Europa, tots els països d'Europa. En explicar-ho diferent, no és cert tampoc: el tenen tots els països d'Europa, cosa que fa que es proposi a nivell europeu una directiva en la qual se suprimeixi –i jo crec que és l'única mesura eficaç– la utilització de clembuterol per a finalitats terapèutiques en vedelles. Això s'ha de suprimir; no serveix de res?, doncs, que se suprimeixi d'un cop, perquè, si no, vostè diu «escolti, vostès no són prou durs amb les multes...» Nosaltres posem multes, i les posem dures. El que succeeix és que el ramader acaba al·legant que les ha donat per raons sanitàries i de tractament del bestiar. Per tant, el que s'ha de fer és suprimir aquesta argúcia i buscar la manera, doncs, d'evitar això. Això és el que intentem fer nosaltres; jo he escrit a la ministra demanant-li que es faci aquest plantejament, que se suprimeixi la utilització de clembuterol per a finalitats terapèutiques i li asseguro que, si es fa això, tindrem una facilitat molt més gran de perseguir realment les persones –que sempre n'hi poden haver– que fan un ús equivocat i que, a més, posen en perill –nosaltres som un país exportador de carn–, poden posar en perill un sector com és el ramader de Catalunya.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller.

Les preguntes 25 a 35 han estat posposades.

*Preguntes acumulades relatives als
cursos de català per a adults*

Passem, per consegüent, a la 36, que formula el diputat senyor Ignasi Riera, sobre les places dels cursos de català per a adults. Suposo que em demanarà acumular unes quantes preguntes.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Si el conseller ho vol, de cara a la resposta, sí.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, això li permetrà fer una síntesi, perquè no ens quedaria temps, si esgotéssim...

El Sr. RIERA I GASSIOT: No, no, no tingui por. No, el tema és molt concret: el dia 15 de setembre s'anuncia arreu de Catalunya que comencen els cursos de català per a castellanoparlants adults. Suposo que el fet del clima de crisi econòmica fa que siguin molts els que s'apunten, tant que el mateix dia 15 a la tarda ens trobem amb una sèrie de centres que ja diuen que «no es pot entrar en el curs, i ha d'entrar vostè en llista d'espera». Aleshores, les dues preguntes són, en primer lloc, si això ha passat realment a tot Catalunya; és a dir, si el nombre de matriculats aquest any en els cursos de català per a adults és important i, segona cosa, quin tipus de mesures es pot preveure. Perquè em penso que queda ben clar que, quan una persona adulta, finalment es decideix a posar-se a aprendre català per la raó que sigui, el fet de no poder fer aquests cursos de català acaba resultant enormement frustrant.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Riera. El senyor conseller Guitart té la paraula per contestar.

El Sr. CONSELLER DE CULTURA: Amb molt de gust respondré aquestes preguntes. En relació amb la primera qüestió, és a dir, si aquest any la tendència era diferent d'anys anteriors. Segons les dades que nosaltres tenim, no demostren una diferent tendència d'aquest any en relació amb els anys anteriors. Concretament en el període d'inscripció de setembre, al qual es referia el senyor diputat, de l'any 92-93, el Consorci va iniciar 1.256 cursos amb 27.162 alumnes, i enguany el curs acadèmic s'ha iniciat amb 1.180 cursos i 28.953 alumnes. És a dir que hi ha hagut un increment en relació amb el curs passat de 1.791 alumnes, sobre la base de 28; per tant, el percentatge de creixement existeix però no es pot qualificar de significatiu.

Del que té raó el senyor diputat és que es van cobrir el mateix dia i això va provocar els problemes que ell esmenta. Es van quedar per col·locar unes 3.000 persones aproximadament; és a dir, un deu per cent dels inscrits. Una part d'aquestes persones podrà inscriure's en els períodes propers i tindran preferència davant les persones de nova inscripció. Concretament, per exemple –i en un cas que el senyor diputat coneix perfectament, que és el de Cornellà de Llobregat–, s'han iniciat o s'inicien –i ell ho sap molt bé– nous cursos a partir del mes de gener, sis cursos de quaranta-cinc hores, dels tres nivells; s'iniciaran nous cursos semiintensius a partir del mes d'abril i durant el mes de juliol es faran cursos semiintensius de nivell A; és a dir, que del que es tracta, el que es desitja és, precisament, preveure a través de nous cursos que les persones que es van quedar sense poder-s'hi incorporar ho facin. Algunes d'aquestes persones, però són poques, ja s'hi han pogut inscriure atenent les baixes que s'han produït. Però això només afecta, en el cas concret de Cornellà, 25 persones. En el cas general, aquest percentatge, aquest nombre de persones evidentment és més gran, i s'ha anat atenent.

La idea és procurar per tots els mitjans que aquesta demanda quedi establerta; com sap el senyor diputat, el Consorci per a la Normalització Lingüística està fent en aquest sentit una feina positiva; és de lamentar que no tothom s'hagi pogut inscriure; nosaltres atendrem aquesta demanda tant pel que fa referència en previsions futures com d'una manera especial iniciant nous cursos en els propers mesos.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. Té la paraula el senyor Riera per a repreguntar.

El Sr. RIERA I GASSIOT: En primer lloc, agraeixo la pregunta i la sensibilitat que denota, perquè jo crec que al marge de quins siguin els perfils de futur del Consorci de Normalització Lingüística –eina molt important, però que segurament caldrà revisar en el seu funcionament i en els seus objectius– és important recordar que a la Llei de normalització lingüística –la que encara tenim vigent la propera no ens l'han ensenyat encara–, el títol IV, de l'impuls institucional, insisteix en aquesta necessitat de poder acollir, de poder..., tot allò que ha quedat estimulat, poder-ho recollir.

Jo recordo que quant a l'article 25, justament en comissió, fora del Parlament, discutíem aquest article i dèiem: «El Consell Executiu ha de fomentar la normalització de l'ús del català, etcètera...». A l'article 26: «allà on ho exigeixi la situació socio-lingüística el Consell Executiu, d'acord amb les corporacions locals afectades, ha de crear o subvencionar centres especialment dedicats en tot o en part a fomentar el coneixement, l'ús i la divulgació del català...» Aquests centres no eren només els centres materials, sinó que eren tot el seguit d'activitats que fessin possible atendre les demandes de la població.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Riera. El senyor conseller vol la paraula?

El Sr. CONSELLER DE CULTURA: Simplement, per agrair les consideracions i les reflexions que fa el diputat senyor Riera. Jo crec que ell té una extraordinària —com penso que tenen tots els membres d'aquesta cambra—, una gran sensibilitat per poder atendre aquestes demandes d'aprenentatge de català; com ell sap molt bé també, això, aquestes previsions de cursos es fan d'acord amb les corporacions locals, i en això coincidim amb la Llei. No sempre, diguem-ne, és possible atinar fins a l'últim nivell les previsions que es produeixen. Hi ha elements, hi ha moments, com ell mateix assenyalava, en què això es pot incrementar i jo he donat números generals. Si s'incrementen algunes places pot provocar descompensacions que siguin més grans que aquest 10% a què jo em referia.

Estem sobre aquesta situació i estic convençut que el Consorci, que com ell diu molt bé fa una bona feina, la intenció que té, i disposa d'un pressupost elevat —com vostè sap hi ha una participació, també, de les corporacions locals i, més important, de la Generalitat—, tractarem de resoldre aquests elements perquè tots els ciutadans de Catalunya puguin tenir accés al coneixement de català de la manera que ells i moltes persones ho desitgen.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller.

Interpel·lació al Consell Executiu sobre les mutualitats de previsió social

Acabat el tràmit de preguntes, passarem ara al setzè punt de l'ordre del dia, que és la interpel·lació sobre les mutualitats de previsió social, presentada pel diputat senyor Puigcercós, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Té la paraula.

El Sr. PUIGCERCÓS: Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, honorable conseller, les mutualitats de previsió social tenen una llarga tradició a Catalunya, el seu origen ve de lluny i la seva finalitat és la de cercar solucions, des de la solidaritat i la col·laboració, als problemes plantejats per esdeveniments i circumstàncies

que poden posar en perill la vida de les persones o llurs recursos.

La tradició de les mutualitats de previsió es remonta a l'edat mitjana fins a arribar a les societats de socors mutu del segle passat. La seva funció era la de suplir el que en aquell moment era inexistent, el que fins ara hem anat anomenant les condicions de vida de l'estat del benestar, la garantia d'una cobertura social mínima, que al nostre país no va arribar fins a mitjans d'aquest segle. L'esperit mutualista a Catalunya ha tingut gran implantació i un dels casos potser més importants és l'Associació Mútua de Comerç i Indústria.

Avui, quan tots els governs occidentals estan deixant molt clar que el model de creixement que va fer possible l'estat del benestar ha entrat en crisi, que potser el sistema de prestacions que els estats occidentals havien d'haver portat a la pràctica deixarien d'existir com fins ara, és, doncs, en aquest moment quan les mutualitats de previsió social, no adscrites en aquest cas a la Seguretat Social, cobren molta més importància.

La crisi de l'estat del benestar ha començat a fer trontollar elements que fins ara consideràvem imprescindibles, necessaris i, possiblement, ni podríem imaginar en un moment donat que podrien desaparèixer. Prestacions redistributives en matèria de sanitat, prestacions redistributives en matèria d'ensenyament i allò que coneixem més comunament com la Seguretat Social; el dret, en definitiva, a la salut per a tots els ciutadans i a una jubilació i a una pensió digna.

Avui en dia, ara —ho repeteixo—, quan veiem que els elements que van fer possible aquest estat de benestar es comencen a somoure, veiem que les mutualitats de previsió social poden accomplir un fet important. De fet, arreu d'Europa les mutualitats són la normalitat, amb un nombre de socis i beneficiaris molt important i amb un capital també molt important que dona uns serveis bàsics per al desenvolupament d'aquesta ciutadania.

Moltes vegades s'ha insinuat, des del Govern o des de diferents escomeses polítiques o des de diferents partits polítics, que en definitiva aquests elements de l'estat del benestar estan fent fallida i que cal concertar jubilacions privades, pensions privades i sistemes de sanitat privats. Al nostre país aquest no és un fet estrany; Catalunya és un país amb gran concertació privada tant en sanitat com en ensenyament; però potser les mútues tenen un règim a part; les mútues de previsió social han estat sempre en un règim cooperatiu; han estat en un règim de solidaritat; han estat en previsió de casos com el de la mort, de vellesa, d'accidents, invalidesa del treball i, en definitiva, sempre de garantia d'un mínim de renda. També han treballat i han donat serveis en viduïtat, en orfenesa i en forma de capital o renda; en subsidis per matrimoni, per fills, per maternitat, per malaltia o defunció. Ha estat, doncs, el que en podríem dir una funció social.

Les mútues —dèiem, ho repetim— són arrelades a diferents estats, i a Catalunya tenim concretament una llei que les regula, la que determina l'Estatut d'autonomia a l'article 9.21,

i, en definitiva tenim competències exclusives sobre les mútues de previsió social. La responsabilitat, doncs, de la Generalitat es basa en aquesta Llei; també, evidentment, la llei és la llei —estem parlant de la Llei 28/1991, de 13 de desembre. I fóra bo que el Govern la portés a terme. Una llei que, en definitiva, a banda de desenvolupar el naixement i la creació d'una mútua també ha de vetllar per la seva transparència i per la seva perfecta consecució, concretament en l'àmbit del control, de la transparència o funcionament democràtic de les mútues. Sobretot, sobretot, perquè la seva funció és molt necessària i molts ciutadans de Catalunya hi tenen invertit un gran patrimoni i esperen de les mútues de previsió social una solució, quan possiblement altres instàncies no els podran ajudar.

No estem parlant, doncs, ni d'una empresa privada, ni d'una entitat qualsevol; les mútues són una necessitat social que cal complimentar, cal vetllar i cal comportar, com diu l'article 1.11, a l'apartat segon, e, sobre el funcionament democràtic de les mútues de la Llei catalana, i també com ho refereix l'article 13 sobre els drets i els deures dels socis. És, doncs, una necessitat i una obligació del Govern de la Generalitat d'aplicar la Llei catalana en aquest cas i fer el control estricte del funcionament democràtic de les mútues; perquè estem parlant de mútues amb un capital important.

El cas potser més important a Catalunya de llarga tradició és el cas de l'Agrupació Mútua del Comerç i Indústria. Aquesta mútua, nascuda el 1902 a la ciutat de Figueres, ha estat important i ho és pel nombre de socis que implica; estem parlant d'una mútua gairebé amb 261.000 socis, el 96% dels quals resideix al principat de Catalunya i estem parlant d'un actiu gairebé de 40.000 milions, concretament 38.000 milions de pessetes. És, per tant, que la Generalitat té l'obligació, en definitiva, de vetllar pel control, aspecte tan important d'una societat tan important com és la Mútua de Comerç i d'Indústria.

La Mútua de Comerç i Indústria, en definitiva, doncs, té llarga tradició a casa nostra; va suplir a principis de segle la inexistència, en definitiva, de condicions socials necessàries, la majoria de la població, i és arrelada al nostre país —ho repeteixo— perquè ha estat de fundació catalana i bàsicament de funcionament català. Té la seu social a la nostra ciutat, a la nostra capital i, malgrat que té socis a la resta de l'Estat, aquesta mútua ha tingut sempre —ho repeteixo— una funció important en la societat catalana.

La Llei catalana, doncs, ho repetim, havia de garantir uns criteris de transparència en la gestió i de participació democràtica dels socis en les activitats del govern i de les mutualitats —això ho explicava en els objectius de la Llei—, i també salvaguardar en tot moment el dret dels associats. Són dos preceptes bàsics que la Llei catalana deixa molt clars i que en aquests moments, aquesta mútua, l'Associació Mútua de Comerç i Indústria no s'estan complint.

És una vulneració i una conculcació consecutiva de la Llei, tant de la catalana com de l'espanyola, perquè aquesta és una anomalia que s'observa en l'Associació Mútua de Comerç i Indústria, perquè en aquest cas —i ens consta— fa

tres anys representants del Departament de Treball van assistir a una inspecció a l'Associació Mútua de Comerç i Indústria i se'ls va barrar el pas arguint que ells depenien de la llei espanyola, cosa que fins a cert punt podríem qualificar una mica de surrealista quan la seu social està situada a Barcelona i, malgrat que hi hagi socis que estiguin, ultrapassin l'àmbit de la comunitat autònoma de Catalunya —i en aquest cas, encara que siguin el 6% que estan fora—, però malgrat tot, la seu social està instal·lada a Barcelona. I només per això, encara que es regeixin per la llei espanyola, que fa o no fa, més o menys, té les mateixes atribucions que la catalana en aquest aspecte, em fa l'efecte que la Generalitat tindria l'obligació d'intervenir en un cas com aquest.

En aquests moments l'Associació Mútua de Comerç i Indústria es basa en uns estatuts anacrònics, que no s'adapten ni a la llei catalana, ni —en aquest cas, també diguem-ho— a la llei espanyola, per diferents raons, perquè en definitiva es vulnera aquest dret que anomenàvem democràtic, aquest dret de transparència. En primer lloc, els compromissaris, que haurien de ser els delegats de la massa social dels socis, dels associats, dels mutualistes, no responen a un criteri democràtic a l'hora d'estar representats a la Junta General. En el reglament de la Mútua, que no està d'acord i conculca —ho repeteixo— tant la llei espanyola com la llei catalana, en el Reglament de la Mútua, l'article 42, que defineix el tipus de representants, els defineix de dos tipus: assembleistes compromissaris o assembleistes nats.

Els assembleistes compromissaris estan desenvolupats en l'article 43 i realment és un sistema que podríem anomenar de dèficit democràtic. Aquests assembleistes són elegits per sorteig i no hi ha constància de cap tipus d'acta notarial sobre aquest sorteig i és un sorteig que es fa d'un representant per cada tres-cents mutualistes. Per tant, ja tenim una part de l'Assemblea General de l'Associació Mútua de Comerç i Indústria que surt per sorteig. Per tant, primer dèficit democràtic que conculca —ho repeteixo— tant la llei espanyola en els seus diferents articles que representen els drets i deures dels socis, com la garantia democràtica de l'Associació. I també, en definitiva, per extensió, conculcaria la llei catalana.

Però va més enllà: una altra part de l'assemblea són els socis nats, i els socis nats, que es desenvolupen concretament en l'article 44, segueixen sent una altra conculcació; és, en definitiva, una elecció interna. Formen part dels compromissaris nats els membres de la Junta Directiva; els membres de la Junta Consultiva, alhora triats per al Junta Directiva; els membres de la Comissió de Control, alhora triats també per la Junta Directiva; els ex-membres de les juntes directives; els ex-membres de les juntes consultives, i, en definitiva, també, finalment, els socis de mèrit, que també són, evidentment, a proposta de la Junta Directiva.

Ens trobem, doncs, que l'Assemblea General de Compromissaris de l'Associació Mútua de Comerç i Indústria té un greu deute democràtic, un greu dèficit democràtic a l'hora de la representació; conculca sistemàticament —ho repeteixo— tant la llei catalana com la llei espanyola.

Hi ha diferents..., a tribunals, en aquests moments, ja hi ha dues impugnacions de les diferents assemblees perquè s'han anat realitzant assemblees sistemàticament, conculcant –ho repeteixo– aquestes lleis; hi ha, al Jutjat de Primera Instància número 22 de Barcelona, dues denúncies instal·lades, ajuntades, una el 27 de maig del 1992 i l'altra el 26 d'abril del 1993. Són demandes, en definitiva, per aquesta conculcació i negació del dret dels socis.

Creiem, sincerament, que el Govern de la Generalitat tant amb la llei catalana a les mans com amb la llei espanyola del 1984, la Llei 33, del 2 d'agost, ha d'intervenir perquè estem parlant d'una massa social de 230.000 persones, 230.000 que la gran majoria són ciutadans del Principat; que estem parlant d'un actiu de gairebé 40.000 milions de pessetes. I tot això seria greu, i és greu, però augmenta la seva gravetat quan aquesta Agrupació Mútua, concretament el dia 21 de novembre, és a dir, properament, celebra una assemblea per aquest mateix règim, que nosaltres anomenem de dèficit democràtic, assemblea per transformar-se, per esdevenir una transformació de passar d'una mutualitat de previsió social a una mútua d'assegurances i reassurances a prima fixa que es regirà pel règim jurídic de societat anònima. És a dir que conculca, en definitiva, l'esperit mutualista, i tant la llei catalana com la llei espanyola no registren el tema de la transformació i, evidentment, en aquest cas, la transformació implica una liquidació de béns, perquè els socis puguin tenir la seva part alíquota quan no hi estiguin d'acord.

S'està conculcant sistemàticament. S'ha convocat aquesta assemblea i, en definitiva, nosaltres creiem que el Govern de la Generalitat –perquè li n'atorga la competència exclusiva l'article 9.21 de l'Estatut d'autonomia i, en definitiva, perquè afecta gran part dels ciutadans de Catalunya– hauria d'intervenir en un fet tan greu com aquest, que cobra importància –ho repeteixo– en el moment que ens trobem. Les mútues han d'oferir una funció important, una funció social, que moltes vegades poden arribar allà on pot arribar l'Administració i que –ho adverteixo– d'ara endavant cada cop poden tenir molt més pes. És important, afecta molts ciutadans de Catalunya; estem parlant d'un capital molt important; pensem que el Govern de la Generalitat hauria de tenir una opinió al respecte.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Puigcercós. Suposo que s'ha adonat que no ens ha parlat de les mutualitats de Catalunya, sinó de l'Agrupació Mútua. El senyor conseller.

El Sr. CONSELLER DE TREBALL (Ignasi Farreres): Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, il·lustre senyor diputat, bé, jo li he d'expressar la meva sorpresa perquè el que se m'havia presentat era una interpellació sobre quins són els criteris de capteniment del Govern de la Generalitat en mutualitats de previsió social, i bé, de fet, vostè ha fet una pregunta sobre una institució concreta. Jo..., em sembla que, essent fidel al que és el plantejament de la interpellació, que són uns criteris de capteniment

sobre un tema general –mutualitats de previsió social–, li contestaré, intentaré contestar-li, perquè crec que és d'interès de tota la cambra i del poble de Catalunya, quins són aquests criteris de capteniment del Govern.

I per cortesia –jo no sé, no ho conec–, si es permet, procuraré també respondre alguns aspectes del tema de l'Agrupació Mútua.

El Sr. PRESIDENT: Ho pot fer, és molt lliure de fer-ho, eh?, però no hi té obligació, evidentment.

El Sr. CONSELLER DE TREBALL: Moltes gràcies, senyor president. Bé, l'interès del Govern de la Generalitat en relació amb les mútues de previsió social ha estat palesat al llarg dels anys. Aquesta acció de govern s'ha desenvolupat mitjançant, per una banda, el foment, la regulació i la regularització, que no són conceptes idèntics. Dins de l'àmbit legislatiu, hem coincidit en el si d'aquesta cambra amb els diversos grups parlamentaris en l'objectiu de donar-los un marc legal propi i, com vostè ha fet referència abans, l'any 91 el Parlament va aprovar la Llei de mutualitats, i els objectius que inspiraren aquesta Llei són els que ens continuen donant base als nostres criteris de capteniment.

Per tant, orientem les nostres actuacions sobre la base, per una banda, de la importància del mutualisme català –que és el més important, de llarg, de tot l'Estat–, de la seva tradició, la seva llarga tradició, i l'eficàcia de la seva gestió a Catalunya. Són una peça clau per al foment associatiu, per a la solidaritat i per a la previsió sense ànim de lucre, en entitats sense ànim de lucre. Realitzen fonamentalment activitats asseguradores, especialment en el camp de l'assistència sanitària, però no exclusivament, sinó també altres actuacions en el camp social i també actuacions d'àmbit cultural. Formen part –i val la pena destacar-ho– del que es denomina o es coneix comunament com «economia social», i en aquest sentit és positiu recordar que enguany, precisament, s'ha constituït el Consell de les Organitzacions Representatives de l'Economia Social de Catalunya, el CORESC, del qual un dels tres components o peces bàsiques són la Federació de Mutualitats de Previsió Social, i que ja ha començat a treballar, ja s'ha endegat; fa pocs dies vam fer –després de la constitutiva– la primera reunió de treball, jo diria que força positiva i, per tant, és la plasmació, l'organisme aquest, de l'existència d'una plataforma de contacte i de diàleg i de consulta amb l'Administració directament, un sector que tradicionalment –el de l'economia social– havia estat una mica bandejat per altres institucions. Diguem que era un sector, en certa manera, desconegut. I això li dona personalitat i protagonisme directe en les seves relacions amb l'Administració.

I també facilita, a la vegada, un procés d'integració amb les altres branques que tenen comuns interessos dins de la denominada economia social, com són les cooperatives i les societats anònimes laborals.

Nosaltres, en resum, el que volem és –donada la seva trajectòria molt positiva– impulsar-les i donar-los suport a fi de facilitar la seva millora i el seu desenvolupament. En aquest sentit, entenem que les iniciatives s'haurien d'orientar en un

dobte vessant: per una banda, tendent a facilitar la seva modernització i la seva competitivitat mitjançant diferents actuacions; millorant les estructures, millorant la seva gestió, ajudant-les a adaptar-se als temps actuals —temps molt canviants i, per tant, requereixen una dinamicitat, un dinamisme d'adaptació de les institucions, especialment aquelles que, a més d'un sentit social, tenen un maneig o tenen unes responsabilitats econòmiques—; assumint, també, quan faci falta, els processos de concentració —hi han casos que tenen una dimensió que els podria fer difícil, en el futur, el seu desenvolupament amb eficàcia i amb racionalitat— i, per altra banda, cal donar-los solidesa i eficàcia. Una altra gran línia —una altra gran línia— és que cal posar-les al servei dels valors socials i humans que els donen fonament, i aquesta és una dimensió que hi hem de posar l'accent, perquè hi ha una certa tendència a considerar-les exclusivament com a entitats financeres en l'àmbit assegurador.

En resum, cal conjugar la renovació funcional i estructural i la fidelitat a la seva vocació social i solidària. Amb aquestes orientacions tindran tot el suport de la Generalitat davant de la concepció de la legislació estatal, molt perillosa, que les veu exclusivament —com deia— com a entitats asseguradores.

Les seves perspectives de futur passen per una sèrie de punts: primer punt, l'autonomia. Són agrupacions de persones lliures que s'associen per exercir una funció social en l'àmbit assegurador, complementari del de la Seguretat Social, més, també, per a altres àmbits d'actuacions.

Segon punt: seria el del control administratiu; s'exerceix, en aquest cas, pel Govern de la Generalitat, des de la Direcció General de Seguretat Social, que vetlla pel seu funcionament democràtic, la seva solvència financera i per garantir els drets dels socis.

Fent un breu repàs de la legislació, les mútues de previsió social estaven regulades per la Llei de mutualitats de l'any 41, però després foren integrades com a entitats asseguradores per la denominada Llei de ordenación del seguro privado, de l'any 84, que manté les seves particularitats, però que els va perjudicar en aspectes tant tècnics com asseguradors.

La Llei de mutualitats de previsió social —vostè n'ha fet esment abans—, aprovada per aquest Parlament —i jo també n'he parlat abans—, introdueix importants innovacions que possibiliten la seva actuació i la seva expansió. Breument, aquestes innovacions són, per una banda, una millor definició de l'àmbit d'actuació, tant en el camp de les assegurances com en el camp dels serveis. La segona innovació seria la possibilitat que estableixin un règim de concert amb la Seguretat Social.

Tercer, seria la possibilitat de compensar les despeses dels socis, tant referents a la captació de nous socis com en el cobrament de quotes, que facilita una de les limitacions a què estàvem subjectes en la realitat, que era, diguem-ne, la seva capacitat d'expansió per manca d'instruments materials.

I el quart punt seria la possibilitat de desenvolupar activitats connexes amb la previsió social. I finalment, altres acti-

vitats de caràcter social que, si fos del seu interès, jo les hi puc detallar.

És molt important, en tractar les mútues de previsió social i els propòsits de capteniment, veure el seu tractament fiscal. Estan exemptes de l'impost de societats, però no estan exemptes de certs rendiments; per exemple, estan subjectes a les retencions per rendiments del capital mobiliari. Però això fa que no poden obtenir el retorn d'aquestes retencions perquè, com que no fan declaració de l'impost de societats ni la poden fer, vol dir que les retencions que se'ls han practicat, després, a la pràctica, no poden recuperar-les. I en aquest aspecte estan totalment en desavantatge respecte als plans i els fons de pensions que sí que estan sotmesos a l'impost de societats, però del tipus zero; pel fet que estiguin sotmeses a l'impost de societats de tipus zero, fa que puguin presentar la declaració de l'impost i, per tant, demanar el rescabament de les retencions que se'ls hagin fet per rendiments del capital mobiliari.

Per tant, en aquest sentit, per treure-les d'aquesta situació de discriminació factual, cal modificar la legislació —legislació de l'Estat—, i en aquest sentit donarem suport a aquesta modificació.

En resum, el nostre suport passa pel foment, mitjançant subvencions a la modernització. Aquest Govern va ser el qui va establir per primera vegada subvencions perquè aquestes institucions es poguessin modernitzar i per expandir-se; a mi em van venir a veure algunes d'aquestes entitats i em van dir: «Mai una administració havia actuat en aquest sentit de donar-nos un aixopluc» —no molt important econòmicament, en la mesura de les nostres possibilitats—; «la primera vegada que se'ns dona uns estímuls.» El segon punt, per tant, passa per fomentar la concentració —com ja li he dit— i el reforçament, en tercer lloc, de les estructures socials, de la seva capacitat econòmica, del control financer, el foment de la seva afiliació i del foment de les seves activitats. Potenciar la seva presència institucional mitjançant el CORESC —com he esmentat abans— i, en últim punt, impulsar la modificació de la legislació bàsica per ampliar el seu camp d'actuació.

Com que veig que la presidència m'assenyala que el temps se m'ha esgotat, a la meua resposta li donaria algunes puntualitzacions sobre el tema de la pregunta que vostè ha plantejat.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. Pot fer rèplica, el senyor Puigcercós.

El Sr. PUIGCERCÓS: Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, honorable conseller, si estem parlant de l'Associació Mútua del Comerç i la Indústria, ho fem perquè no és majestàtic, és les mútues, i en segon lloc, també, perquè és la mútua. Estem parlant potser de la mútua més important i amb més transcendència històrica i amb més implicació social al Principat de Catalunya. I aquesta mútua —ho repetíem i ho dèiem a l'inici de la interpellació— és una mútua que ha tingut un pes i ha donat uns

serveis socials que moltes vegades ni la mateixa Administració, ja no la de la Generalitat, sinó les diferents administracions que hem patit en aquest país anys enrere, doncs, no han pogut donar. Per tant, aquest és un fet cabdal i que entra en els criteris de capteniment del Govern, com ha dit el mateix conseller; entra en els criteris de capteniment del Govern en l'estricta funció democràtica i la transparència de la gestió de les mútues.

I avui ens trobem, com deia, que el dia 21 d'aquest mes celebra una convocatòria d'una assemblea extraordinària per transformar el que hauria de ser una mútua de previsió social —que vostè ha definit molt bé com, en definitiva, un funcionament de solidaritat i de cooperació—, transformar-lo en una companyia d'assegurances i de reassegurances a prima fixa, cosa que vol dir una modificació absoluta dels drets dels socis en aquests moments; una transformació com a tal —passa de ser una companyia de règim, diguéssim, de solidaritat a un règim jurídic de societat anònima— i també vol dir una cosa: que qui no diu que, amb aquests estatuts a la mà, que jo he definit com realment un dèficit important, democràtic, no acaba convertint-se en una societat anònima normal, com una companyia d'assegurances privada i que, en definitiva, de passar a tenir un soci el dret elemental i universal de les mútues —un home, un vot—, puguem passar a tenir-ne accions i poder ser el control, una minoria, de la majoria de la mútua?

Aquest és el temor: el temor que una mútua que ha tingut un règim cooperatiu que ve del 1902, que ha estat —ho repetim—, en definitiva, important per al desenvolupament social de Catalunya, passi a esdevenir, en una altra assemblea com aquesta, que no seria d'estranyar... Fixem-nos que les assemblees que ha anat celebrant la Mútua han tingut, allò que deïem, un dèficit democràtic important, tant pel funcionament com per l'orquestració de tal: s'ha vedat l'entrada a molts compromissaris, s'ha vedat l'entrada a socis, moltes vegades, perquè volien opinar i volien dir la seva; moltes vegades, les memòries ha costat molt d'arrencar-les de la Junta de la Mútua de Comerç i Indústria i, en definitiva, ens trobem amb un dèficit democràtic que el Govern de la Generalitat hi hauria d'intervenir. I això és el que pensem, perquè, en definitiva, va en línia amb els criteris de capteniment que vostè ha definit: els criteris de capteniment per al lliure funcionament i per garantir aquesta economia social que, en definitiva, és una forma de foment de l'economia social. Per tant, aquí, el que està succeint és que s'està convertint una mútua, amb el dret de tots els mutualistes, el dret lliure, convertint-la a poc a poc en una companyia privada, en una companyia, la companyia, com se la defineix des de la propaganda orquestrada des de la direcció de la Mútua.

Nosaltres creiem que el Govern de la Generalitat hi ha d'intervenir. És a dir, evidentment, les mútues, com ha definit vostè, poden tenir dificultats a l'hora de competir amb companyies privades —tenen dificultats—, però la llei espanyola que s'està preparant últimament, i que va quedar aturada per la dissolució de les Corts, ja elimina aquestes

diferències i aquests problemes que tenien al principi; les equiparen al mateix règim de possibilitats —en matèria d'assegurança, sobretot— amb les companyies privades. Per tant, els motius que es podien explicitar en un moment donat per transformar la Mútua en una companyia, en una mútua d'assegurances i de reassegurances de prima fixa, en aquests moments desapareixen. I pensem que, si la llei se seguia complint, no donarà lloc a aquesta transformació. És una transformació —ho repetim— que no podem estar-hi d'acord, que creiem que el Govern de la Generalitat hi ha d'intervenir, sobretot perquè en un jutjat de Barcelona ja hi ha dues denúncies —dues denúncies— que impugnen les diferents assemblees, perquè, en definitiva, el reglament no s'adapta —com deïem— ni a la llei espanyola ni s'adapta a la llei catalana. Conculca sistemàticament el més fonamental dels drets democràtics; ho repeteixo perquè quedi molt clar: la fórmula d'elecció dels compromissaris és bàsicament per sorteig, eh?, tant els compromissaris com els nats, que són triats directament, a dit, per la Junta Directiva; conculca els fonamentals drets democràtics de la llei catalana i, en definitiva, del que podríem qualificar de «seny comú».

Nosaltres pensem que la millor manera que té el Govern de fomentar les mútues, la millor manera, com deia..., el darrer..., la modificació de la legislació bàsica, per adaptar-la, en definitiva, i, quan diem d'adaptar-la, s'ha d'adaptar a la Llei..., creiem que la millor manera és vetllar pel seu funcionament democràtic.

El cas de l'Associació Mútua de Comerç i Indústria és un cas preocupant, i em fa l'efecte que el Govern de la Generalitat no en pot restar al marge. Afecta una gran part dels ciutadans del nostre país, de gran tradició; no en pot restar al marge. Pensem que aquesta interpellació haurà servit perquè el Govern de la Generalitat prengui nota, prengui consciència —concretament, el Departament de Treball— de la necessitat de vetllar i de fer un seguiment i una fiscalització del que pot estar succeint i, concretament, aquesta assemblea del dia 21. És l'obligació del Govern de la Generalitat, i em fa l'efecte que està plenament en consonància amb els criteris de capteniment que ha expressat el conseller aquí.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Puigcercós. El senyor conseller.

El Sr. CONSELLER DE TREBALL: Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, il·lustre diputat senyor Puigcercós, miri, vostè fa voluntarisme, i, en explicar la situació, explica només alguns aspectes i es deixa l'essencial: ja que estem en un estat de dret, ens hem de moure dins d'un estat de dret.

Miri, per Reial decret 2432 del 83, de 20 de juliol, es van traspasar a la Generalitat les funcions de control en relació amb les mutualitats de previsió social domiciliades a Catalunya, entre les quals s'inclou l'Agrupació —que no Associació— Mútua del Comerç i la Indústria. Posteriorment, l'entitat, per iniciativa pròpia —ho remarco—, va sol·licitar i se li va concedir la inscripció en el registre especial de la

Dirección General de Seguros dels seus estatuts i reglaments adaptats a la Llei 33/84, de 2 d'agost, de ordenació del seguro privado, i el Reglament d'entitats de previsió social aprovat pel Reial decret 2615/85, de 4 de desembre, emparant-se en l'article 39 de l'esmentada Llei i 8 del Reglament d'entitats de previsió social. La Generalitat de Catalunya va demanar la remissió de la documentació esmentada en l'apartat anterior a la Dirección General de Seguros, la qual va denegar-la per Resolució del 21 de maig del 87. Posteriorment, el Consell Executiu va promoure davant el Consell de Ministres un requeriment d'incompetència en relació amb aquesta Resolució, que va ser desestimat en data 11 de setembre del 87. Amb data 16 d'octubre del 87, va interposar-se davant el Tribunal Constitucional conflicte positiu de competència, que va ser resolt per sentència d'11 de desembre del 92, la qual *desestima* l'esmentat conflicte.

En resum, la Direcció General de la Seguretat Social de la Generalitat ha requerit periòdicament l'entitat Agrupació Mútua del Comerç i la Indústria perquè li trametés la documentació estadística comptable de cada exercici, la qual cosa ha complimentat cada any. L'entitat va optar, fent una interpretació estatalista de la normativa aplicable, per la submissió als òrgans administratius centrals, sense la prèvia i necessària aprovació de l'Administració de la Generalitat de Catalunya per canviar l'àmbit d'actuació i en contra dels seus requeriments. Nosaltres vam recórrer tot el camí fins al seu màxim nivell dins el marc de la legalitat, i el resultat va ser de desestimar, diguem-ne, el conflicte que havíem presentat.

Dir-li només, per acabar, que actualment aquesta entitat ha decidit, recentment va decidir transformar-se en mútua general d'assegurances a prima fixa, en l'àmbit d'actuació estatal. Aquests tipus d'entitats, d'acord amb la normativa aplicable, estan sotmeses al control administratiu de la Direcció General de Seguros i, per tant, inscrites en el registre administratiu, de la qual depenen.

En últim terme, l'entitat, si volgués —i això és important: si volgués—, podria adaptar-se a la nostra llei —la Llei de l'any 91—, ja que segons ella hi ha temps fins al febrer del 94 per adaptar-se a la llei. Però li vull recordar que nosaltres vivim en una societat i amb una Administració que no és coercitiva, i aquí hi ha hagut l'exercici lliure de la decisió per part d'una entitat a través dels seus òrgans de govern. Podem compartir o no aquesta decisió; ha quedat clar que no la vam compartir, perquè hem recorregut aquest tema a les màximes instàncies, però no estem en una administració, diguem-ne, que pugui prendre les decisions substituint la voluntat de les mateixes entitats.

Per tant, senyor diputat, jo crec que en la seva anàlisi hauria també d'haver introduït això perquè, si no, farem unes anàlisis fosques de quina és la realitat, i la realitat és que estem en un marc legal, que l'hem recorregut en totes les seves instàncies i que, pel que sigui, per pronunciament del Tribunal Constitucional, se'ns ha dit que no era àmbit de competència. O sigui, per tant, en tot cas, la de-

cisió està en el si de la mateixa entitat, en ús de la seva sobirania.

Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la prestació social substitutòria

Passem al dissetè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació sobre la prestació social substitutòria, presentada per Esquerra Republicana de Catalunya. L'exposarà el senyor Puigcercós.

El Sr. PUIGCERCÓS: Senyor president, senyores diputades, senyors diputats, la interpellació que va substanciar el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya sobre prestació social substitutòria és una interpellació que tenia com a objectiu, en primer lloc, reivindicar el dret i l'obligació que té el Govern de la Generalitat quant al seguiment i el control de la prestació social al nostre país.

En segon lloc, també tenia el fet i la denúncia sistemàtica de diferents fets, que s'infringia la Llei de prestació social substitutòria i no la portava a terme, amb diferents abusos que s'estaven produint a diferents prestacionistes en aquesta matèria de substitució.

En segon lloc, també en la interpellació vàrem substanciar el fet que la prestació social no es pot entendre mai com una fórmula de voluntariat i no pot ésser admesa pel Govern de la Generalitat com una substitució de llocs de treball remunerats. Era la denúncia que tant l'Administració local com l'Administració de la Generalitat estaven utilitzant prestacionistes per cobrir llocs de treball. I aquest era un fet que no només es denunciava aquí; l'havien denunciat els sindicats, l'havien denunciat, en definitiva, les diferents associacions d'objectors de consciència, i que perjudicava, en definitiva, en l'aspecte laboral, perjudicava molts llocs de treball que l'Administració estava situant amb prestacionistes.

Finalment, també fèiem una valoració sobre el fet que l'objecció de consciència, avui en dia, s'ha d'entendre no només com el dret dels prestacionistes, sinó que també fèiem referència als insubmisos: aquella gent que, esdevinent punta de llança, havien portat la part més important d'aquesta dinàmica contra el servei militar obligatori. Un servei militar obligatori que —recordàvem— estroncava estudis, tant universitaris com d'altres tipus, i estroncava..., en definitiva, feia molt més difícil la inserció laboral dels joves, i, en definitiva, que prenia un any o nou mesos de la vida d'una persona, que possiblement mai els li retornaran i que possiblement es pot qualificar com una pèrdua de temps.

La Moció que avui presentem, en definitiva, recull aquests àmbits. U, el que demanem, sobretot, és el fet que es comenci a avançar en la formulació d'un servei militar no obligatori, que tingui com a base el voluntariat i que en defi-

nitiva eradiqui aquesta «lacra», que podríem qualificar, que és el servei militar obligatori.

Un altre punt de referència era el fet que crèiem que els insubmisos, en aquest cas –i així ho havíem esmentat–, eren una gent que no se'ls podia considerar en cap cas..., o no se'ls podia criminalitzar, i també hi fèiem referència en la interpellació, com s'havia fet moltes vegades des del Govern central, que els criminalitzava com insolidaris o se'ls volia tipificar des del punt de vista penal. Nosaltres creiem que aquesta gent han estat els més demòcrates de tots; són gent que utilitzant, a risc propi, de forma no violenta, de forma pacifista, han utilitzat la seva pròpia vida, s'han exposat a penes de presó i han portat endavant un procés important.

I, finalment, el que demanàvem a la Moció era, sobretot, el fet que la Generalitat fomentés la prestació, fes informació a les escoles, i, en definitiva, que el que intentés és que el fet de la prestació social sigui un fet generalitzat. La prestació social, avui en dia, comença a ser popular; comença a tenir acceptació –molta més– entre els joves, i és un fet que s'ha d'entendre –ho repeteixo– com un fet que és substitutori del servei militar, i això ja és una «lacra» per si mateix; no és un aspecte..., el que en podríem dir una alternativa: és substitutòria del servei militar. I el que demanàvem aquí és, en definitiva, la revisió, el pronunciament del Govern de la Generalitat sobre un fet que afecta, bàsicament, una gran part de la població juvenil del nostre país.

És, doncs, una Moció –com ha definit molt bé abans el conseller de Treball– de tipus voluntarista, perquè ja sabem que les competències del Govern de la Generalitat són migrades, i en aquest cas encara més, però el que intenta, en definitiva, és fer un toc d'alerta des del Govern de la Generalitat, des d'aquest Parlament, que hi ha una situació, que és la de molts joves catalans, que es veuen, en definitiva, privats –i diguem-ho així– de llibertat durant nou mesos de la seva vida. I és interès de tot aquest Parlament i és interès, en definitiva, de tots els ciutadans de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Puigcercós.

Hi han presentat esmenes el Grup Parlamentari de Convergència i Unió i el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya. En primer lloc, el Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Té la paraula el diputat senyor Campuzano.

El Sr. CAMPUZANO: Gràcies, senyor president. Amb el seu permís, farem la defensa de les nostres esmenes i ens posicionarem en relació amb el contingut de la Moció i també en relació amb l'esmena del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

I, abans de res, el que voldria destacar és l'oportunitat d'aquesta Moció el dia d'avui; avui, precisament, es produeix en el marc de tot l'Estat el sorteig d'aquells joves que aniran els propers mesos a realitzar el servei militar. I, per tant, que avui el Parlament es posi en aquesta línia creiem que és important. Per tant, felicitar el fet que el Grup d'Esquerra Republicana hagués presentat aquesta Moció...,

aquella interpellació i que això pogués coincidir amb aquesta Moció.

I, a més a més, quan al voltant d'aquest sorteig l'any passat van existir importants polèmiques sobre si existien suficients nivells d'informació, si la gent que accedia a l'ordinador, realment estava en condicions de poder conèixer quina era la seva destinació, etcètera. I recordar que, en aquest sentit, van existir unes recomanacions del Defensor del Poble, que va fer arribar al Ministeri de Defensa, en què recomanava un seguit de canvis. Veurem si això es produeix el dia d'avui, i fins i tot –i ahir un diari de Barcelona ho destacava–..., aquest sorteig es produeix en uns moments en què la regionalització del servei militar es troba lluny del que podria ser, doncs, una situació òptima. Per tant, ens sembla que el moment en què discutim aquesta Moció és un moment important.

Però no només per això d'aquí, perquè avui hi hagi el sorteig dels quintos, sinó també –i crec que en la interpellació, tant el conseller Comas com el mateix senyor Puigcercós ho varen destacar– perquè el model de prestació social i el model d'objecció que defineixen les lleis de l'any 84 estan en crisi. Està en crisi política des del primer moment, en la mesura que la contestació social va ser unànime per part dels sectors de la joventut, per part del Defensor del Poble, per part del Síndic de Greuges. Però, a més a més, crisi no només pel model jurídic que es defineix, sinó també per la mateixa gestió que de la prestació social s'ha pogut fer aquests darrers anys, i, en concret, en aquests darrers dos anys. La contestació jurídica i política que va existir a la legislació al voltant de l'objecció, en relació amb la Llei i en relació amb el Reglament, degut a les diverses impugnacions que s'hi van produir al llarg dels successius anys, va impedir que aquesta qüestió s'apliqués de manera força immediata i que pràcticament fins a l'any 91 no es comencesin a produir les primeres incorporacions a la prestació social.

Aquesta situació de crisi, destacada per tothom, ha estat assumida fins i tot pel mateix Ministeri de Justícia i per la mateixa Oficina para la Prestación Social Substitutiva. El nou ministre de Justícia ha manifestat la seva voluntat de modificar la legislació vigent, molt en la línia del que en aquest Parlament al seu dia ja es va aprovar, amb el concurs i la iniciativa del Grup d'Iniciativa per Catalunya i amb el suport de Convergència i Unió i de l'aleshores existent CDS; unes modificacions i una necessitat de canvi que fins i tot informes de l'Oficina per a la Prestación Social Substitutiva reconeixen que s'ha de produir. Per tant, que avui el Parlament es posi en aquesta qüestió ens sembla necessari i ens sembla encertat. Però, a més a més, es produeix amb una important coincidència, almenys d'alguns grups d'aquesta cambra, i esperem que d'algun altre, perquè també en aquest Parlament, tant en l'aprovació de la Proposició de llei de modificació d'objecció de consciència com en diverses proposicions no de llei discutides a la Comissió de Justícia, ens hem manifestat en la línia que avui ens tornem a manifestar, en la línia de resoldre l'actual marc jurí-

dic de l'objecció de consciència, en la línia d'avançar cap a un model de forces armades de base voluntària, i en la línia de resoldre el que són els problemes de la insubmissió i de la desobediència.

Les xifres d'aquests darrers anys en relació amb l'objecció són prou contundents. Amb dades del mes de juny de l'any 93 –i segons el mateix Ministeri de Justícia–, estem parlant de 133.000 objectors a nivell de l'Estat; 8.000 i escaig dels quals ja han quedat exclosos del sistema; 1.048 menors de divuit anys a punt d'entrar en la roda de classificacions; disponibles, per tant, pendents de classificació, ajornaments o pendents d'incorporació, 83.000, i que estiguin fent d'alguna manera la prestació a nivell de l'Estat, 13.146. I reservistes, 27.000.

Són xifres, aquesta xifra de 83.000 persones pendents de realitzar la prestació social, que demostrin d'alguna manera el fracàs de la gestió que d'aquesta qüestió s'ha anat fent aquests anys des de l'Oficina para la Prestación Social Substitutoria. Un fracàs que provoca no només la incomoditat d'aquells joves o el problema d'aquells joves que han de perdre nou mesos de la seva vida realitzant el servei militar, sinó aquells joves que opten per l'objecció de consciència i que, en virtut d'aquesta mala gestió i d'aquesta mala legislació, veuen com poden estar pendents durant dos o tres anys de la seva incorporació al servei de la prestació social.

Per tant, s'imposa un posicionament polític del Parlament de Catalunya que, d'alguna manera –i això també creiem que és important–, respon a una sensibilitat social majoritària a la nostra societat. Avui dia pràcticament tots els joves d'aquest país –i ja no diguem el que és el món associatiu juvenil– coincideixen en la necessitat d'acabar amb la mili obligatòria, coincideixen en la necessitat d'avançar cap a un servei militar model, basat en unes forces armades de base voluntària.

Avui aquest consens social existeix; políticament diria jo que en aquests moments pràcticament tothom, això, ho té assumit. En tot cas, en aquests moments potser hi ha diferències al voltant dels ritmes amb què això s'ha de produir. Per tant, d'entrada, posició favorable a aquesta Moció que ha presentat el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

En relació amb les esmenes que hem presentat el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, hi ha la primera, de modificació del punt primer, en què entenem que, fonamentalment, no afecta el nucli essencial del text d'Esquerra Republicana, sinó que el ve a matisar, i entenem que és una esmena perfectament assumible, perquè no trenca la petició d'aquest punt, que l'important és que el Parlament es manifesti d'aquesta manera solemne per avançar en la transformació de l'actual model de forces armades en un exèrcit de base voluntària.

Hi ha una segona esmena, i aquí, si m'ho permet el senyor president, hi ha hagut un error mecanogràfic. No es tractaria tant d'una esmena de modificació del punt segon d'Esquerra Republicana, que nosaltres l'assumim al cent per cent, sinó d'afegir un nou punt; per tant, parlariem d'un punt 1 bis, o 2 bis. A mi se m'escapa quina ha de ser la re-

dacció exacta; suposo que després els serveis de la cambra ho podran fer.

Aquesta segona esmena que presentem el que constata és que cal canviar la Llei, que cal canviar l'actual Llei d'objecció de consciència; que cal fer-ho avançant cap a un model en el qual es consideri la prestació com a alternativa, molt en la línia del que són les legislacions més progressives arreu del món; molt en la línia d'allò que al seu dia el Parlament de Catalunya, d'alguna manera, va aprovar, i lligar-ho amb la qüestió del servei civil.

Nosaltres entenem que el marc de voluntariat que suposa el servei civil, que suposa la prestació, té un sentit en el cas que aconseguim acabar amb la mili obligatòria, i que, per tant, tot el potencial humà, personal, d'energies que acumula la prestació social, que pot acumular aquest servei civil, té sentit en el cas que la mili obligatòria desaparegués i que, per tant, avancéssim cap a un model on existís un servei militar voluntari i un servei civil voluntari, amb suport claríssim des de l'Administració. I, en aquest sentit, recordar que hi ha experiències, en aquests moments, endegades als Estats Units prou interessants, des de l'Administració Clinton..., que d'alguna manera permeten reforçar el que són aquestes energies de la gent jove cap al món de la societat civil.

En aquesta mateixa esmena entenem que aquest servei civil ha de ser molt fonamentat en el que són les organitzacions no governamentals; entenem que no ha de ser un servei civil que bàsicament es presti a les administracions, sinó que bàsicament a les ONG, i també entenem que, lògicament, s'ha de produir, s'ha d'emmarcar en un profund respecte a les competències que té el Govern de Catalunya, que té la Generalitat en els diversos àmbits on la prestació social es desenvolupa.

I la darrera esmena és una esmena bàsicament que també entenem que és perfectament assumible, en la qual entenem nosaltres que precisament des del Govern de la Generalitat s'han anat fent molts esforços en aquesta línia d'informació i d'assessorament. De manera molt breu, recordar que en aquests moments a la Direcció General d'Acció Cívica s'estan realitzant trenta consultes diàries, per part de particulars, per part de joves, en relació amb la qüestió de la prestació de l'objecció. Que, a més a més, entitats que solliciten convenis per poder realitzar la prestació social són de set a deu; que a més a més hi ha un telèfon d'informació, i que, a més a més, s'organitzen unes vint xerrades l'any en diversos centres al voltant d'això d'aquí. Que, a més a més, s'han realitzat unes jornades de prestació social i voluntariat l'octubre d'aquest mateix any; que s'han fet unes altres jornades de formació per a responsables de les oficines de Benestar Social; que s'han fet també jornades de formació per als responsables d'entitats i que, a més a més, de tríptics d'aquesta mena (l'orador en mostra un), se n'han editat 150.000. I està en previsió editar un opuscle sobre què cal saber de la prestació social de les entitats catalanes. Per tant, creiem que aquesta informació ja s'ha produït.

I, finalment, el Grup d'Iniciativa, i a través de la senyora Magda Oranich, ha introduït una esmena que nosaltres

creiem important; important perquè implica que, per primera vegada, el Parlament de Catalunya –des del Ple– es posicioni en relació amb un problema, del qual també ha fet referència el senyor Puigcercós, que és el problema de la insubmissió i de la desobediència civil. Creiem que és una esmena que lliga amb la preocupació que en aquests moments existeix, no només en el món de la joventut, sinó en el mateix món de la judicatura. Avui llegíem a la premsa que després d'un posicionament dels jutges del País Basc reclamant al Govern una solució al tema de la insubmissió, destacats catedràtics i penalistes demanen al Govern la despenalització de la qüestió de la insubmissió.

Estem a punt d'entrar, l'any que ve, en la discussió, una altra vegada, de la reforma del Codi penal. Aquesta serà una qüestió que es plantejarà, i, per tant, entenem que el fet que avui el Parlament es posicioni al voltant d'això d'aquí és important. Per tant, la nostra posició, en el cas que el Grup d'Esquerra Republicana acceptés l'esmena de la senyora Oranich, seria favorable.

Entenem que el fet que avui el Parlament es posicioni al voltant d'aquestes coses és important, i esperem que això d'aquí es pugui fer amb el màxim consens, com almenys a nivell de Comissió la majoria de vegades hem fet.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Campuzano. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula la diputada senyora Oranich.

La Sra. ORANICH: Moltes gràcies, senyor president. En primer lloc i per començar, felicitar el diputat que ha fet la Moció, perquè com molt bé deia l'il·lustre diputat senyor Campuzano, és un moment adequat per parlar d'aquest tema, un moment adequat on ahir i avui els mitjans de comunicació ens bombardegen amb el sorteig dels mossos a la mili i, en canvi, intenten amagar un problema real de fons, de la joventut que no vol fer el servei militar per motius de consciència o per motius que cada un d'ells té present.

Per tant, entenem que és una moció absolutament encertada; vam seguir molt de prop la interpellació que l'altre dia es va dur a terme en aquesta cambra entre el diputat senyor Puigcercós i el conseller; vam entendre que era un tema molt important i molt interessant de la manera com es tractava; per tant, volem felicitar-lo, i dir-li que el nostre Grup –que està sempre també molt preocupat per aquest problema– li votaria els tres punts de la Moció tal i com estan, bé que li demanem que accepti les esmenes del Grup de la majoria i, evidentment, també la nostra esmena. Però sàpiga que la hi votàrem igualment.

És evident que el tema de l'objecció de consciència... No voldria jo, aquí, allargar-me, perquè n'han parlat ja suficientment el senyor Campuzano i hi estem totalment d'acord, no en va vam defensar conjuntament aquest tema en el Parlament espanyol, en nom d'aquest Parlament, de modificació de la Llei i que es tinguessin més en compte quines eren les aspiracions de la joventut i, per consegüent, no repetiré el que ell ha dit, bé que és un problema que ens preocupa a tots, i espero que preocupi tots els d'aquesta

cambra, perquè tenim unes lleis d'objecció de consciència, que és un dret constitucional, reconegut a la Constitució, però que estaven previstes perquè no hi hagués un nombre tan important d'objectors com el que hi ha. En haver-hi un nombre tan important d'objectors, realment l'aplicació de la Llei no es porta a la pràctica; el senyor Puigcercós ho ha explicat avui i ho deia l'altre dia: els objectors són molts i no hi ha manera de col·locar-los; el senyor Campuzano ens ha donat aquí les xifres d'objectors que en aquests moments estan pendents de ser cridats a fer el servei civil substitutori i, per consegüent, és un problema greu en què les xifres són molt importants: hi ha 83.000 joves pendents que en aquests moments se'ls cridi al servei militar i, per tant, és un problema que ens preocupa.

Quant a les esmenes presentades pel Grup de la majoria, en funció de què preferiria el nostre Grup, si votar el text com està o bé les esmenes presentades... Quant al primer punt –i també ho ha dit el senyor Campuzano– no hi ha diferència de fons; és a dir, és una redacció diferent, a nosaltres ens semblen bé les dues, del primer punt, tant l'esmena de la majoria com el mateix text d'Esquerra Republicana; per tant, és evident que en principi serà acceptat, no hi tenim res a dir.

Quant al tercer punt que ha sigut esmenat, el tercer punt de la Moció, que ha sigut esmenat per part del Grup de la majoria, sí que li demanàrem al Grup d'Esquerra Republicana que acceptés l'esmena, perquè bé que diu que «insta el Govern de la Generalitat», la Moció, «a millorar i potenciar», és evident, i cal reconèixer-ho, que el Govern de la Generalitat està donant informació..., el senyor Campuzano n'ha parlat aquí i ha portat fins i tot els fulletons que en donen, però realment sí que cal més informació. Per tant, crec que l'esmena, en aquest sentit, és molt encertada, i nosaltres estaríem d'acord amb l'esperit de la mateixa esmena. Quant a l'esmena d'addició del Grup de la majoria, voldríem en principi felicitar el diputat que l'ha presentada, perquè crec que aquest és un tema, també, de molta actualitat a casa nostra. Crec que és una esmena absolutament encertada i en aquest camí anàvem. També parlava el diputat de les darreres jornades sobre el voluntariat que s'han fet a Catalunya, a les quals vam participar ell i jo mateixa, en el sentit de cada vegada més anar cap al voluntariat, de crear serveis civils de voluntaris perquè, d'alguna manera, també es donaria a entendre que, quan els joves no volen anar al servei militar no és perquè siguin egoistes, insolidaris o totes aquestes qüestions que de vegades hem sentit dir aquests dies, sinó perquè no volen participar en un servei militar que en el millor dels casos el consideren, en tot cas, inútil i fora absolutament de les seves idees.

Per consegüent, entenem que aquesta Moció, no en tenim tampoc cap dubte amb aquesta esmena, també preocupa, aquest tema, al Grup d'Esquerra Republicana i, per tant, serà acceptada. Una altra esmena, que és la nostra, evidentment, demanem que es voti la nostra esmena, i creiem que és encertada, malgrat haver-la fet el propi Grup. En aquests moments, avui, llegíem –i també ho ha dit el senyor Campu-

zано— als mitjans de comunicació que un grup de criminalistes i de penalistes demanen aquesta modificació; el mateix ministre de Justícia vol canviar la legislació; n'ha parlat molt, el senyor Puigcercós, d'aquest tema; per tant, suposo que li deu haver agradat la nostra esmena en funció de parlar d'insubmissió, perquè és un tema que ha preocupat sempre molt Esquerra Republicana. Entenem que és important que el nostre Parlament també es pronunciï sobre aquest tema, que estem preocupats per joves a la presó per aquest problema, perquè volem que es modifiqui la legislació; no hem insistit ja en quin sentit, perquè això seria un tema discutible i no seria en tot cas tema d'una moció, sinó d'una llei que més endavant es faria. Altres parlaments de l'Estat s'han pronunciat sobre aquest tema; s'hi ha pronunciat el Parlament de Navarra, el Parlament d'Euskadi i, per tant, és un tema que també ens preocupa aquí; no en va hi ha un nombre important de joves en aquesta situació a casa nostra. I nosaltres diem que estem preocupats, no només pel tema dels insubmisos —que n'hi ha molts, en tenim molts a Catalunya i, sobretot, també n'hi ha molts a Euskadi, hi ha molts centenars, per no dir milers, de joves esperant judici pel tema de la insubmissió; el tema ha plantejat un problema judicial important, els jutges no saben què fer, i els joves reben diferent tractament segons un lloc i el jutge que els tracti: hi ha jutges que condemnin, hi ha jutges que absolen, cada dia els jutges tenen resolucions dient que ells no estan d'acord amb l'actual legislació, i, per tant, és un tema que preocupa i és important, que cal modificar-ho, i en aquest sentit jo espero que hi estiguéssim tots d'acord, de modificar-ho, però nosaltres també, a la Moció, diem que ens preocupa no només el tema dels insubmisos, sinó també el tema dels joves que, bé que han fet la prestació social substitutòria, es neguen a complir més temps que el que està establert per al servei militar. Aquest és un tema que tenim a casa nostra, que hi haurà propers judicis, i dir que també volem que consti que aquest Parlament està preocupat pel tema.

Per tant, jo demanaria al Grup d'Esquerra que acceptés les esmenes; demanaria a tots els grups de la cambra que votin un tema que realment no és que només ens preocupi a nosaltres, sinó que jo diria que està al carrer, avui, amb molta oportunitat, però sempre, i en el futur camí —que ja ho diu també la mateixa Moció— que tinguem un exèrcit de base voluntària, aquest encara seria un principi per anar en un futur a una societat —i tant de bo algun dia poguéssim dir-ho— que no necessités cap exèrcit.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Oranich. Ara poden intervenir els grups que no han presentat esmenes. En primer lloc, el Grup Parlamentari Popular: té la paraula el diputat senyor Ariza. *(El Sr. Reguant demana per parlar.)* El senyor Reguant vol fixar posició? *(Pausa.)* Doncs, té la paraula.

El Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president. Per dir, senyor president, que m'abstindré perquè ha quedat molt palès a l'hemicicle que estem molt preocupats pel tema de la insubmissió, però en canvi votem una moció favorablement

que consolida la prestació social substitutòria. Crec que no aporta, aquesta Moció, res més que allò que en la praxi ja es ve donant dia a dia; ja hi ha informació, ja s'està treballant en aquesta línia. M'abstindré també perquè la línia del meu pensament no va cap a un exèrcit d'arrel voluntària: jo penso que sense exèrcit estaríem millor, però, si no, un exèrcit professional, que és una cosa que també s'ha de prendre en consideració. I també m'abstindré per la raó següent: perquè l'objecció de consciència és només un pas intermedi cap a la llibertat plena de consciència, que crec que, en aquest moment, la representen els insubmisos.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor... Sí, el Grup Popular; el senyor Ariza té la paraula.

El Sr. ARIZA: Senyor president, senyores i senyors diputats, aquesta Moció aborda una problemàtica tan complexa com és la definició del model de política de defensa del nostre país. Es tracta d'una qüestió en què incideixen tot un seguit de factors econòmics, socials, estratègics i polítics que no poden avaluar-se de forma aïllada. No podem caure en la temptació de fer demagògia i obviar que tot model de defensa és, en bona mesura, el resultat d'un determinat procés històric i d'una determinada integració dins de l'escenari internacional; en el nostre cas, per raó de la nostra aliança amb els països de la NATO i els nostres compromisos amb les Nacions Unides.

La Constitució recull, a la secció segona del capítol segon, sota l'epígraf «Dels drets i dels deures dels ciutadans», a l'article 30, una configuració de les obligacions militars dels espanyols, no només com el deure de defensar Espanya, sinó també com un dret. Així mateix, reconeix el dret a l'objecció de consciència, introduït a França el 63 i a Itàlia el 72, seguint el camí obert per la República Federal d'Alemanya. La Resolució 337, de 26 de gener del 67, de l'Assemblea Consultiva del Consell d'Europa, reconeix l'objecció de consciència com un dret subjectiu, garantit per l'article 9 de la Convenció Europea dels Drets de l'Home. La solució constitucional espanyola s'inspira en aquesta Resolució del Consell d'Europa.

El problema, però, no s'ha tancat; el creixement del nombre d'objectors i d'insubmisos i la necessitat de comptar amb unes forces armades més operatives i eficaces posen en qüestió l'actual model de defensa nacional i exigeixen un plantejament seriós. Si volem mantenir un nivell de seguretat òptim i ser fidels als nostres compromisos internacionals, aleshores hem de definir un model de forces armades que doni resposta a aquestes necessitats i sigui viable en termes pressupostaris.

El nostre Grup Parlamentari donarà el seu suport al compliment de la Moció. Per nosaltres, el servei militar hauria de ser voluntari i professional; tot i això, el canvi ha de ser gradual. A hores d'ara, la configuració d'unes forces armades professionals representaria uns costos difícils d'assumir. Cal recordar que, amb un 30% de professionals, tenim una despesa militar que implica l'1,6% del PIB, per sota del 2% del PIB recomanat per l'OTAN. Per arribar al 70% de pro-

fessionalització d'Alemanya, o al 50% d'Holanda, per no parlar del 100% d'Anglaterra, caldria fer un nou esforç pressupostari, incompatible amb la reducció del dèficit públic. I, pel Grup Parlamentari Popular, el manteniment de les prestacions socials i sanitàries i crear ocupació són qüestions prioritàries a l'increment de la despesa militar.

Pel que fa al punt 2 de la Moció, entenem que cal garantir la igualtat plena de criteris pel que fa a tots els expedients d'objecció, amb independència del lloc de residència de l'objector. Això no obstant, una gestió descentralitzada de les competències d'execució seria viable i implicaria aprofundir en el principi d'Administració única que defensa el Partit Popular, per la qual cosa votarem a favor del punt 2 de la Moció.

Finalment, ens abstindrem en el punt 3 de la Moció, per una banda, perquè quan els joves es dirigeixen a l'Oficina de Prestacions de l'Estat reben ja informació sobre la possibilitat d'objectar realitzant la prestació social substitutòria, i, per una altra banda, perquè, en un moment que a Catalunya hi ha 440 aturats cada dia, cal reduir la despesa en campanyes publicitàries i institucionals al mínim i dedicar aquests diners a l'economia productiva, que permeti crear llocs de treball, especialment per als joves, que són els que pateixen de forma més punyent la crisi econòmica. Campanyes institucionals com la promoguda pel Govern «Catalunya, endavant» són una mostra del que no s'ha de fer amb els diners públics, i més quan, al davant, moltes persones només hi veuen el precipici.

En qualsevol cas, si el diputat que presenta la Moció accepta l'esmena presentada pel Grup de Convergència i Unió al punt 3, el nostre Grup el votarà a favor.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ariza. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ I ALFONSO: Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, avui reproduïm un debat que a l'anterior legislatura, en aquest Parlament, i moltes vegades també a la Comissió de Justícia, ja es va donar: un debat al voltant del model de forces armades –i, per tant, del servei militar– i de l'objecció de consciència.

Quan parlem d'aquestes qüestions, parlem, fonamentalment, de drets constitucionals –en concret, de l'article 30 de la Constitució, que contempla el servei militar i l'objecció de consciència– i també fem un debat que en aquests moments s'està donant –com han dit alguns altres senyores i senyors diputats– a tot el país i que en molts països d'Europa ja es va donar fa uns anys: un debat al voltant de si el servei militar ha de tenir una base obligatòria o ha de tenir una base voluntària, o millor parlar d'exèrcit professional, o, finalment, ha de tenir un component mixt.

És cert que en aquests moments aquest debat, fins i tot, es trasllada a un altre camp, que és la necessitat que hi hagi ja un exèrcit d'abast europeu. Així, hem vist aquests dies –en concret, fa molt pocs dies, el 5 de novembre– com es creava ja el primer cos de l'exèrcit europeu, amb la partici-

pació d'Alemanya i França, i en el qual diferents països, entre ells Bèlgica i la mateixa Espanya, estaven d'acord a participar en la configuració d'aquest tipus d'exèrcit.

Per tant, des d'aquest punt de vista, no hi ha dubte que les qüestions es van modificant. La mateixa actuació de cosos d'exèrcits estatals en els conflictes que en aquests moments hi ha arreu del món, a la mateixa antiga Iugoslàvia o fins i tot a Somàlia, al voltant de les Nacions Unides, plantegen una realitat que, sens dubte, és canviant.

En la Moció que ens planteja Esquerra Republicana, i, després, en les esmenes que plantegen els altres grups, hi han tres qüestions: la primera és la que fa referència al model d'exèrcit, on s'estableix una relació directa entre el que seria el sentiment majoritari de la societat, o dels joves –com es diu a la Moció–, i aquest model.

Jo he dit al començament que és innegable que hi ha un debat al voltant d'aquest model de forces armades; si repaséssim els diaris de sessions del Congrés de Diputats, quan es va discutir, en el seu moment, la Llei del servei militar i també la Llei d'objecció de consciència, veuríem que quasi totes les forces polítiques hem modificat, poc o molt, les nostres posicions en aquesta qüestió. I, per tant, des d'aquest punt de vista, no hi ha dubte que és una qüestió que en els propers anys i en els propers mesos anirà evolucionant.

La nostra discrepància amb el primer punt de la Moció es troba, en primer lloc, en establir aquesta connexió tan directa i, fins i tot, diríem, determinista entre els sentiments, el que es diu els sentiments majoritaris de la població, i el model de forces armades. Nosaltres, el nostre Grup està convençut que a l'hora de fixar el model de forces armades intervenen molts factors: factors històrics, factors de situació estratègica del mateix Estat, de la pertinença o no a aliances militars, factors econòmics..., per tant, tot un conjunt de factors que són, finalment, els que determinen el tipus d'exèrcit. I, després, no hi ha dubte que hi han molts països que tenen un exèrcit professional i, precisament, la seva societat no es caracteritza perquè les idees dominants siguin precisament les de la pau i la tolerància, i a l'inrevés també. Per tant, no hi ha dubte que es donen totes les variants en aquesta qüestió.

Nosaltres, en aquesta etapa, a curt termini ens seguim inclinant –com ja va debatre, en el seu moment, al voltant de la Llei del servei militar, el Congrés de Diputats, no fa gaire temps– per un model mixt, en què hi hagi una part de voluntariat i també una part de base obligatòria. Per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres votarem negativament el primer punt de la Moció, i, evidentment, si s'acceptés l'esmena de Convergència i Unió, també votaríem negativament perquè no modifica essencialment aquesta Moció.

El segon punt planteja una qüestió molt clara, que és la de la delegació de competències del Ministeri de Justícia, en matèria de gestió i inspecció de la prestació social substitutòria. El nostre Grup considera que en aquesta qüestió, amb el nou ministre de Justícia, s'ha obert una nova etapa. Jo crec que, com han demostrat alguns portaveus dels grups

que han parlat abans del nostre, que s'havien llegit o conegien la compareixença del ministre de Justícia, hi han elements nous. És una compareixença que es va donar el mes d'octubre, en la qual les propostes del ministre anaven per la necessitat que hi hagués un nou reglament de la prestació social substitutòria; a la necessitat de reorganitzar l'Oficina de la Prestació Social Substitutòria, en la mesura que és cert que en els darrers anys no ha estat possible acollir els milers d'objectors per tal que fessin aquesta prestació social substitutòria, i, per tant, és necessari un increment de les places d'objectors; la necessitat que es descentralitzin moltes fases administratives d'aquest procés, i, finalment, dues qüestions que, per nosaltres, creiem que són les essencials: per un costat, la necessitat que hi hagi una llei del servei civil i que, per tant, la prestació social substitutòria s'englobi en una llei molt més àmplia, i, després, de fet, tractar aquesta prestació social substitutòria més com una alternativa al servei militar i no com una substitució, i això nosaltres estem convençuts que segurament estaria més d'acord amb el que fixa el mateix article 30 de la Constitució.

Per tant, nosaltres en aquest punt ens abstindrem, perquè ens sembla molt més lògic esperar aquesta nova fase, una fase que permetrà reordenar tot aquest conjunt de qüestions que jo els plantejava, i en aquest conjunt de qüestions no hi ha dubte que s'ha de plantejar la possibilitat o no de delegar aquestes competències.

Finalment, respecte al tercer punt, nosaltres votarem afirmativament, independentment que s'accepti o no l'esmena de Convergència i Unió. Creiem que és convenient que un dret constitucional que hi hagi..., els joves d'aquest país en puguin estar informats, i, per tant, tot el que sigui avançar en la millora i en la divulgació de l'objecció de consciència, nosaltres creiem que és convenient.

Per tant, des d'aquest punt de vista, la nostra posició serà la de votar negativament el primer punt, abstenció al segon i, al tercer punt, votarem favorablement.

Res més, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. Ara, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el proponent de la Moció, el senyor Puigcercós.

El Sr. PUIGCERCÓS: Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, és evident que avui és un dia oportú, i és oportú bàsicament perquè fan el sorteig i tot evoluciona...

El Sr. PRESIDENT: Vagi a les esmenes, si us plau.

El Sr. PUIGCERCÓS: Gràcies, senyor president. Tot és dinàmic i avui en dia els serveis militars s'han informatitzat. Però, malgrat això, malgrat la informàtica, encara avui en dia la majoria dels reclutes catalans segueixen sortint de la comunitat autònoma, i és la comunitat autònoma on hi ha més reclutes que fan el servei militar obligatori fora, en aquest cas, del Principat de Catalunya.

Però anant a les esmenes, miri, jo acceptaré totes les esmenes; per una raó concreta: en temes com aquests, el que podríem qualificar com les forces democràtiques i de progrés hem d'estar junts; és a dir, no val anar enrere o buscar

postures conservadores, àdhuc podríem qualificar-les de reaccionàries. El manteniment del servei militar obligatori, avui en dia, és una formulació reaccionària. I em fa l'efecte que avui en dia el Parlament —el poder, en aquest cas, legislatiu— ha d'anar al costat de les reivindicacions socials i del que podríem qualificar de societat; no, de vegades, emparant-se en una llei —en aquest cas, la llei que penalitza els insubmisos— que jo penso que cada cop podríem qualificar més de retrògrada.

I dir..., i em fa l'efecte que aquí em refereixo al que s'ha dit de no votar el punt de més informació, dir que donar més informació sobre el tema de l'objecció és gastar o és excessiva despesa. Miri, hi ha una manera molt fàcil d'estalviar-nos despesa: el Ministeri de Defensa disposa en cada recluta que fa el servei militar, en manutenció, material i equip, 2 milions de pessetes de terme mitjà; amb l'eliminació del servei militar obligatori em fa l'efecte que fem una reducció clara de despesa. I és un dels temes tabú que algun dia s'haurà de retallar perquè avui dia veiem retalls de tot tipus, retalls socials, retalls econòmics, retalls laborals, però mai hem sentit parlar d'un retall seriós i real del Ministeri de Defensa.

Finalment, dir també que és oportuna avui dia aquesta Moció perquè el Tribunal Suprem properament també es definirà sobre la impugnació que hi ha al reglament de la Llei d'objecció de consciència, que avui dia ens trobem que hi ha prestacionistes que porten quatre anys esperant destinació per fer la prestació...

El Sr. PRESIDENT: Torni a la qüestió, que són les esmenes.

El Sr. PUIGCERCÓS: Sí, senyor president. Quatre anys, doncs, que en definitiva els estronquen carreres i els estronquen ofertes laborals.

Finalment, dir que acceptarem també l'esmena d'Iniciativa per Catalunya, perquè en definitiva és el que va en línia amb la nostra interpellació. Els famosos insubmisos, la punta de llança d'aquest procés, els més demòcrates d'aquest procés, han de tenir al costat, en definitiva, la societat i han de tenir al costat aquest Parlament. Acceptarem, doncs, les esmenes tant d'addició com de modificació del Grup de Convergència i Unió i acceptarem, evidentment, l'esmena d'addició del Grup d'Iniciativa per Catalunya. Enriqueixen i milloren el text i sobretot —ho repeteixo— perquè fan un posicionament valent d'aquesta cambra sobre una realitat com és la realitat, avui dia, de molts joves que veuen estroncats, veuen segrestats nou mesos de la seva vida, i és allò que podríem qualificar del dret a la privacitat, el dret a la més real llibertat.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Puigcercós.

Com a resultat del debat, la presidència entén que s'han de votar separatament cada un dels punts, i en el punt primer s'han d'incloure, si ningú demana votació separada, les esmenes una de Convergència i una altra d'Iniciativa. La de Convergència i Unió seria el punt 1 bis i la d'Iniciativa per Catalunya seria el punt 1 ter.

Doncs, votem en primer lloc aquest primer punt amb aquestes addicions.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest primer punt de la Moció ha quedat aprovat per 76 vots a favor, 18 en contra i 1 abstenció.

Se sotmet a votació ara el segon punt de la Moció.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El segon punt ha quedat aprovat per 77 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions.

Se sotmet ara a votació el tercer punt de la Moció.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El tercer punt de la Moció ha quedat aprovat per 96 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció.

**Moció subsegüent a la interpellació
al Consell Executiu sobre el funcionament
educatiu i administratiu dels centres
públics d'educació d'adults**

Passem al divuitè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació sobre el funcionament educatiu i administratiu dels centres públics d'educació d'adults, presentada per la diputada senyora Dolors Torrent. Té la paraula.

(Remor de veus.)

Silenci.

La Sra. TORRENT: Senyor president, senyores diputades i senyors diputats, intentaré ser breu perquè suposo que els diputats i les diputades m'ho agrairan i, a més, perquè en la meua interpellació vaig ser suficientment explícita com perquè quedés ben palès el que als socialistes ens preocupava en aquest moment sobre el tema de l'educació d'adults.

El primer punt de la nostra Moció fa referència a incrementar les plantilles dels centres d'educació d'adults a fi que el curs 93-94, per tant, el curs en què estem, es pugui donar sortida educativa a totes les persones que s'han matriculat a la xarxa pública d'escoles d'adults.

El senyor Comas, en la rèplica a la meua interpellació, em deia que no es podia donar sortida a totes aquelles persones que feien la demanda mitjançant una matrícula a les escoles d'adults, i, per tant, que s'havien d'esperar, perquè estem en un moment de crisi..., una sèrie d'argumentacions. Bé, jo dic: han d'esperar fins quan? I sense cap ànim de fer demagògies sobre el tema, aquelles persones adultes que ja tenen superada l'edat escolar, que fan l'opció de matricular-se en un centre educatiu de la xarxa pública d'escoles d'adults..., fem una consideració. Aquestes persones hi poden anar per moltes motivacions, per complementar els estudis, però també hi van en molts casos perquè en edat

escolar no han rebut de la societat aquelles oportunitats a què tenien dret, que era el dret a una educació per a tothom. Per tant, aquelles persones que al llarg de la vida han hagut d'esperar molt, que s'han fet grans, que s'han fet adultes, ara se'ls torna a dir que s'esperin. Em sembla que no és seriós i, per tant, voldríem una resposta a aquest problema. Vostès saben que hi ha escoles..., per exemple, a Girona, s'han quedat molts barris sense poder ser atesos, barris on hi ha una població treballadora, amb certes mancances educatives, sense poder ser atesos per la xarxa pública d'escoles d'adults. Per tant, reitero aquesta proposta i demanaria un vot favorable.

Sobre el segon tema, que es planifiqui i temporalitzi l'execució de tots els aspectes que fan referència a la política educativa en la xarxa pública d'escoles d'adults i que contempli nivells educatius, plantilles amb relació a aquests nivells, model de centre i quantificació d'aquests centres i models pedagògics..., vostès saben que a la xarxa pública d'escoles d'adults s'està impartint nivells d'alfabetització, nivells de neoelectors, nivells de graduat escolar; altres centres amb iniciativa pròpia estan preparant per a les proves d'accés als majors de vint-i-cinc anys, estan preparant per a les proves de maduresa a la formació professional, i altres centres amb caràcter experimental estan fent secundària obligatòria, però el cert és que no hi ha una planificació des del Departament encarregat de l'educació d'adults a Catalunya, s'està fent en pla experimental, s'està permetent..., no es diu res, però no hi ha una planificació seriosa de tots els recursos necessaris per tirar endavant l'educació d'adults en aquests nivells que jo els he esmentat, i sobretot pel que fa referència a l'aplicació de la LOGSE en el tema concret de l'educació d'adults.

Per tant, en el tema de l'educació secundària obligatòria, que hi ha d'haver una adaptació als estudiants que han sobrepassat l'edat escolar, per tant, els estudiants adults, demano, en aquest sentit, al punt 2 una planificació i que els centres vegin una preocupació del Departament, perquè hi ha un interès per tot el tema de l'educació d'adults.

I el tercer punt fa referència a realitzar aquesta planificació en funció de les mancances educatives formatives de la població adulta conegudes estadísticament i de la demanda social que sens dubte s'ha de potenciar institucionalment. Ahir el meu company de Grup, el senyor Magí Cadevall, els donava unes xifres estadístiques dels nivells d'estudis de la població catalana, gairebé —i les xifres són un xic alarmants— la meitat de la població de Catalunya no té el graduat escolar. Per tant, potencialment hi ha una demanda d'una formació, d'una educació. A aquesta demanda se li ha de donar sortida, però també he de dir una qüestió: no solament s'ha d'esperar que aquells alumnes més conscienciats o amb més disponibilitat de temps puguin ser atesos en la xarxa pública d'educació d'adults, sinó que a la vegada aquesta demanda s'ha de potenciar, vull dir amb això que des del Departament que s'encarrega de l'educació d'adults s'ha d'incentivar, s'ha de motivar la població perquè pugui ser atesa, i, per tant, l'Administració, alhora, ha de donar

resposta a aquesta demanda. Per tant, una demanda a nivell estadístic, però, a la vegada, una demanda que cal que es potenciï i que trobi un camí d'acollida a la xarxa pública d'educació d'adults o en altres centres que pugui complementar aquesta necessitat de formació que avui dia, en un moment de crisi, encara es fa molt més palesa.

Res més. Crec que és suficient el que he dit, i agrairia el vot favorable de tots els grups a aquesta Moció.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Torrent. Hi han presentat esmenes el Grup d'Iniciativa per Catalunya i el Grup d'Esquerra Republicana. En primer lloc Iniciativa per Catalunya: té la paraula el diputat senyor Ignasi Riera.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, jo vaig seguir amb una gran atenció aquesta interpellació sobre els ensenyaments d'adults, perquè en aquests moments i cada any serà un tema més important i més preocupant perquè la crisi laboral exigeix que molta gent que mai a la vida no s'havia ni plantejat el tema de l'educació d'adults se'l plantegi en aquests moments amb caràcter d'urgència, tal com apareixia abans en una pregunta sobre un tema totalment diferent com podia ser els cursos de català.

A la interpellació es van parlar de moltes més coses no recollides a la Moció, naturalment a l'hora de triar la senyora diputada ha triat els punts que em sembla ben justos que volia triar, però es va parlar de temes com els analfabets que encara són analfabets avui dia a Catalunya i, diguéssim, com a problemàtica molt greu d'una societat que vol mostrar-se davant del món com una societat avançada, però que si té bosses de pobresa també té bosses d'ignorància, diguéssim, reconeguda estadísticament com a tal.

Es va parlar poc d'un tema, però va sortir com de passada, que és que, és clar, l'ensenyament d'adults és una etapa educativa que recull la LOGSE i que suposem que en tots els processos d'aplicació de la reforma educativa a Catalunya..., avui aquesta tarda justament comença un gran debat dels moviments de renovació pedagògica i parlen també dels temes de l'ensenyament d'adults, perquè és una etapa educativa, al marge que aquí administrativament depengui o no d'una altra conselleria, que és ja un tema d'aquells gairebé teològics en els quals no vull entrar.

A la resposta a la interpellació el conseller ens va parlar molt bé del senyor Paul Bélanger, director de l'Institut d'Educació de la UNESCO, que, a més, ha sabut veure les virtuts de la manera d'ordenar l'ensenyament d'adults per part del Govern de la Generalitat, i aquest nom m'ha quedat gravat i espero tenir ben aviat ocasió de parlar amb el senyor Bélanger, en tot cas, per comentar-li els seus parers sobre aquesta educació d'adults.

Dit això, nosaltres donarem suport a la Moció, als seus punts, i insistirem, fins i tot, en la nostra proposta, en la necessitat que això encara es pugui concretar més i que en aquesta concreció es tingui en compte els interlocutors socials i els interlocutors locals. Hi donarem suport perquè ens sembla que el que diu la Moció no aporta, diguéssim, cap

novetat de temes no plantejats, és a dir que es faci una acció pública a favor de l'ensenyament d'adults; com que ens sembla que això és el que diuen els tres punts de la Moció, ve a dir que s'ordini, que es faci més publicitat del que això significa, que es conegui millor, que hi hagi més recursos, recursos pedagògics, recursos humans, etcètera. A tot això, òbviament, hem de votar a favor. Quan nosaltres, a més, proposem que tot això es faci amb contacte i amb diàleg amb els interlocutors socials i amb les institucions, ens sembla que serà en tot cas, votar a favor d'aquesta Moció subsegüent, una bona ajuda a l'educació d'adults.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Riera. Pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el senyor Bargalló.

El Sr. BARGALLÓ: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, intentant de mantenir la brevetat que han assolit els dos diputats que m'han precedit, tan sols dir també que fa una interpellació que seguirem amb molta atenció; el tema d'ensenyament d'adults —ja ha estat dit— serà un tema cada cop més important per als diversos grups d'aquesta cambra, el nostre Grup mateix ha presentat una altra interpellació al voltant d'aquesta qüestió.

I dir també que el nostre Grup votarà favorablement la Moció subsegüent presentada pel Grup Socialista i defensada per la diputada senyora Dolors Torrent, perquè coincideix plenament amb l'esperit que hi ha a la Moció, que és l'esperit que es va substanciar en la interpellació i que és l'esperit, també, que el Grup d'Iniciativa acaba de demostrar en aquesta cambra.

L'educació d'adults és un tema molt important i especialment en aquests moments, més que mai, i per això el diputat senyor Riera deia que cada vegada ho serà més que mai; en moments de crisi social, de crisi econòmica, de crisi de valors, de crisi, en el fons, de formació, de crisi social, en definitiva, aquesta formació permanent i continuada d'adults és una de les eines vàlides per a poder superar aquestes crisis, o, si més no, per a poder anar apaivagant-les de la manera que sigui possible. Per això creiem necessari que s'incrementi la plantilla del professorat; per això creiem necessari que es reordini i es planifiqui amb més intensitat aquest sector, sense entrar tampoc ara en aquests moments en discussions teològiques que ens quedarien allunyades. I, en tot cas, pel que fa a les esmenes, a l'esmena del Grup d'Iniciativa, també hi votarem a favor, en cas que sigui acceptada pel Grup Socialista.

I, pel que fa a la nostra esmena al punt tercer, dir que si no és acceptada pel Grup Socialista, votarem igualment el punt tercer i que, en tot cas, el fet d'haver redactat aquesta esmena ha estat per incidir en aquest aspecte de la necessitat que l'educació d'adults sigui una eina en moments de crisi i, en tot cas, també per contextualitzar amb més precisió el que havíem entès que pretenia la diputada senyora Torrent en fer el seu tercer punt.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bargalló. Ara els grups que no han esmenat. *(Pausa.)* El senyor Reguant, evidentment, no vol intervenir. Pel Grup Parlamentari Popular, el senyor Simon Pujol.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Senyor president, senyores diputades, senyors diputats, l'informe mundial sobre l'educació de 1992, de la UNESCO, organització presidida per un català universal, Federico Mayor Zaragoza, recull la importància de l'educació d'adults, tant per aconseguir fer desaparèixer, o almenys reduir, les discriminacions per raó dels dèficits de formació com per corregir les disfuncions del sistema educatiu. En aquest informe es recullen dades del departament d'educació d'un dels països més rics, els Estats Units, sobre la incidència de l'analfabetisme d'adults en què només una de cada vint persones superava els nivells de formació requerits per calcular els costos a partir de les etiquetes dels productes de consum, i només un 27 va ser capaç de trobar informació en un article de premsa escrita.

Als països industrialitzats a finals dels vuitanta es posà també de manifest que els efectes socials de l'expansió del sistema exigiria trobar respostes per garantir que no es formin nuclis de persones discriminades pel seu nivell de formació. Per això cal que totes les persones i infants joves i adults es puguin beneficiar de les oportunitats educatives del sistema per satisfer les seves necessitats bàsiques d'aprenentatge, que varien segons els individus, els països i les cultures, tal com va proposar l'article primer de la Declaració mundial sobre l'educació per a tothom, de la Conferència Mundial sobre l'Educació de 1990, organitzada per la UNESCO i per la Unicef.

D'acord amb les recomanacions del Centre per a la Recerca i la Innovació Educativa de l'OCDE, fetes l'any 90, el nostre Grup Parlamentari donarà suport al punt d'aquesta Moció, ja que entenem que cal aprofundir en la formació i l'enriquiment del capital humà del nostre país de forma continuada i no pas restringida.

A les etapes inicials de formació, prèvies a la incorporació al mercat de treball, cal, però, que l'increment de les plantilles dels centres d'educació d'adults es facin amb càrrec a partides pressupostàries sumptuàries per tal de no incrementar el dèficit en un moment de greu recessió econòmica.

Finalment, cal que la planificació i temporalització de la política educativa en la xarxa pública d'escoles d'adults es faci contemplant els nivells educatius, les plantilles, els models de centre, els models pedagògics en funció de les mancances educatives, formatives i de la demanda social, per la qual cosa, estant-hi d'acord, donarem també el nostre suport als punts 2 i 3 d'aquesta Moció.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pujol. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Jané.

El Sr. JANÉ: Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, d'antuvi cal dir que aquesta preocupació per determinat nombre de persones en llistes d'espera,

cal matisar-ho, ja que han estat pràcticament solucionats tots els casos, com més d'un de nosaltres sabem, ja que també és habitual que en aquests nivells anomenats bàsics la formació d'adults té la característica que moltes de les persones, bastants de les persones que han iniciat el curs, que s'han matriculat en el curs són baixa i això ha permès arreglar problemes molt concrets, que cada un d'ells té suficient importància.

Dit això, diria, recordaria a la cambra que la Llei de formació d'adults la vàrem aprovar el 18 de març del 91; en el curs 89-90, les estadístiques —és a dir, abans de la Llei de formació d'adults— del curs acadèmic 89-90 donaven un total de 19.384 alumnes inscrits en tots els nivells de formació d'adults. Amb la nova Llei, promulgada el 18 de març del 91, la darrera de les estadístiques del curs passat, la del curs 92-93, suma la quantitat següent: en centres de formació d'adults de gestió municipal a ensenyaments formals hi van participar 4.336 persones, i en ensenyaments no formals, 1.083, que dona un total de 5.419 persones, i en centres dependents del Departament de Benestar Social hi ha en ensenyaments formals un total de 1.185 grups, amb una totalitat de 25.632 persones participant-hi, i en ensenyaments no formals, 529 grups, amb un total de 7.781 persones, que dona la totalitat de 33.413 alumnes en tots els nivells.

És a dir, una vegada aplicada, posada en funcionament la Llei i en aquests termes, hem de considerar que es tracta, pel seu temps, d'una llei jove; ja s'ha aconseguit doblar lleugerament, superar el doble les persones matriculades en el darrer dels cursos inventariats.

M'ha cridat l'atenció, observant aquestes estadístiques, que en l'accés a la universitat en el curs 89-90 hi varen participar 6 homes i 24 dones, i en el darrer del curs acadèmic, en centres dependents de municipis, hi van participar 41 homes i 53 dones, i en centres dependents de Benestar Social, 276 homes i 353 dones. Això, l'accés a la universitat, illumina el tema que la formació d'adults no és només una dimensió de la formació humana encaminada, encarrilada, com a vegades es creu, al tema dels analfabets. Està molt difosa la qüestió del «Graduï's, ara pot», que és el títol bàsic. I hi ha una experiència pilot, que està desenvolupant-se amb molt èxit de participació de demanda, on no hi han matricules fetes, en el centre del carrer de Calàbria de la ciutat de Barcelona, centre del Departament de Benestar Social, i que s'anomena Centre d'Autoformació, que és una mica la formació d'adults, diríem, a la carta, el que cada una de les persones necessita o creu necessitar.

A tot això de la formació d'adults en aquesta dimensió, cal afegir-hi els centenars i centenars de cursos de formació ocupacional, que més d'un il·lustre diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula ha fet menció de la situació actual de crisi econòmica, de crisi social, de crisi de treball. I realment aquests cursos de formació ocupacional estan fent el seu paper —jo crec— molt determinant en la formació d'adults.

Durant la sessió d'ahir, d'aquest Ple, vaig tenir l'ocasió de rebre el Butlletí, el 163, el darrer editat pel nostre Parla-

ment, durant la sessió, com tots vostès, i de la lectura de l'esmena presentada per Esquerra Republicana de Catalunya, vaig deduir que el feix de detalls i de dades que havia preparat per a aquesta intervenció m'eren sobreres i els les podia ben bé estalviar ja que la indicació que fa, la clarividència, diríem, de l'exposició que fa l'esmena del Grup d'Esquerra Republicana ens ho diu tot; parla, en el punt tercer, l'esmena que ells proposen és que «alhora que es continuï impulsant una política de conscienciació social...», i és això el que em sembla que realment necessitem i cal fer entre tots, conscienciació social d'aquestes qüestions, però Esquerra Republicana ens proposa a l'esmena, diu: «alhora que es continuï impulsant una política de conscienciació social de la necessitat d'un aprofundiment de l'educació d'adults i la seva extensió demogràfica, com una eina de formació individual i col·lectiva especialment vàlida per a superar diversos aspectes socials de l'actual crisi».

Evidentment, que tampoc, si la il·lustre diputada senyora Torrent admet aquesta esmena, el nostre Grup no li donarà suport perquè donar suport al que ja s'està fent és el que es fa des del nostre Govern i aquest Grup Parlamentari que li dóna suport creuria que entràriem en una certa contradicció votant aquesta Moció que ens ha presentat la il·lustre diputada senyora Torrent.

Gràcies, senyor president, senyores diputades, senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Jané. Ara, la senyora Torrent pot pronunciar-se sobre les esmenes presentades.

La Sra. TORRENT: Sí, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, per dir que les esmenes que s'han presentat a la nostra proposta de Moció, tant les d'Esquerra Republicana com les d'Iniciativa per Catalunya, vénen a enriquir el text inicial, vénen no solament a enriquir, en algun cas el complementen, i penso que demostren la sensibilitat d'aquests dos grups respecte als temes relacionats amb l'educació d'adults, i jo crec que aquests grups d'alguna manera ens hauríem de felicitar perquè aquest tema és un tema que ha aconseguit tenir ja un cert espai en aquest Parlament, perquè ens preocupa tot el que està relacionat amb l'educació, però també tot el que està relacionat amb l'educació d'adults.

Agrair també la sensibilitat del Grup Popular per la seva..., tal com s'ha expressat en aquest Parlament. I, un cop dit això, sento molt, senyor Jané, que en nom del seu Grup vostè em digui que no votarà la nostra Moció, malgrat que em consta que vostè també té sensibilitat pel tema; no em queda res més a dir, i tornar a agrair les manifestacions dels grups que han dit que ens votarien i que, alhora, han fet esmenes per complementar el nostre text.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Torrent.

Passem a la votació del text de la Moció.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

La Moció ha estat rebutjada per 30 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'habitatge públic

Dinovè punt de l'ordre del dia: Moció subsegüent a la interpellació sobre l'habitatge públic, presentada pel diputat Sr. Celestino Corbacho, que té la paraula.

El Sr. CORBACHO: Senyor president, senyores i senyors diputats, el nostre Grup va presentar al passat Ple una interpellació sobre quina era la política de capteniment del Govern en matèria d'habitatge públic, referida, aquesta interpellació, a la part que fa referència a l'administració de l'habitatge públic i, en concret, a la responsabilitat que sobre aquesta matèria té la Conselleria de Benestar Social.

Avui, per tant, presentem una moció en concordança amb el que va ser aquella interpellació; una moció amb tres punts molt concrets, que representen, tots i cadascun d'ells, la política que nosaltres fariem si tinguéssim la responsabilitat de Govern; una política molt diferent de la que està realitzant la Conselleria de Benestar Social, i que ja vaig posar de manifest la nostra discrepància en aquella interpellació.

Ens agradaria coincidir més sovint amb la política que realitza la Conselleria de Benestar Social, però el conseller ens ho posa molt difícil amb les seves actuacions, amb el seu comportament i amb les seves relacions amb els ajuntaments. Confiem que el Grup de la majoria doni suport a aquesta Moció, la qual cosa suposarà un avenç en la millora i en l'eficàcia de l'Administració, i també un pas endavant en la millora i en l'eficàcia de la relació amb els ajuntaments.

El primer punt de la Moció diu: «Transferir als ajuntaments els solars qualificats d'*equipaments* en els barris gestionats per Adigsa i propietat de l'Incasol, per tal de procedir a la seva planificació i desenvolupament.» I això hauria de ser així perquè és el municipi el que té la responsabilitat de planificar el desenvolupament de la seva ciutat i preveure les necessitats de la seva ciutat. Quan des d'un municipi es desenvolupa un planejament urbanístic que dóna com a resultat que es desenvolupi una zona residencial, aquest planejament no tan sols recull les reserves de sòl necessàries per les dotacions comunitàries, sinó que el normal és que les zones qualificades d'equipament siguin de cessió gratuïta als ajuntaments.

Em poden dir vostès que no estem davant d'un planejament *ex novo*, sinó que estem davant d'un patrimoni transferit, d'un patrimoni que era, primer, titularitat de l'Estat i que va passar a ser titularitat de la Generalitat de Catalunya en virtut d'aquestes transferències. D'acord; però, de la mateixa manera que l'Estat va transferir a la Generalitat de Catalunya aquest patrimoni en virtut d'un nou marc competencial i estatutari i constitucional, podrien vostès haver desenvolupat una llei de transferència d'aquest patrimoni, del

patrimoni qualificat d'equipaments, als ajuntaments de Catalunya, evitant amb això el que ja vaig denunciar en la interpellació, que és la invasió de competències per part de la Conselleria de Benestar Social en el terreny que és propi del municipi, a no ser que vostès mantinguin aquesta titularitat, perquè després aparegui Adigsa envaint aquestes competències municipals per promoure equipaments de caràcter social, de caràcter comercial o pàrquings, que són competències clarament de caràcter municipal.

Aquesta política solament s'entén com una obsessió —i ja ho vaig posar de manifest en la interpellació—, com una obsessió que es posa molt sovint de manifest per part de la Conselleria de Benestar Social, de substituir l'Administració local, en lloc d'intentar cercar l'acord, la cooperació i la col·laboració. El que no té sentit, per tant, és que avui aquest patrimoni qualificat d'equipament continuï essent propietat de la Generalitat de Catalunya, en lloc de ser ja propietat dels ajuntaments.

El segon punt diu: «Presentar un informe a la Comissió corresponent del Parlament sobre l'estat d'urbanització dels polígons d'Adigsa.» Tots sabem com es van construir aquests polígons, els dèficits que aquests tenien i tenen, tant en relació amb els habitatges, com amb l'estat d'urbanització. Nosaltres reconeixem que el Govern de la Generalitat ha realitzat plans d'actuacions en aquests polígons que han permès resoldre molts problemes que hi havia. És evident que hi ha un reconeixement d'una tasca realitzada per part del Govern de la Generalitat i que ha significat una millora considerable d'aquests polígons en molts casos; però encara estem molt lluny dels mínims exigibles avui en dia quant a la qualitat i estàndard que es dona en altres parts de la mateixa ciutat respecte dels polígons que estan ubicats..., o dels polígons administrats per Adigsa.

Segurament..., i també estem d'acord que segurament, per acabar la urbanització d'aquests polígons, necessitem molts recursos econòmics i una temporalitat llarga, però avui en dia qualsevol Administració que es preï de ser eficaç treballa amb plans d'actuacions a llarg termini, que estiguin prèviament quantificats i planificats en el temps. Però per a quantificar i per a planificar cal..., és previ, primer, fer una diagnosi per veure quina és la situació i la realitat que volem transformar o que volem canviar. Jo presumeixo que la Conselleria i el Govern de la Generalitat, aquesta diagnosi, ja la té; m'imagino que sí. Per tant, si és així, suposo que serà relativament fàcil presentar a una comissió del Parlament de Catalunya aquesta diagnosi per poder debatre la realitat que avui té la urbanització d'aquests polígons, i fins i tot perquè el Grup de la majoria ens brindi l'oportunitat i la possibilitat de donar suport a la política que resta per acabar aquests polígons.

I, finalment, el tercer punt de la Moció diu: «Elaborar i desenvolupar un pla de construcció de nous habitatges per tal de substituir els habitatges afectats per l'aluminosi, propietat de la Generalitat, administrats per l'empresa pública Adigsa.» Aquest Parlament ha debatut en més d'una ocasió el tema de l'aluminosi; el Govern s'ha pronunciat sobre

aquest particular i ha anunciat mesures a prendre en alguns casos. Els mitjans de comunicació en donen xifres i es parla sovint de substituir blocs sencers d'habitatges per altres. És un problema que afecta una part molt important de la societat; que genera inquietud i intranquil·litat en moltes famílies; que no sempre la informació que dona el Govern sembla que és la mateixa que diuen que tenen els veïns afectats; que no sempre l'ajuntament està participant en la solució del problema que afecta una part important de la seva ciutat; que no sabem quins són els plans d'actuació que el Govern té en aquesta matèria. Per tots aquests motius, nosaltres creiem que és necessari que el Govern desenvolupi un pla d'actuació global sobre aquest particular, tal com diu el text de la Moció; un pla d'actuació per poder posicionar-nos sobre aquest greu problema, i fins i tot per tenir també, un cop més, l'oportunitat i la possibilitat de responsabilitzar-nos en la resolució del problema i donar suport al Govern, si és que estem d'acord amb ell.

Per aquestes raons, senyores i senyors diputats, demanem, o demano, en nom del meu Grup, el vot favorable a la present Moció.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Corbacho. No s'hi han presentat esmenes. Per consegüent, passem directament al posicionament dels Grups. El senyor Reguant no hi és. Pel Grup Parlamentari Popular, la senyora Montserrat té la paraula.

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyor president. Il·lustre senyor diputat, en el passat Ple, quan vostè va desenvolupar el contingut de la seva interpellació, sincerament, no em va quedar gaire clar, un cop vostè va presentar la Moció..., pel que feia a la mateixa interpellació; almenys pel que fa al punt primer d'aquesta Moció.

De totes maneres, el Grup Popular, i jo mateixa, doncs, veiem molt bé el punt número 1 i el punt tercer. És cert el que vostè ha dit, i li he de dir que avui ha estat molt clarificador el que vostè ens acaba de dir.

Per tant, jo li he de transmetre que li votarem a favor el punt segon i el punt tercer, però el punt primer, atesa la mateixa importància que té tot el que vostè ha fet esment —dels solars qualificats, el traspàs cap als ajuntaments—, jo crec que es mereix un altre tractament i que no hem parlat suficientment dels recursos econòmics dels ajuntaments per a tots aquests traspassos. Crec que no és solament una Moció, sinó que aquesta qüestió ha d'anar encaminada cap a una altra iniciativa, i, per tant, nosaltres en el punt primer ens abstindrem.

Res més i moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Montserrat. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Farrés.

El Sr. FARRÉS: Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el nostre Grup hi votarà favorablement, i voldria cridar l'atenció de les senyores i els senyors diputats no tant pels aspectes polítics, sinó també per alguns aspectes tècnics que a mi em sembla que són bà-

sics i definitoris per poder votar favorablement aquesta Moció.

Concretament, en el grup primer, en el punt primer, quan es parla de transferir als ajuntaments aquests solars qualificats d'equipaments, jo voldria portar al seu coneixement —que segur que ja ho saben— que Adigsa, darrerament, està plantejant la possibilitat de fer aparcaments subterranis sota d'alguns d'aquests solars o d'algunes zones verdes. Dir-los que això és impossible legalment, perquè en un sòl públic —em refereixo, en molts casos, vull dir, que no és un sòl edificable normal i corrent— l'única manera de fer això és a través d'una concessió municipal, i jo conec casos —i, com poden comprendre, els conec molt directament— que si tiren endavant determinats projectes és que, des d'un punt de vista de legalitat, no és que la legalitat vigent serveixi només de marc d'orientació: és que no sé com es pot plantejar físicament, materialment, com es poden escriure a màquina les condicions per a l'adjudicació de les obres, per a l'adjudicació d'allò que, en tot cas, és una competència municipal. No estem davant d'un problema polític, estem davant ja d'un problema d'elemental legalitat en relació amb la normativa urbanística. Això, evidentment, és només un aspecte, el que fa referència a les utilitzacions del subsòl, que és un tema, per altra banda, reglat en els plans generals d'urbanisme, en les ordenances municipals dels municipis corresponents, etcètera.

I, per tant, jo voldria fer un toc d'atenció al partit que dona suport al Govern de la Generalitat, que, més enllà de la votació que puguin fer en aquest punt d'aquesta Moció, és que estan iniciant o estan posant-se en un trencaclosques jurídic que, per eludir l'acció i allò que correspon als ajuntaments, farem un embolic que serà molt difícil de resoldre.

Per una altra banda, és evident, és obvi que el que no pot ser és que cap municipi que vulgui planificar mínimament, que vulgui fer un pla d'equipaments, hagi de crear com allò..., enclavaments extraterritorials en aquells barris que correspon la titularitat a Adigsa; és a dir, que no pugui utilitzar els criteris —bons o dolents— que responen als criteris dels equips de Govern d'un o d'altre signe, però que sigui impossible de fer-ho en coherència amb un plantejament homogeni de la ciutat i que permeti avançar en la política de ciutats més igualitàries, en el sentit —entès «igualitari»— que qualsevol ciutadà, amb independència del lloc on viu dintre d'una ciutat, tingui un accés semblant a un conjunt de serveis públics.

I, per tant, aquest també és un problema de justícia; de justícia, si volen, distributiva, comparativa: el que vulguin, no sé com se n'hi ha de dir, però que a mi, personalment, em sembla que també és un tema elemental des d'un punt de vista de planificació, gestió i bon govern d'una ciutat, i sigui qui sigui qui té la responsabilitat de govern.

En el segon cas, o en el segon punt, que és presentar un informe sobre l'estat d'urbanització, el nostre Grup també hi està d'acord. I hi està d'acord en base a un argument que moltes vegades ha donat el Grup de Convergència i Unió, i és que s'ha de combatre la cultura del subsidi —la cultura del

subsidi. I avui ens trobem que hi han algunes barriades, administrades directament per Adigsa, que és allò de dir: «cor què vols, cor què desitges». I aquí hi ha uns desequilibris territorials a vegades d'equipaments en funció de criteris que cadascú de nosaltres qualificarà en funció de l'anàlisi política que sigui —tant me fan—, però que en aquests moments introdueixen elements de desequilibri dintre —hi insisteixo— d'un concepte de ciutats igualitàries.

I, finalment, voldria fer una reflexió, potser, o un toc d'atenció més important en relació amb el tercer punt d'aquesta Moció. Aquí es diu: «Elaborar i desenvolupar un pla de construcció de nous habitatges per tal de substituir els habitatges afectats per l'aluminosi, propietat d'Adigsa, que han de ser enderrocats.» A veure, jo estic convençut que el pla existeix, que s'estan fent actuacions. Jo el que crec que s'està demanant aquí és que aquest pla vingui al Parlament, que pugui discutir-se, que puguem pactar un calendari, i jo els diria, fins i tot, pactar un pressupost extraordinari.

Estem davant d'un veritable problema nacional. Mirin, en un informe fet precisament per l'empresa Adigsa —que no em facin pas dir ara com l'he aconseguit, perquè no ho recordo, però que és oficial— ens diuen que..., és de desembre del 92 —hi insisteixo, suposo que deu ser pels procediments absolutament normals i reglamentaris, hi insisteixo—, que en un resum es diu, en un quadre que es titula Aluminosi, que diu «Resum general d'inspeccions d'Adigsa», es diu que hi ha un 35% de les mostres que s'han pres que presenten signes de ciment aluminós; però, a continuació, en un segon quadre, que realment és molt interessant, que diu «Resum general d'inspeccions fetes per l'ITEC», se'ns parla que el total d'habitatges visitats van ser 13.504, i amb això, nosaltres, que hem criticat tantes vegades el procedir de l'empresa Adigsa en aquest sentit, jo vull felicitar que s'hagi fet un nou mostreig..., sinó pràcticament una revisió que suposa quasi el 80%, concretament el 79% de la totalitat dels habitatges administrats per Adigsa, per tant, vol dir que tenim jo diria més que un mostreig, allò, quasi, quasi comptats o recomptats un a un els casos que hi ha, es diu —llavors ho agrupa per escales, però no vol dir que el problema sigui a les escales, sinó en els habitatges que componen aquella escala— que hi ha un total de 355 escales, sobre 1.364, és a dir, un 27% total d'escales amb presència total de ciment aluminós, que hi ha 532 escales amb presència parcial de ciment aluminós. Per tant, fixin-se que només el 32% de les escales de la totalitat del parc d'habitatges administrats per Adigsa presenten, les mostres, un resultat que diu que no hi ha ciment aluminós.

Per tant, *sensu contrario*, el 68% dels habitatges administrats per Adigsa estan afectats, d'una manera més o menys intensa, per aluminosi. Això és un desastre nacional; això és un desastre nacional, perquè referit al parc total d'habitatges vol dir que, com a mínim, hi ha uns deu mil habitatges en aquestes condicions. Estem parlant, com a mínim —jo penso que són dotze mil—, però, com a mínim, de deu mil habitatges. A veure, davant d'aquesta situació, i ens consta que s'està actuant, amb els problemes que sigui, a

Salipota, que s'està actuant a Sant Roc, que s'està actuant en aquestes zones en els tres barris, hi ha tres polígons que s'han de tirar totalment a terra, que són el de Balaguer –el Sant Crist–, el de Salipota, de Súria, i el de la Pau, de Barcelona. Però llavors hi ha tota una colla de polígons que s'han d'enderrocar, no amb la pressa d'aquests tres –no amb la pressa d'aquests tres–, però que s'han d'enderrocar. I, per tant, aquí s'ha de pactar un pla d'etapes, i sincerament nosaltres, el nostre Grup creu que s'hauria de pactar un finançament extraordinari per fer front amb urgència a aquest problema, entre altres coses perquè l'angoixa que produeix viure en un pis afectat i que se sap, realment, no compensa o, en tot cas, és necessari donar-li dates exactes. I, per favor, això ha de ser pactat aquí, però també amb els ajuntaments, no pot ser que Adigsa pacti directament amb les associacions de veïns; deixin-me'ls explicar una situació concreta, que òbviament conec per la meua condició d'alcalde: l'Associació de Veïns, d'acord amb Adigsa, va encarregar un projecte, i en el projecte de l'Associació de Veïns està previst construir blocs al mig d'un carrer, al mig del carrer de la Palma, del barri dels Merinals, de Sabadell. Ja em diran, ja em diran què dirà la Direcció General d'Urbanisme quan li modifiquin el sistema viari, al marge de qualsevol modificació de pla. Per favor, que els ajuntaments han de poder opinar; no es pot proposar construir uns blocs d'habitatges al mig del carrer! I els dic el nom del carrer i el barri, perquè, amb independència que em creguin o no, puguin comprovar-ho. És necessari reconduir aquesta situació.

Per tant, per totes aquestes situacions, és obvi que el Grup d'Iniciativa per Catalunya donarà total suport a aquesta Moció.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Farrés. Pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Rodri.

El Sr. RODRI: Sí, senyor president, per anunciar que el nostre Grup votarà favorablement els tres punts d'aquesta Moció. Pel que fa al primer punt, recolzem el nostre vot –i per ser breu, perquè gairebé l'important s'ha dit– en el principi de subsidiarietat, en el principi de major independència i de major treball dels municipis, i també –com ja ha sigut assenyalat– per respecte a la mateixa Llei i a les competències.

Pel que fa al segon punt, la presentació d'un informe de com està o quin és l'estat d'urbanització dels polígons d'Adigsa, per un primer principi bàsic de saviesa i de rigor previ a qualsevol actuació: sabem que no és complicat, però penso que hauria d'estar editat i hauria de circular aquest informe.

I, pel que fa al tercer punt, nosaltres pensem també que és obligat un principi d'eficàcia, de responsabilitat i de justícia, perquè, com ha estat assenyalat fa pocs minuts, es tracta d'un problema greu, d'un problema important, d'un problema públic important i que cal evitar secretismes i opacitats; és un tema que no té una dimensió menor a Catalunya. Tot això fa que el nostre Grup, sense cap mena de reticència, voti favorablement els tres punts de la Moció.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Rodri. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Capdeferro.

El Sr. CAPDEFERRO: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, em passo a posicionar en nom del nostre Grup sobre aquest tema plantejat. Aquest tema d'aquesta Moció subsegüent a la interpellació que va presentar l'illustre senyor diputat senyor Corbacho no és pas la primera vegada que es planteja. Recordem que a finals de l'any 92 es varen presentar dues proposicions no de llei referents als polígons Gornal i Florida, de l'Hospitalet de Llobregat, que no varen prosperar. Avui es planteja el tema amb caràcter general, i volem deixar constància, sense cap mena d'ambigüitat, que no existeix cap obligació per transferir als ajuntaments els solars qualificats d'equipaments en els barris propietat de l'Incasol i administrats per Adigsa. Si la gestió d'equipaments i serveis socials fos una competència exclusiva dels ajuntaments podria tenir algun sentit la seva proposta, però resulta que, per una banda, a tots els barris existeixen i han d'existir agrupacions de ciutadans que organitzen i presten serveis socials, culturals, assistencials o senzillament cívics i que, per altra, la Generalitat també té competències en matèria d'assistència social, ensenyament, cultura, associacionisme, que necessiten locals per al seu desenvolupament.

Queda clar, doncs, que la cessió directa als ajuntaments de tots els espais reservats a equipaments en els polígons que gestiona Adigsa seria en perjudici de les activitats esmentades, i suposem que no hi ha cap ajuntament que vulgui renunciar a les aportacions que en matèria de cultura, etcètera, vulguin fer els particulars o la Generalitat o qualsevol altra institució ciutadana. (*Remor de veus.*)

En molts casos, podria ser molt «gravós» per a l'ajuntament mantenir tots els centres que es poden crear en aquests polígons, i creiem molt més correcte, com anunciava l'altre dia el conseller, i com s'ha dit d'altres vegades en aquesta mateixa sala, la negociació cas per cas amb els ajuntaments corresponents en funció de les necessitats i possibilitats que hi concorren.

Respecte a aquesta preocupació del senyor Farrés, del tema dels aparcaments i de la integració en els barris, estic totalment convençut que Adigsa actuarà sempre dintre el marc de la legalitat vigent, i, per tant, així hi confio.

Respecte del segon punt, que vull agrair el reconeixement que fa el senyor Corbacho de les actuacions que fins ara s'han vingut fent, es demana presentar aquest informe a la Comissió corresponent del Parlament sobre l'estat d'urbanització dels polígons. Aquest és un problema de transcendència eminentment municipal i és per això que s'estan signant acords amb tots els municipis on hi ha polígons que contemplen una anàlisi del seu estat i un programa d'actuació en conseqüència. Vejam, en el moment actual hi ha 55 municipis amb conveni signat que abasta 111 polígons i 40.000 habitatges aproximadament. Aquí tinc una llista de

tots aquests municipis, que em sembla que per la brevetat de la intervenció em sembla que em puc saltar però que, en tot cas, puc posar a la seva consideració. Hi ha 9 municipis amb convenis en fase de negociació que afecten 21 polígons i aproximadament uns 5.000 habitatges –també em salto els noms–, i hi ha uns altres municipis, com per exemple l'Hospitalet, Sabadell i Lleida, on hi ha 18 polígons que comporten uns 9.106 habitatges, on només s'hi han tingut contactes previs, però que, malgrat això, l'obra urbanitzadora s'ha endegat, en alguns d'aquests polígons, com Gornal-Florida, Arraona i Espronceda, de Sabadell, i Mariola, de Lleida. Resta pendent d'establir contacte amb nou municipis, que suposen uns 1.500 habitatges.

Finalment, n'hi ha alguns de plenament integrats en els cascs urbans de les poblacions que no tenen cap mena de problema, i que no requereixen cap actuació, exemple de Banyoles i Palafrugell.

Per tant, creiem que no cal procedir a un informe global, tota vegada que el control s'està fent grup per grup i municipi per municipi, que és el més operatiu que es pot fer.

Respecte al tercer punt, en què es demana elaborar i desenvolupar un pla de construcció de nous habitatges per tal de substituir els afectats per aluminosi i gestionats, que no propietat necessàriament d'Adigsa, he de manifestar, en primer lloc, que a part de l'aluminosi hi concorren diferents patologies, tant o més greus en molts dels edificis heretats de l'antic Ministeri de la «Vivenda», i que no existeix cap administració amb capacitat per renovar-los avui per demà. Malgrat això, Adigsa té un pla d'actuacions, en funció dels resultats de l'estudi global efectuat que passo a detallar.

La substitució de 568 habitatges a curt, mitjà termini, que corresponen a la totalitat dels polígons Salipota, de Súria, Sant Crist, de Balaguer, i els blocs 45, 46 i 80 del polígon la Pau, de Barcelona. La substitució a mitjà i llarg termini de 1.812 habitatges, que corresponen als blocs de l'1 al 56, excepte el 6 i el 29, del polígon Sant Roc, de Badalona, a l'illa Segarra, Falset, Ebre i Tortosa, i el bloc del carrer Ebre, del polígon Torreforta, de Tarragona, i les fases primera i segona, llevat dels blocs 39 al 41 i 47 al 57, del polígon Arraona, de Sabadell.

El procés, en ambdós casos, fa temps que s'ha endegat, inicialment amb recerca d'alternatives, després amb la definició de la seva reubicació al mateix lloc, o bé al costat, i altres condicionants de la remodelació. Pel que es refereix als habitatges a substituir del primer apartat, el procés ha avançat amb els estudis urbanístics realitzats d'acord tant amb els ajuntaments respectius com amb la Direcció General d'Urbanisme, als efectes de fixar, si s'esqueia, la figura de planejament adient en el planteig d'un pla d'etapes, en funció del condicionant del terreny disponible al mateix indret, i a trobar-se en redacció els projectes de dos dels tres casos, i properament ho serà el tercer. Projectes que s'han inclòs en la programació de l'any 94, d'habitatge públic, a promoure per la Direcció General d'Arquitectura, com es fa pal·lès en la darrera reunió de la Comissió de Programació i, per tant, dintre dels canals normals, que entenem que fan totalment innecessari un pla especial de construcció, si bé ente-

nem que caldria que el Parlament, pels camins que puguin existir, sol·licités o exigís la participació de l'Administració central en el finançament d'una operació en què les possibles úniques responsabilitats provindrien d'organismes autònoms del Ministeri de l'Habitatge.

Pel que fa al segon bloc, entenem que amb un cert decalatge –el seu inici es preveu d'aquí a quatre o cinc anys– pot seguir un procés paral·lel. Com a conseqüència, el procés de substitució pot inserir-se dintre dels processos normals de construcció d'habitatges públics i especificitat que es doni a la gestió, que serà assolida per Adigsa com a administradora del parc d'habitatges de la Generalitat.

És per tot això que el nostre Grup parlamentari, que dona suport al Govern, votarà en contra dels tres punts d'aquesta Moció.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Capdeferro.

Passem, seguidament, a la votació. Votarem separatament el primer punt i després els altres dos.

El primer punt de la Moció: vots a favor?

En contra?

Abstencions?

El primer punt de la Moció ha quedat rebutjat per 28 vots a favor, 58 en contra i 3 abstencions.

I ara, conjuntament, els altres dos punts de la Moció.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquests dos punts de la Moció han quedat rebutjats per 32 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la promoció del cooperativisme

Passem al vintè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació sobre la promoció del cooperativisme, presentada pel diputat senyor Santiago Riera, del Grup Parlamentari Socialista.

El Sr. RIERA I OLIVÉ: Moltes gràcies, honorable president. Senyores diputades i senyors diputats, aquesta Moció, com vostès hauran pogut observar, els que la tinguin davant en aquest moment i l'hagin llegida, pretén bàsicament dues coses: per una banda intentar que el Parlament aprovi instar el Consell Executiu a elaborar un pla específic de suport a cooperatives de treball associat i societats anònimes laborals i que s'incrementin els recursos en aquest tipus d'entitats, aquest tipus d'empreses, i per altra banda, pretén també potenciar el caràcter d'entitats col·laboradores d'aquestes corporacions associatives, és a dir, la Federació de Treball Associat de Catalunya i la Federació de Societats Anònimes Laborals de Catalunya.

Quins són els motius que ens han dut a plantejar aquesta Moció, a presentar-la davant de la cambra, subsegüent a la interpellació que vàrem substanciar?

En primer lloc, perquè estem convençuts –i estic convençut que n'estan també convençuts tots els membres de la cambra– que cal fer el màxim esforç que puguem tant per mantenir com per crear llocs de treball. Al llarg de la interpellació varem demostrar que aquestes empreses ho fan, i ho fan força bé. Ho va reconèixer el mateix conseller de Treball en el decurs de la interpellació i ho va reconèixer una altra vegada ahir mateix, cap al tard, a hora baixa, a les vuit, quarts de nou del vespre, quan, substanciant una interpellació del meu company senyor Joan Puigcercós, d'Esquerra Republicana, amb l'atur juvenil, el senyor conseller va donar com a testimoni del que fèiem des de la Generalitat..., el que preteníem fer o el que teòricament fem és, entre altres coses, fer el que podem per intentar promoure el cooperativisme també juvenil de persones que es poden associar per crear una empresa per guanyar-se la vida i deixar de banda una actitud passiva davant el fet de poder-se organitzar un lloc de treball.

Per això penso que és important que recolzar mesures, també, com la capitalització de l'atur... En vam parlar l'altra vegada. Jo he criticat la Direcció General de Cooperatives, el senyor director general, que ens honora amb la seva presència concretament, per una actitud passiva i negativa davant d'aquesta capitalització. S'han fet moltes expressions públiques de cara a criticar qui, de vegades, utilitza aquest fons d'una forma fraudulenta, que no vol muntar una empresa, en definitiva, que fa un ús dolent del subsidi capitalitzat, i això jo no dic que no sigui cert algunes vegades, però el que cal no és una actitud estrictament de crítica a les persones que ho fan malament, sinó recolzar aquestes capitalitzacions per tal que siguin adequades per al foment d'una empresa cooperativa i per tal que creïn treball i ocupació.

Concretament, del gener d'aquest any a setembre d'aquest any, amb dades de l'Inem de Barcelona, s'han creat, gràcies a aquesta capitalització, 172 cooperatives amb 1.104 treballadors. Aquesta gent ha capitalitzat un muntant de 1.939 milions de pessetes. Això és molt important, i s'ha d'afavorir i s'ha de complementar; si convé, amb convenis de col·laboració entre l'Inem i la Direcció General de Cooperatives, entre l'Inem i l'Institut de Formació Cooperativa, per tal de vetllar per la formació d'aquesta gent, perquè creïn una empresa amb les degudes condicions i amb el degut sentit d'empresa cooperativa. Això s'ha de fer; més enllà de criticar-ho, s'ha de fer això. I, això, ho trobem a faltar: una actitud més positiva de la Conselleria, en concret, de la Direcció General, que esperem que aquesta interpellació serveixi, si més no, per corregir-ho. No diem que tot es faci malament, però en aquest aspecte creiem que s'ha adoptat una actitud molt negativa i que s'ha de superar amb una actitud molt més positiva, de col·laboració i de potenciació.

En segon lloc, hem presentat aquesta Moció per demanar més ajuts, i específics, per a aquest sector; dic «específics», és a dir, per al sector de cooperatives de treball associat i anònimes laborals. Altres vegades hem parlat d'altres cooperatives, de consum o agràries, que tenen els seus progra-

mes, també; específics, en el cas d'agràries, per ajudar-les a superar la situació en què es troben. I hem dit «millor dotat»; millor dotat, per què, senyores diputades i senyors diputats? Mirin, jo penso que és vergonya per a la nostra institució, és una vergonya, i ho dic amb totes les paraules, que amb els pressupostos que té la nostra institució dediquem, en el pressupost, pel que fa al foment de tot tipus de cooperatives, 200 milions de pessetes al pressupost del 93, i en vegin dedicar, l'any 92, 200 milions de pessetes, de les quals, 53 van anar a parar per a cooperatives de treball associat i anònimes laborals. Això és el que dèiem en el nostre pressupost; quan, per exemple, la Generalitat Valenciana, d'un pressupost molt més minso que el nostre, globalment considerat, ha dedicat l'any 93 a cooperatives de treball associat i anònimes laborals un muntant, un programa amb un total de més de 1.290 milions de pessetes. Com és comparable una cosa amb l'altra? Hem de superar el discurs de la retòrica cooperativista a la qual ens tenen alguns dirigents acostumats, per passar als fets reals i concrets, que és un suport decidit.

Nosaltres veiem que, pressupostàriament –vostès em perdonaran si algú es considera, en fi, dolgut per aquestes paraules–, no arribem al mínim –no arribem al mínim. Tenim un pressupost que pot donar molts més diners si ens ho creiem realment; altra cosa és que hi hagi persones que en visquin, del cooperativisme, en el sentit del discurs cooperatiu, però que a la pràctica, a la realitat, a l'hora de voler fer empreses, de posar mitjans es vulgui fer de forma seriosa i, realment, amb impuls real. Aquest és un tema que és claríssim que s'ha de fer molt més. I jo espero que, si més no, serveixi aquesta reflexió per intentar que això sigui així en un futur.

I ho hem de fer també amb una major flexibilitat. Vam comentar-ho aquest dia: un programa amb major flexibilitat; en qüestions de crèdit, incrementant un fons que hi ha de garantia d'avalis..., i és curiós, eh?: l'únic fons de garantia d'avalis que hi ha a l'Institut Català de Finances per garantir crèdits, l'únic fons és el de cooperatives i anònimes laborals –l'únic fons–, com si aquests fossin els més morosos, que no és cert, que no és cert globalment considerat; però en aquests, el nostre conseller de Treball ha d'agafar diners del seu pressupost i portar-lo cap a l'Institut Català de Finances per a les seves empreses cooperatives. Això és fumut, que hagi de ser així, que l'Institut Català de Finances no adopti una actitud molt més decidida i no reclami al conseller de Treball, realment, cada any, més diners per garantir uns crèdits que estan denotant una morositat no més ni menys equiparable a les de les altres empreses que hi han; però és així. Això dóna una mica de testimoni de com nosaltres mateixos estem tractant aquestes empreses; quines cauteles, quines reserves es tindran amb aquest tipus d'empresa, i que, de vegades, fa pensar que realment no creiem en la voluntat de potenciar-les.

Per tant, major dotació per a aquest fons d'avalis, ja que el reclama l'Institut Català de Finances, però també una línia específica per a aquests crèdits. No només hem de fer un

fons d'aval; hem de, també, obrir una línia específica de crèdits a aquestes empreses a l'Institut Català de Finances. Podem fer-ho si volem fer-ho; altra cosa és que no ho vulgui fer el Govern de Convergència i Unió, que això és, em temo, el que està passant.

I també ampliar-ho no sols per a inversions fixes, sinó per a inversions, també, amb circulat. Vaig llegir-ho aquest dia, en la interpellació: moltíssimes comunitats autònomes han fet acords amb entitats financeres no només per a inversions a capital fix, sinó també per a inversions amb capital circulat, per finançar estocs extraordinaris per a tot tipus d'activitat que pugui recolzar la viabilitat i el futur econòmic d'aquestes empreses. També podem treballar molt per aquí i no s'hi està treballant.

També, amb una transferència de recursos a aquestes empreses de forma directa, negociat; parlar primerament amb les entitats corporatives, associatives d'aquestes empreses; fer uns programes, abans parlats, per tal de veure si aquests són els que s'adeqüen més a les seves necessitats, no fer-ho al revés, no plantejar-los el programa quan ja la cosa està dada i beneïda i llavors dir-los a veure què els sembla, quan ja està signat pel conseller, ja està el document... Són coses que podem fer —podem fer—, si volem fer-les, naturalment.

I, en tercer lloc —i acabo—, hem presentat aquesta Moció —i és el segon punt— perquè cal reconèixer i potenciar —i jo ho he dit també abans— el caràcter de col·laboradores d'aquestes entitats associatives, la Federació de Cooperatives de Treball Associat i la Federació de Societats Anònimes Laborals. Jo penso que aquí també podem fer molt, podem avançar molt; l'exemple que es va demostrar en el camp cooperatiu agrari quan es va citar i es va concretar quin era el paper de la Federació de Cooperatives Agràries en l'aplicació dels ajuts d'aquell programa específic que vam fer, de suport al sector agrari..., bé, penso..., un testimoni de les coses que podem fer per promocionar un paper d'aquestes associacions per tal que puguin servir millor els objectius per als quals estan creades i que en el cas de les cooperatives de treball associat queda concretat en la mateixa Llei de cooperatives.

És per tot això, senyores i senyors diputats, que els agraeixo l'atenció amb què han seguit aquesta presentació de Moció, i més els agrairia una votació favorable del Grup de la majoria, que és, en el fons, qui té la capacitat de decidir si això va o no va.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Riera. El senyor Reguant no hi és. Grup Parlamentari Popular; el senyor Simon Pujol té la paraula.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Senyor president, senyores i senyors diputats, el paper que desenvolupen les cooperatives de treball associat i les societats anònimes laborals dins de l'àmbit de l'economia social, en un moment en què cal potenciar totes aquelles branques de l'activitat econòmica que tenen capacitat per crear ocupació per tal de donar sortida laboral als 440 aturats que diàriament genera Catalunya,

fa necessari elaborar un programa específic de mesures de suport, amb la creació de noves empreses d'iniciativa social mitjançant l'increment substancial de les dotacions pressupostàries que actualment s'hi destinen, ja que és una assignació de recursos a l'economia productiva que permet millorar la situació econòmica i social dels seus components i desenvolupar una activitat empresarial de base col·lectiva.

Per una altra banda, a la sessió plenària d'ahir, quan el Grup Parlamentari Popular va presentar el Dictamen de la Comissió de Política Social que ha reformat la Llei de cooperatives, ja vaig manifestar la importància que té el moviment cooperatiu, tant pels nostres textos constitucional i estatutari com per la realitat i necessitat social a la qual respon. I, per tant, cal potenciar el caràcter d'entitats col·laboradores de l'Administració de les federacions que integren les cooperatives de treball associat de Catalunya i les societats anònimes laborals, ja que la consolidació de l'economia social, el seu estímul i adequació a les necessitats del mercat és un instrument de gran utilitat per a la creació i consolidació de les activitats empresarials col·lectives i, per tant, que donen ocupació.

Finalment, el fet que aquestes federacions puguin participar activament en les mesures que preveuen de recolzament a les empreses de treball associat respon al consens de totes les forces polítiques i els implicats, que ha inspirat tant l'aprovació de la Llei de cooperatives de l'any 1983 com la Llei 13/1991 que la va reformar.

Per tant, donarem el nostre suport a la forma de participació que recull el text de la Moció presentada pel Grup Socialista.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Pujol. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats, molt breument, també, per manifestar el nostre suport —encara que no molt demanat explícitament, suposem que per un lapsus del diputat Santi Riera—, perquè coincidim en el contingut de la Moció i coincidim en l'oportunitat de la Moció. Compartim moltes de les seves expressions en el sentit que no està prou potenciada des del Govern de la Generalitat la qüestió del foment de l'economia social, i que, com a exemple, podríem dir que en el recent debat de política general li va merèixer escassíssima, per no dir nul·la, atenció al president de la Generalitat, el tema aquest. Quan parlàvem de la crisi, quan parlàvem de la sèrie de mesures que s'han de potenciar i s'han d'impulsar, l'economia social no li va merèixer atenció; vol dir que és, potser, part de les preocupacions, una mostra de les preocupacions que el Govern de la Generalitat, Convergència i Unió, li té a aquest sector de l'economia, un sector de l'economia que, no obstant —i també sense voler repetir les dades donades pel mateix Santiago Riera—, creiem que és fonamental per a intentar sortir de la situació econòmica actual i, per tant, creiem que totes aquelles mesures que puguin com-

portar aquesta potenciació, aquesta voluntat ferma, decidida, i que això moltes vegades es veu, òbviament, en les dotacions pressupostàries no tan minses i tan ridícules com les del 92, 93 –i jo m'atreiria a dir en el 94, si no hi ha un canvi espectacular respecte a les previsions econòmiques–, creiem que seria positiu.

Igualment, també, en el segon apartat de la Moció planteja el fet de considerar-les com a entitats col·laboradores, tant la Federació de Cooperatives de Treball Associat com la Federació de Societats Anònimes Laborals. Entenem que seria una mesura positiva perquè hi han experiències realment valuoses, realment interessants de funcionament de les cooperatives de treball associat i de les societats anònimes laborals, i fóra bo que des de la seva participació al costat de l'Administració es poguessin potenciar algunes d'aquestes actuacions i corregir, en tot cas, alguns dels errors que a vegades es cometien.

Per tot això –ho repeteixo una vegada més– votarem afirmativament aquesta Moció.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Gimeno. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el senyor Bosch.

El Sr. BOSCH: Gràcies, senyor president. De l'escó estant, per anunciar el vot favorable del Grup d'Esquerra Republicana als dos punts de la Moció del Grup Socialista. Dir que coincidim plenament amb els dos objectius marcats en aquesta Moció i que, d'acord amb la petició feta pel diputat senyor Riera al Grup de la majoria, que també crec que també anava adreçada als altres grups, el nostre Grup Parlamentari manifesta que votarà a favor d'aquesta Moció.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Bosch. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Parera.

El Sr. PARERA: Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, una vegada més ens trobem aquí debatent una moció –en aquest cas la del diputat senyor Riera– que va ser objecte de la interpellació en el passat ple. I en la interpellació que va fer, doncs, va fer una llarga... –i crec que s'hi va recrear–, destacant un fet important dintre de l'economia laboral de caràcter social, com és el que s'està fent des de les societats anònimes i de les cooperatives de treball associat. Fins aquí nosaltres estem d'acord a reconèixer que aquest és un sector important, i així l'honorable conseller de Treball, el senyor Farreres, en la seva contesta al senyor Riera, així ho va manifestar, tot valorant positivament i explicant i detallant, també, els esforços que des del seu Departament, des de la Direcció General de Cooperatives i Societats Anònimes Laborals s'estan fent; doncs, el suport, que aquest important sector econòmic i social està rebent.

També es va concretar, doncs, amb les quantitats econòmiques rebudes en els últims exercicis, que aquí sí que es manifesten unes diferències de les dades que va donar el conseller, amb les que manifestava el senyor Riera, i, doncs, que queda demostrat que en el si del Parlament de Catalunya –queda, doncs– que hi han unes diferències perquè

–com saben vostès–, doncs, vénen ajuts per diferents conceptes; hi han hagut també unes transferències de l'Estat, doncs, que en part han estat rebudes i que anteriorment també quedaven nodrides, a aquest important sector.

En tot això queda, per tant, demostrat que hi ha una voluntat per part del Govern –i nosaltres com a Grup Parlamentari de Convergència i Unió, que li donem suport–, doncs, que hi ha una preocupació i una voluntat de donar-los suport. I bé, el senyor conseller no solament es mantenia en aquesta línia, sinó que fins i tot deia en el seu dia –i ara això es pot comprovar– que aquesta voluntat de suport fins i tot no solament es mantindria, sinó que tindria, doncs, uns augments. I ara, que en el si d'aquesta cambra ja hi ha entrat el Projecte de pressupostos, això queda, per tant, demostrat, i queda demostrat que en el cas de les cooperatives tenen en el seu conjunt un augment que és superior al 20%. Si tenim en compte que en aquest any de dificultats econòmiques globals per al conjunt de l'economia, que hi ha un cert estancament en moltes de les partides pressupostàries i en alguns casos, també, fins i tot, algunes baixes, s'ha de valorar –i nosaltres el valorem molt positivament– aquest augment que supera bastant el 20%.

Una de les propostes que ens fa en el primer punt de la Moció és la participació de la Federació de Cooperatives de Treball Associat i la Federació d'Anònimes Laborals en la creació d'un programa específic. I ha posat com a comparació una altra cosa aprovada en el si d'aquest Parlament, que és, doncs, el fet que en un debat específic sobre agricultura es va arribar a unes resolucions que preveuen –i s'estan aplicant– per a les agràries.

Jo crec que en parlar de cooperatives no solament podem parlar d'agràries, de treball associat –hi ha el conjunt del món cooperatiu: les de serveis, les d'ensenyament, les d'habitatge i tantes i tantes– i de les seves federacions. Sabem que unes tenen un caràcter social; el que no es pot comparar és una cosa que ha sigut fruit d'un debat en el si d'aquest Parlament, i que van tenir el suport, aquestes resolucions, del conjunt dels grups en elaborar un programa específic per a les agràries. Per què? Home, perquè les agràries representen en molts casos el 80% de la producció final agrària catalana per produccions; i després també representen un equilibri territorial, i són fruit d'un debat i d'una aprovació en el si d'aquest Parlament.

El que vostè demana per al conjunt del treball associat i les societats anònimes laborals representaria també un greuge per a les altres federacions; representaria un greuge. I després hi ha un altre, un altre concepte; diu: «amb participació de la Federació». Hi ha, lògicament, en l'apartat segon –en l'apartat segon, que pràcticament ha estat complet–, el fet que a través del CORESC, hi ha una participació, hi ha un coneixement, hi ha la possibilitat de poder opinar, doncs, en presència de les federacions, tant les de cooperatives de treball associat com –en aquest cas– les societats anònimes laborals que hi estan representades.

I aprofito per dir que el CORESC està, doncs, presentat des de la primera setmana de juliol i, a més a més, ja ha

mantingut les seves reunions i, per tant, aquesta participació ha estat consolidada. Per això –i el senyor Riera ho coneix– en aquesta part de l'apartat segon, el nostre Grup fins i tot estava disposat a arribar a una mena d'acord ampliant la possibilitat que no solament fos, doncs, per a les cooperatives de treball associat, sinó que fos per al conjunt de les cooperatives, cosa que jo entenc i respecto, però que nosaltres hem fet un esforç en la línia d'intentar apropar aquestes coincidències; hauríem estat predisposats –si el Grup Socialista ho hagués cregut convenient– a acceptar una bona part de l'apartat segon.

Finalment, dintre l'apartat segon, hi ha la participació activa en la negociació i les mesures de recolzament; i aquesta participació activa, doncs, i l'ampliació de diners de participació econòmica és on nosaltres creiem que hi ha una responsabilitat del Govern, una responsabilitat de la Direcció General que ha de prendre les iniciatives –i, per tant, el que ho ha de proposar–, i després, en el si del CORESC, com ha quedat demostrat, doncs, és on es pot acceptar, rebutjar, esmenar –que per això s'ha creat–, però el fet de prendre les iniciatives entenem que les ha de fer el Grup del Govern.

Per totes aquestes coses i quedant molt clara, doncs, aquesta voluntat de donar suport a aquesta part tan important de l'economia social i que queda demostrat amb l'increment dels pressupostos, nosaltres votarem negativament aquesta Moció presentada pel Grup Socialista.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Parera.

Passem seguidament a la votació.

Senyores diputades i senyors diputats que estiguin d'acord amb el text de la Moció, es volen posar drets?

Les i els que hi estiguin en contra?

Abstencions?

La Moció ha quedat rebutjada per 36 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les institucions d'iniciativa social

Passem al vint-i-unè punt de l'ordre del dia, que és la Moció sobre les institucions d'iniciativa social, presentada pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula el diputat senyor Bosch.

El Sr. BOSCH: Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, el passat dia 21 d'octubre el diputat que els parla va substanciar una interpellació sobre les entitats d'iniciativa social. Durant aquell petit debat amb el conseller de Benestar Social es van discutir diversos temes relacionats amb l'anomenada iniciativa social, en concret, però també alguns aspectes de la política global de Benestar Social del Govern de la Generalitat de Catalunya.

De les valoracions fetes oralment durant aquella substanciació, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya ha presentat la Moció subsegüent que em dispenso a

defensar i que posem a consideració de tots els grups d'aquesta cambra.

La Moció inclou en els seus sis paràgrafs, agrupats en tres punts, una sèrie de propostes generals i concretes relacionades amb la iniciativa social; propostes encaminades a reconèixer el paper d'aquesta mena d'entitats i, alhora, millorar les seves condicions d'actuació, especialment pel que fa a les condicions financeres i de relació amb les institucions públiques.

El dens teixit associatiu sense afany de lucre del país facilita que gairebé tots els camps d'actuació tinguin entitats amb objectius socials disposades a donar un servei a la població. Per la nostra part pensem que l'Administració, o, millor dit, les administracions han de facilitar el treball a tot aquest teixit tan creatiu i eficaç. Creiem que cal que es posin mitjans econòmics al seu abast, mitjans tècnics, mitjans formatius i informatius, i alhora que s'obligui, lluny del control polític, a uns mínims de qualitat i ètica.

Abans d'entrar a la descripció dels diferents apartats, vull expressar la petició del meu Grup i personal del diputat que els parla perquè els diputats i les diputades del nostre Parlament votin favorablement aquesta Moció que presentem.

El primer punt de la Moció és, en certa manera, una reafirmació del que ja reconeixen les lleis vigents actualment. Darrere les entitats d'iniciativa social hi ha milers de professionals treballant-hi i també milers de ciutadans que reben els beneficis de les seves actuacions. Segons el Pla d'actuació social, l'any 91, el 49% dels centres especialitzats i el 54% de les places cobertes pertanyen a aquesta categoria d'entitats. Quasi 90.000 ciutadans de Catalunya que reben o que rebien l'any 91 els beneficis del treball d'aquests professionals que fan arribar els serveis socials fins a nivells que l'Administració pública no podria arribar ni que ho volgués. Tot aquest món es mereix el reconeixement d'aquesta cambra.

El segon punt, amb els seus apartats a, b, c i d, inclou diverses propostes per millorar les condicions de treball i actuació de les entitats d'iniciativa social. El punt a fa referència al cobrament de les subvencions concedides. Insisteixo en el fet que la feina d'aquesta mena d'entitats és la de donar un servei i fer unes activitats determinades. No pot ser que els seus responsables es passin el temps pendants de com arribar a final de mes i negociant crèdits amb entitats financeres a causa que la subvenció concedida no arriba quan havia d'arribar. Segur que molts d'aquests responsables renunciarien ara mateix a una part d'aquesta subvenció a canvi que se'ls garantís puntualitat en el cobrament.

Durant la interpellació ja vaig manifestar el fet que, darrerament, això ha millorat substancialment. Ara bé, no és ni una millora generalitzada, ni tampoc no hi ha cap garantia que això no s'espatlli en el futur. *(Pausa.)* En aquest punt volem insistir en el fet que, primer, cal minimitzar els retards i, segon, que en cas de produir-se un retard, l'Administració ha de fer-se càrrec de les despeses financeres que això pugui comportar a les entitats. Si el Govern no compleix el compromís signat a l'hora de concedir una subvenció, cal

que n'assumeixi la responsabilitat i no s'hi val fer pagar els plats trencats d'aquests retards produïts pel Govern a les mateixes entitats.

També cal parlar de la forma d'ajudar les entitats socials. Al llarg de la substanciació de la interpellació, el conseller de Benestar Social, l'honorable senyor Comas, va afirmar dues coses concretes, que és el següent, i literalment. El conseller va dir: «el que és cert, però, és que hem d'anar passant cada vegada més al camp del concert». Això és cert. I també va dir: «durant aquests anys hem procurat introduir, amb dificultats, però hem procurat introduir els convenis, i en aquests moments això està consolidat, i ara hem de donar un pas més enllà i introduir els concerts. Per tant, des d'aquest punt de vista, sàpiga que a partir d'ara la política del Departament anirà encaminada a anar traduint —amb la lentitud que s'hagi de fer, de cara a fer les coses ben fetes—, anar traduint els convenis en concerts». Això pensem que és una bona notícia per a tot el món de la iniciativa social: que el Govern vulgui començar a implantar concerts amb les entitats, superant així les subvencions anuals o els convenis que no deixen de ser, també, fons d'ajuda massa provisionals.

Tot plegat és un pas endavant absolutament positiu, però que, ara bé, ja que el conseller va afirmar que seria un procés lent, cal procurar que, si bé lent, no s'aturi. És millor lent que aturat. No podem estar-nos de dir que és un fet positiu, però que esperem que el Govern sigui suficientment àgil com per presentar propostes concretes i al més aviat millor, i nosaltres, des del Parlament, anirem fent el seguiment corresponent.

Pensem que l'aprovació d'aquest punt b significaria una ratificació per la cambra de les paraules del conseller el passat dia 21.

El punt c té com a objectiu potenciar la tasca d'inspecció que —reconegut pel mateix Departament— no té el nivell quantitatiu que seria desitjable. Pensem que una bona inspecció, lluny de fiscalitzar les entitats, ha de ser un suport a la seva feina i una forma de garantir eficaçment la completa homologació professional i ètica de les normatives vigents.

Potser el text que hem presentat no és el més idoni per a l'objectiu buscat, i és per això que agraeixo al Grup Socialista la seva esmena, que al meu parer puntualitza la intenció inicial d'aquest punt de la Moció.

Respecte al punt d, ja vam dir que els centres ocupacionals d'iniciativa social són empreses habitualment febles davant el mercat, però que fan una tasca fonamental per a la integració social de les persones amb disminució. Des de les diverses institucions públiques, cal potenciar-les, i la millor manera és la de tenir-les en compte a l'hora de contractar serveis o proveïdors. Pensem que des del Govern caldria emprendre plans en aquest sentit, i així ho manifestem en aquest punt del text de la Moció.

Finalment, el punt tercer demana d'aquest Parlament un posicionament a favor dels serveis socials. L'augment dels recursos destinats a aquesta finalitat ha de ser un objectiu prioritari a qualsevol govern; en èpoques de crisi com l'ac-

tual, s'han de prioritzar les inversions cap a coses útils per al benestar dels ciutadans; inversions que contribueixen a la integració social de tota la societat. D'aquí a pocs dies tindrem ocasió de parlar-ne amb més detall, amb motiu del debat de pressupostos, però per ara sollicito el vot favorable de la cambra a aquesta Moció, i molt especialment a aquest punt, com a mostra de la voluntat de treballar en aquest camí.

Gràcies, senyor president, senyores diputades i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bosch. Hi han presentat esmenes dos grups. En primer lloc, el Grup Socialista. La senyora Barenys té la paraula per defensar-les.

La Sra. BARENYS: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, nosaltres volem manifestar el suport a la Moció que ha presentat Esquerra Republicana, a la qual hem presentat dues esmenes que m'agradaria que fossin acceptades pel senyor Bosch, atès que concreten i amplien el sentit de la Moció. El tema que va presentar el diputat és de gran importància perquè, des del nostre Grup Parlamentari, coneixem que les institucions d'iniciativa social estan sotmeses a una política de subvencions arbitrària, d'avui sí i demà potser no, en funció de l'enfocament que es doni a les seves activitats, i també en funció dels objectius de cada un dels organismes que dona aquestes subvencions, ja sigui la Direcció General d'Acció Cívica, l'ICASS o bé la Secretaria General i el Gabinet del Conseller.

Per altra part, com molt bé argumentava el senyor diputat en la defensa de la interpellació, les funcions d'inspecció i, com a conseqüència, de control, són molt reduïdes. Recordem que el Decret —les que exerceix en aquest moment el Govern de la Generalitat—, el Decret 27/87 crea les funcions inspectores i estableix la competència —o dona la competència— a la Conselleria de Benestar Social, amb el suport de les altres inspeccions tècniques del Govern de la Generalitat: «respecte al procediment, el Departament pot actuar d'ofici o de part i les funcions bàsiques establertes són supervisar la destinació i la utilització dels fons públics, verificar el compliment de la normativa sobre condicions funcionals i materials, vetllar pel respecte dels drets dels usuaris, i assessorar les entitats i els usuaris sobre el dret als serveis socials». Aquesta inspecció, tal com funciona ara, no té capacitat per atendre les seves responsabilitats. A hores d'ara no sé quin serà, avui, el nombre d'inspectors, però fa un any i mig, aproximadament, el nombre era de dotze persones.

Si partim, com a conseqüència de les mateixes xifres, del Pla d'actuació social que ens va donar el senyor Bosch, recordaran que els establiments d'iniciativa social, d'iniciativa privada especialitzada són 1.119, sobre un total de 2.259, xifres que estan molt per sota de la realitat, perquè el PAS no contempla els establiments i les associacions que corresponen a Acció Cívica. Jo crec que si suméssim els uns i els altres podríem a bastament duplicar aquesta xifra. Es comprendrà, doncs, que el control és difícil, si el cos d'inspec-

tors és tan reduït com..., d'acord amb les dades de què aquesta diputada disposa; espero que, si no fos així, em rectifiquin aquesta informació... És per aquest motiu que nosaltres hem presentat una esmena demanant que s'ampliï el cos d'inspecció del Departament de Benestar Social.

I pel que fa a la segona esmena, fa referència als terminis de pagament de les subvencions. Jo li voldria dir, senyor Bosch, que encara que vostè ha detectat que això ha millorat, la informació que té aquesta diputada és que, pel que fa referència a les entitats de serveis socials, el tema no ha millorat. S'estan..., encara s'han de pagar subvencions de l'any 1992, la qual cosa és incomprensible, i no diguem pas pel que fa referència a les ajudes individuals i a les ajudes de pròtesis, que no és motiu d'aquesta interpellació ni d'aquesta Moció, però que també demostra el retard amb què s'està produint el pagament.

El senyor conseller deia que això havia millorat; jo crec que podem dir que això no ha millorat, perquè més de tres mesos o sis mesos és un temps excessiu per poder rebre aquella subvenció que s'ha demanat perquè es necessita. A mi em preocupa, senyores i senyors diputats, que el senyor conseller de Benestar Social sempre –sempre– que diem o que expressem una opinió contrària al que ell té d'informació, ens demana que presentem proves sobre aquesta qüestió (*remor de veus*). Jo crec que ens ofereix massa sovint el seu despatx per anar a discutir aquests temes; l'altre dia també deia al senyor Bosch que passés pel despatx de la Conselleria, que podrien parlar d'aquestes qüestions; aquestes qüestions s'han de debatre al Parlament de Catalunya i, a més a més, quan els diputats presenten un dubte i un criteri contrari al funcionament de la Conselleria de Benestar Social, qui ha de demostrar, qui ha de fer la càrrega de la prova és el conseller: és ell qui ha de demostrar que això no és d'aquesta manera, i ho ha de demostrar en aquest mateix Parlament i no en el seu despatx.

Jo crec, senyor diputat... Bé, espero que s'aprovi la Moció que vostè presenta, i això serà una mostra de bona voluntat per poder millorar aquesta política de subvencions i ho desitjo de veritat, que s'acceptin els seus punts, i que s'acceptin també els nostres, perquè fóra una primera mostra de bona voluntat respecte al control de les subvencions de la Conselleria de Benestar Social.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Barenys.

També hi ha presentat esmenes el Grup de Convergència i Unió. Té la paraula la senyora Tarruella.

La Sra. TARRUELLA: Senyor president, senyores diputades, senyors diputats, em toca posicionar-me, en nom del nostre Grup, respecte als punts de la Moció presentada pel senyor Xavier Bosch en nom del Grup d'Esquerra Republicana, i fer la defensa de les nostres esmenes.

Respecte al primer punt, nosaltres hi estem completament d'acord, senyor Bosch. Això va ser una coincidència que es va constatar durant la interpellació, per part del conseller de Benestar Social i vostè mateix, que nosaltres donem una gran importància a totes les entitats d'iniciativa

social; constatem, lògicament, que aquestes entitats estan fent una eina imprescindible dintre de la xarxa catalana del servei social. És per això que aquí no hi posarem cap inconvenient; al contrari, hi donarem el nostre suport amb molt de gust.

No puc dir el mateix respecte als altres punts de la Moció, respecte al punt 2. Al 2.a nosaltres hem presentat una esmena. Durant la interpellació ja van veure, ja va comentar el senyor conseller que els pagaments havien millorat; la senyora Rosa Barenys aquí ho posava en dubte, però sí que es pot constatar que aquests pagaments han millorat molt; sobretot en la secció d'infància i en la secció de disminuïts, pràcticament no n'hi ha, de retards, i si hi ha algun retard són alguns casos puntuals que, a vegades, són a causa de problemes administratius, que s'han de retardar per un cas determinat, però que no és habitual. I, a més, ja va manifestar el conseller que hi ha un interès i hi ha una voluntat, i que constatem amb aquesta esmena el nostre desig d'acabar-ho de millorar.

Quant al punt 2.b, hem de fer avinent que les pluralitats només estan permeses en el supòsit restrictiu, senyor Bosch. Estan previstes estrictament per la llei; en conseqüència, en la pràctica general, s'han de reservar per a les despeses d'inversió, però no per a les despeses corrents.

L'objecte de la subvenció del Departament de Benestar Social és la tasca que desenvolupen aquestes entitats, la seva funció en ella mateixa. A més, com vostè demana, si nosaltres ens féssim càrrec de les nòmines dels treballadors d'aquestes entitats de servei social, podria ser una manera encoberta que aquests treballadors passessin a dependre i de ser realment uns contractats de la mateixa Conselleria de Benestar Social.

Pel que fa al cos d'inspecció, hem de dir que ja existeix; ho ha recordat ara fa un moment la diputada Barenys. Des de la Llei del dia 27 de desembre, la Llei 26/85, dels serveis socials, i en aquest Decret de reestructuració d'aquest estiu, el Decret 192/93, es fa referència que aquesta funció està encomanada, expressament, a la secció de valoració econòmica del servei d'inspecció i de registre i que, tal com estableixen els articles 28, 29 i 30 d'aquest Decret, ja agrupa, es desdobla en dues seccions amb la finalitat, ja, de millorar tot aquest cos d'inspeccions.

I li haig de comentar que sé que aquests últims –solament aquests últims mesos– s'ha augmentat el cos d'inspectors, últimament, de quatre places més.

Quant a l'apartat d'aquest segon punt, li hem de comentar que ja existeix, dintre de l'àmbit autonòmic, la Comissió Interdepartamental d'Integració de les Persones amb Disminució. Va ser creada, senyor Bosch, mitjançant un Decret –72/84– i en el marc d'aquesta es va elaborar aquest Pla interdepartamental d'integració, aprovat per acord del Consell Executiu el juny del 90. Com és natural, es fan unes avaluacions periòdiques en el si d'aquesta Comissió. A més, es va dictar un Decret, el 238/87, del 20 de juliol, pel qual es desplega el capítol 10 del títol quart de la Llei 17/85, de la funció de l'Administració de la Generalitat, i es fomenten

les altres vies concurrents per a la integració laboral de les persones amb disminució que, ja que en condicions d'igualtat adequades, es demana que les entitats siguin..., que s'afavoreixin sempre entitats de persones disminuïdes.

Per tant, aquesta promoció, en l'àmbit de la Generalitat ja està garantida, però manca, de vegades, la implicació dels ens locals. En aquest sentit, vull recordar que fa escassament un mes o mes i mig es va presentar a la nostra cambra una resolució, defensada pel diputat Ramon Tomàs, que anava en aquest sentit de demanar als ens locals la contractació de persones amb disminució, i també li vull recordar, senyor Bosch, igual com a la resta de diputats de l'oposició, que tots vostès en aquesta resolució es van abstenir.

Respecte a l'últim punt, estem evidentment d'acord amb aquesta declaració de principis, de respectar les partides pressupostàries corresponents, però totes les partides, d'una manera o altra, juguen el seu paper en favor del benestar del ciutadà. És per això que nosaltres presentem aquesta esmena on demanem que s'augmentin també d'acord amb les necessitats corresponents.

Per tant, el nostre Grup recolzarem el punt 1 de la Moció; si accepta les nostres esmenes, el 2.a i el punt 3 també els recolzarem, i votarem negativament els punts b, c i d d'aquest segon punt.

Moltes gràcies, senyor president; senyores diputades, senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Tarruella. Ara poden intervenir els Grups que no han presentat esmenes. El senyor Reguant vol intervenir? Té la paraula.

El Sr. REGUANT: Sí, senyor president, gràcies, com habitualment, si estic en la cambra. Per dir que entenc que la interpellació va evidenciar i la Moció recull l'evidència, una evidència palesa, que és la dissociació existent entre la previsió de la llei i la seva aplicació en la praxi.

Per tant, crec que la Moció representa un impuls i una correcció pel que fa a les relacions entre la Conselleria de Benestar Social i les entitats de referència, és a dir les entitats d'iniciativa social i, en particular, en els punts més cabdals, és a dir en el seu finançament, on d'alguna manera denuncia i demana la correcció immediata pel que fa a la puntualitat d'aquests pagaments, o bé que la Conselleria es faci càrrec —com ha dit el ponent— de les despeses d'interès per crèdits-pont. També pel que fa al control de qualitat, que em sembla lògic, en una relació on el diner públic paga parcialment o totalment aquest tipus d'entitats d'iniciativa social de caire ocupacional; i també en aquesta cosa tan evident que les subvencions, amb uns retards que del 92 encara n'hi han que s'han de fer efectives, colloquen aquestes associacions d'iniciativa social en greus dificultats, i seria bo que es corregís d'una manera estructural, és a dir que es passés de la subvenció, que en definitiva són uns criteris mediatitzats, al concert, que és una cosa molt més nítida i transparent.

Per tant, per les raons que he dit, donaré recolzament a tots els punts de la Moció del diputat ponent.

Bé, gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Reguant. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat senyor Ariza.

El Sr. ARIZA: Senyor president, senyores i senyors diputats, a continuació explicarem la nostra posició respecte a la Moció presentada pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya sobre les institucions d'iniciativa social, que al nostre parer és oportuna i positiva.

Per al Grup Parlamentari Popular, reconèixer que la iniciativa social és un element de limitació de les temptacions estatalistes i partidistes ha estat sempre una constant. És indubtable que sense la valuosa tasca social que fan les entitats privades d'iniciativa social no seria possible cobrir tots els serveis socials de la xarxa catalana que, tal com es recull a la Moció avui a debat, han de garantir que els més desfavorits puguin tenir el mínim acceptable de qualitat de vida.

Per tant, el que cal fer és retallar partides pressupostàries de caràcter sumptuari ampliant les destinades a aquesta finalitat, per la qual cosa donarem el nostre suport als punts 1 i 3 de la Moció avui a debat.

La falta de definició dels criteris de concessió dels convenis i subvencions i el retard en la seva liquidació fan que votem a favor dels punts 2.a i 2.b de la Moció a debat.

Per una altra banda, cal denunciar el secretisme amb què el Consell Executiu porta aquestes matèries; la informació es dóna amb moltes limitacions i sempre de forma poc sistemàtica. La tècnica d'amagar una resposta sota una ona d'informació és una de les més velles tècniques de desinformació que coneix la humanitat.

Malgrat això, i pel que fa als mecanismes de control, entenem que els mecanismes de control estan ja a l'abast del Consell Executiu i no hi ha cap justificació per crear un nou organisme burocràtic que incrementi la despesa corrent i el dèficit. Per aquesta raó, el Grup Parlamentari Popular votarà en contra d'aquest punt. En qualsevol cas, si el diputat senyor Bosch accepta l'esmena presentada a aquest punt pel Grup Socialista, la votarem a favor.

Pel que respecta al punt 2.d de la Moció, que tracta dels centres ocupacionals d'iniciativa social, el nostre Grup Parlamentari vol evitar la percepció de la formació ocupacional com quelcom exclusivament vinculat a persones amb problemes socials específics, quan la formació ocupacional és una eina d'enriquiment del capital humà d'una societat. Tot i això, donarem el nostre suport també a aquest punt.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ariza. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Farrés.

El Sr. FARRÉS: Moltes gràcies, senyor president. El Grup d'Iniciativa per Catalunya, en relació amb els diferents punts d'aquesta Moció subsegüent, es posiciona en el següent sentit. Nosaltres estem d'acord i votarem a favor al punt primer, que reconeix la tasca que exerceixen aquestes entitats privades d'iniciativa social i, per tant, com una eina

important realment que complementa, que ve a complementar la tasca que també fan les administracions i que, per tant, la suma d'ambdues coses és el que ens permet tenir avui un cert nivell, segurament insuficient, però un nivell important de resposta a aquestes necessitats.

En relació amb el punt segon, jo voldria..., aquí hi ha una part amb què tots hi estem d'acord, que és la de millorar el sistema de pagament; de totes maneres, deixin-me dir que millorar a vegades una línia de subvenció va en detriment d'altres pagaments que hi han per fer. El que a mi sincerament em sembla i veig que és un punt de controvèrsia és aquest segon punt i seguit, en què es parla del tema dels interessos legals bancaris. Home, parlant amb tota la franquesa, avui és el conjunt de les administracions, però també dels contribuents, qui no està pagant puntualment, i cal dir-ho; i no paga puntualment la Generalitat, i no paguen puntualment els ajuntaments, i no paguen puntualment moltes vegades els contribuents, que a vegades amb l'argúcia de recursos i d'interposar avals o de qualsevol qüestió formal estan intentant eludir el compliment de les seves obligacions fiscals.

I, per tant, jo crec que aquest és un problema seriós i de profunditat en tant que una entitat ha de rebre una part molt important del seu finançament via subvenció, però jo crec que, en tot cas, cal plantejar amb bastant més rigor tota aquesta qüestió.

La veritat és que en aquest sentit potser, en cas d'acceptar l'esmena que presenta Convergència, que jo, o almenys el nostre Grup està convençut que és per eludir un compromís concret..., però no obstant jo crec que abans d'entrar en aquest terreny, que realment és complicat o que en tot cas hauria de tractar-se amb una casuística bastant més llarga, potser en aquest sentit preferiríem aquesta segona part i que quedés l'expressió d'aquest compromís d'intentar millorar-ho.

En relació amb el punt b, nosaltres demanaríem votació separada, efectivament, de l'última frase, que diu: «el sistema de concerts plurianuals». I en tot cas votar de manera separada el que fa referència a les nòmines dels treballadors de les entitats d'iniciativa social. Perquè nosaltres estem absolutament d'acord a passar del sistema de convenis al sistema de concerts, jo em penso que dóna molt més rigor. Ara, és cert també –i perquè nosaltres pretenem no portar ni la contrària per sistema ni el recolzament per sistema– que la despesa plurianual, en un tema de despesa corrent, és difícilment sostenible des del punt de vista legal.

Si es tractés d'inversions, hi estaríem completament d'acord. Tractant-se de despesa corrent, del capítol primer, realment, a mi em sembla que no s'ajusta massa al panorama administratiu o a la legislació administrativa. En canvi, traient..., o, en tot cas, en aquesta frase ens abstindrem, perquè..., és a dir, nosaltres entenem el problema que hi ha –tampoc hi hem de votar en contra–, però ens sembla que no es pot votar tal com està redactada, i en canvi, traient aquesta frase, sí que el que fa és reforçar-se aquesta idea del concert enfront del conveni.

En el fons del tema que planteja l'epígraf c, nosaltres també desitjaríem que es recollís, en tot cas, l'esmena socialista. Nosaltres creiem que més que crear un nou cos d'inspecció el que cal –tal com es diu– és ampliar els serveis d'inspecció i, per tant, fer..., a través del mecanisme que ja existeix, acabar de reforçar-lo.

I dir que votarem també a favor el punt d i el punt tercer, i desitjaríem que no es recollís l'esmena número 2 de Convergència i Unió. Perquè, és clar, què planteja Convergència i Unió? Doncs, treure simplement de dir: «I d'on s'han de treure, aquests diners per incrementar les despeses que van a aquestes finalitats?» I el Grup d'Esquerra Republicana en aquesta Moció ho diu: «Doncs, miri, de les partides menys necessàries des del punt de vista d'utilitat directa per part de la ciutadania.» A nosaltres ens sembla que és un criteri que pot ser útil a l'hora de treballar els pressupostos, fins i tot aquest diputat creu que segons quines despeses –sobretot de direccions generals– estan inversament dotades, inversament proporcional al nombre de competències que tenen, i per tant vol dir que aquí hi ha un camp a córrer.

Per tant, nosaltres, en aquest sentit, sí que hi donarem suport, si l'acceptés ens sabrà greu, però hi continuarem donant suport, perquè creiem que a pesar de tot indica també una voluntat.

Com que també m'estic posicionant, senyor president, per les esmenes de Convergència i Unió, deixi'm fer una referència breument, per acabar, del que s'ha dit que el que faltava –en relació que les administracions públiques de Catalunya contractéssim a favor dels centres ocupacionals d'iniciativa local–, que faltava la implicació –segons he apuntat– dels ens locals, home!, a mi em sembla que és una afirmació, si més no, discutible. Crec que les administracions locals de Catalunya estan esmerçant molts esforços en tot el camp dels serveis socials; esforços, a vegades, que consideren que no són amb l'eficàcia que seria, precisament, en funció de les duplicitats que hi ha en aquests camps –tal com s'ha expressat filosòficament fa un moment en una Moció anterior– i, per tant, potser una major racionalització del conjunt de despesa de les diferents administracions permetria una major rendibilitat, una major racionalitat, i jo crec que el grau d'implicació de les administracions locals de Catalunya respecte a totes aquestes qüestions és important –és important– i que, en cas que no existís, difícilment la Generalitat de Catalunya podria atendre pressupostàriament, atendre el grau de resposta que s'està donant.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Farrés. Ara el senyor Bosch té la paraula per pronunciar-se sobre les esmenes.

El Sr. BOSCH: Gràcies, senyor president. Des del Grup de la majoria se'm demana ràpida, però em sembla que el tema és prou important perquè almenys hi dediqui uns instants, els instants necessaris... (Pausa.) Sí, però es demana més ràpida.

El Sr. PRESIDENT: La presidència no li demana res, eh? De manera que vostè...

El Sr. BOSCH: Se'm demanava des dels escons, i entenc que per l'hora que és convindria intentar enllestir, però tot i això penso que el tema és prou important per dedicar-hi els moments que facin falta.

Respecte..., en primer lloc, vull agrair que els dos grups parlamentaris d'aquesta cambra hagin presentat esmenes. Bé, és una mostra de col·laboració d'altres grups i que intenen, des de cadascun el seu punt de vista, millorar el contingut de la Moció presentada.

Respecte a l'esmena segona del Grup Socialista –i començo potser pel final– dir que l'accepto, que millora substancialment el text de la Moció en el punt 2.c i que, per tant, la incorporem com a pròpia.

L'esmena primera del Grup Socialista i la primera del Grup de Convergència i Unió són incompatibles perquè afecten el mateix paràmetre del mateix punt de la nostra proposta. Personalment, preferiria acceptar l'esmena socialista, però donat que l'esmena de Convergència i Unió no és contradictòria amb el nostre esperit i que això permetrà..., acceptar l'esmena de Convergència i Unió permetrà que sigui aprovada la Moció, he de dir que accepto l'esmena de Convergència i Unió i no la del Grup Socialista. Preferiríem, doncs, posar terminis concrets en el tema de les subvencions, però, bé, acceptarem, doncs, que s'aigualeixi una mica en bona part el contingut d'aquesta Moció amb l'objectiu de ser aprovada.

De totes maneres, demano una petita transacció de caràcter lingüístic al Grup de la majoria per tal de posar un pronom després del verb «evitar»; de manera que hauria de quedar: «millorar els processos de pagament de les subvencions concedides a la iniciativa social per tal d'evitar-ne els retards»; suposo que no hi haurà inconvenient.

D'acord amb les converses amb la diputada Tarruella, esperem, doncs, que l'aprovació d'aquesta part de la Moció signifiqui almenys una mostra de voluntat per part de la Conselleria d'intentar millorar tots aquests procediments, encara que quedi poc especificat en el text definitiu.

En relació amb la segona esmena de Convergència i Unió, també l'acceptem; tampoc, el resultat de l'acceptació de l'esmena, no és el contingut que ens agradaria que fos; també em sap greu que sàpiga greu al senyor Farrés, però preferim, el nostre Grup, que s'aprovi una cosa –diguem-me– amb menys formulació, amb menys concreció, però que en definitiva s'aprovi alguna cosa. I esperem que també sigui, sempre i quan evidentment no sigui contradictòria amb el nostre objectiu, i esperem que vulgui significar per part del Grup de la majoria una voluntat d'intentar consensuar el màxim possible de coses; que el tema del benestar social, de l'assistència social, de l'assistència de les classes més desfavorides de la nostra població, pensem que ha de ser un tema del màxim possible de consens; la situació actual de crisi econòmica farà que sigui més necessari que mai el tema del benestar social i que no ha de ser només una baralla política ni una baralla electoralista.

Voldríem veure, amb aquest gest del Grup de la majoria de presentar aquestes esmenes, una voluntat o un inici de

canvi de la seva voluntat dialogant per tal d'intentar consensuar el màxim possible i que aquest tema tan important com l'assistència social, el benestar social en general, obtingui a la llarga el màxim possible de suport d'aquesta cambra i no només del Grup de la majoria.

Gràcies, senyor president, senyores diputades i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bosch. A veure si guarden una mica d'atenció els senyors portaveus. Jo tinc anotat aquí fer una votació separada, un bloc format pel punt primer, el 2.a i el 3, conjuntament.

Va bé, senyor Ariza? *(Pausa.)*

La Sra. MONTSERRAT: Senyor president, el senyor Ariza el que pretén és la votació separada del punt 2.c, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Després, votariem el 2.c i després votariem el punt 2.b sense l'última frase i després votariem l'afegitó de l'última frase. D'acord? Molt bé.

Doncs, en primer lloc, els punts 1, 2.a i 3.

Vots a favor?

Aquests punts han quedat aprovats per unanimitat.

A continuació es vota el punt 2.c.

Vots a favor?

2.c, que ha demanat votació separada el senyor Ariza.

La Sra. BARENYS: ...hi està incorporada, es comprèn.

El Sr. PRESIDENT: Evidentment, perquè ha estat acceptada; 2.c, amb l'esmena.

En contra?

Abstencions?

Aquest extrem ha quedat rebutjat per 30 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

A continuació es vota el punt 2.b, sense l'última frase, a on comença «sobre les nòmines». Doncs, es vota aquesta part del punt 2.b.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquest punt ha quedat rebutjat per 30 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Ara es vota l'addició de l'última frase, l'addició de l'última frase.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta addició ha quedat rebutjada per 9 vots a favor, 61 en contra i 21 abstencions.

Fins a dos quarts de cinc d'aquesta...

(Pausa.)

El Sr. PRESIDENT: 2.d.

Doncs, vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest apartat d ha quedat rebutjat per 30 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Ara sí, fins a dos quarts de cinc, se suspèn la sessió.

(És un quart de tres de la tarda i set minuts.)

La sessió es reprèn a dos quarts de cinc de la tarda i nou minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficial major i el lletrat Sr. Muro.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

**Moció subsegüent a la interpellació al Consell
Executiu sobre els treballadors estrangers
extracomunitaris a Catalunya**

Entrem en el vint-i-dosè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació sobre els treballadors estrangers extracomunitaris a Catalunya, presentada pel diputat senyor Ignasi Riera. Té la paraula.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, quan fa un mes substanciàvem aquesta interpellació no coneixíem encara el Pla interdepartamental que havia elaborat el Govern de la Generalitat i que, al cap d'uns quants dies, ens va donar a conèixer l'honorable conseller Antoni Comas en el marc de la Comissió sobre immigració.

Aquella interpellació, formulada, jo diria, en un to d'una absoluta tranquil·litat i que va obtenir unes respostes enormement dialogants per part del Conseller de Treball, senyor Ignasi Farreres, parlava sobre la situació dels treballadors estrangers extracomunitaris a Catalunya i sobre un seguit de fets i de situacions que, ara per ara, no tenen a Catalunya la complexitat que han assolit a molts estats, regions i ciutats d'Europa. Aquests darrers dies, i tot preparant la defensa d'aquesta Moció, he anat retallant fragments de premsa sobre situacions produïdes a ciutats com Frankfurt, on el 25% dels treballadors no pertanyen a la Comunitat –ara, en aquests moments, a la Unió– Europea, fets de Marsella, fets d'Amsterdam o fets d'Anvers, que en aquests moments és, a més, la capital cultural europea. Això ens permetia plantejar la interpellació en termes, també, de dir: «Escolteu, que no ens passi el que ha passat a d'altres; tenim temps, tenim mitjans, tenim segurament voluntat política per evitar que hi hagi a Catalunya situacions de signe irreversible.»

La interpellació es va moure en el terreny dels àmbits en què la Generalitat sí que és competent. En d'altres interpellacions anteriors sobre el tema, en aquesta legislatura i en legislatures anteriors, s'havia parlat clarament del marc legal general, la Llei d'estrangeria del 1985, amb els reglaments d'aplicació d'aquesta Llei, del 1986. Les veus contràries a aquesta Llei, que venien de molts àmbits i de molts accents polítics, fan pensar que potser algun dia aquest Parlament haurà de «personar-se» com a tal al Parlament de l'Estat per plantejar si escau o no la revisió d'aquesta Llei d'estrangeria. En aquest cas, però, no; ens vam moure en els terrenys en què hi havia competències clares de la Generalitat de Catalunya, en la mesura que tot govern té competències sobre els ciutadans que, per la raó que sigui, viuen en

aquells moments en el seu territori. I és justament a partir d'aquest plantejament que vam elaborar nosaltres la Moció subsegüent a aquella interpellació.

Aquesta Moció té quatre punts; a partir d'un seguit d'esmenes, tant del Grup Socialista com del Grup de Convergència i Unió, tinc l'esperança que la Moció final quedi enriquida per moltes de les aportacions que hi ha en aquestes esmenes, però, tal com l'havíem plantejat nosaltres, tenia –ho repeteixo– quatre punts.

En el primer parlàvem d'incrementar els punts d'acollida, d'informació i d'assessorament jurídic, mitjançant un acord entre els ajuntaments i el Govern de la Generalitat, per als treballadors estrangers que arriben a Catalunya.

Fa ben pocs dies, en unes jornades organitzades per la Fundació Comín, vaig tenir l'honor de coordinar la trobada entre representants de diferents organitzacions de treballadors estrangers a Catalunya, i ens demanaven: «Si us plau, allà on sigueu, demaneu punts d'acollida, informació i assessorament jurídic, perquè molt sovint ens trobem davant de gent que no sap què ha de fer amb nosaltres i nosaltres no sabem quins drets tenim, a qui podem apel·lar per tractar d'aclarir la nostra situació.»

En una altra activitat parlamentària, ja en la legislatura anterior, vam tenir ocasió de comprovar aquest problema d'assessorament jurídic per a treballadors estrangers, per exemple, que es trobaven ja empresonats a la presó Model de Barcelona. I recordo que el molt honorable Frederic Rahola, síndic de Greuges, va insistir en els seus informes del Síndic de Greuges al Parlament sobre la situació d'indefensió en què es podien trobar molts d'aquests treballadors estrangers.

El segon punt fa referència a un dels temes plantejats durant la interpellació. S'havia parlat de la problemàtica específica que hi havia hagut entre els treballadors temporers de les comarques de la Noguera, del Segrià –per extensió, també, encara que no pertanyen a la jurisdicció administrativa de Catalunya, per exemple, del Baix Cinca–, amb els treballadors temporers de la campanya estiuenca de recollida de la fruita. I aleshores aquí plantejàvem un segon punt, que era publicar, al llarg del primer trimestre de cada any, les dades previsibles que permetin regular les contractacions i les atencions personals als treballadors temporers de la campanya estiuenca de recollida de fruita a Catalunya.

El punt número 3, redactat amb una clara voluntat d'aprovació i d'acceptació –i ho dic ben clar–, a partir de les paraules del conseller, en què ens deia que la Conselleria de Treball havia posat en marxa cursos de formació professional ocupacional adaptats a les necessitats específiques dels treballadors estrangers. Justament nosaltres plantejàvem aquest punt amb un «continuar fomentant des de la Conselleria de Treball...», és a dir, reconeixíem la part de feina feta i l'únic que demanàvem és que aquesta feina no perdés el to ni l'empenta que havia tingut fins ara.

I un quart punt de la Moció era el de crear un fons anual, dotat pressupostàriament a partir de l'exercici pressupostari del 94, per tal de cooperar amb els ajuntaments que habilitin

habitatges de lloguer per als treballadors estrangers que viuen i treballen a Catalunya.

Vull dir que, mentre que ja després em pronunciaré sobre les esmenes proposades tant pel Grup Socialista com pel Grup de Convergència i Unió, ja en aquest cas, i de cara al posicionament dels diferents grups, ja dic que, tot i que crec que era justa, aquesta proposta formulada en aquest quart punt, ja hi haurà altres àmbits –per exemple, el debat pressupostari– en què ens serà possible, des d'Iniciativa per Catalunya, continuar plantejant aquest tema; en aquest cas sí que acceptaríem la proposta, l'esmena alternativa que ens planteja el Grup de Convergència i Unió a aquest punt 4. Per tant, ja des d'ara anuncio que, aquest punt, l'anunciarem i que, per tant, a l'hora de pronunciar-s'hi poden donar com a retirat, en el moment que se'ns digui que es planteja l'alternativa, aquest quart punt; per tant, no té sentit pronunciar-se sobre l'interès o no interès d'aquest quart punt, perquè repeteixo que no el defensarem.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Riera. Han presentat esmenes el Grup Socialista i el Grup de Convergència i Unió. En primer lloc, pel Grup Socialista té la paraula el diputat senyor Oliart.

El Sr. OLART: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, bé, el Grup Socialista votarà els termes de la Moció que ha presentat el senyor Riera, independentment que siguin acceptades o no siguin acceptades les nostres esmenes, que tenen un caràcter d'addició i que, per tant, no introdueixen modificacions en el text que ha presentat el senyor Ignasi Riera.

La primera de les nostres esmenes fa referència a la qüestió de l'habitatge. La Moció ens postula que el Govern ajudi els programes municipals d'habitatge de lloguer, de promoció pública, adreçats als col·lectius de treballadors estrangers. Bé, nosaltres hi estem bàsicament d'acord, però el problema creiem que té altres aspectes i també crec que mereix algunes matisacions.

En primer lloc, la qüestió de l'habitatge afecta molts sectors socials; naturalment, i específicament, determinats col·lectius que estan en pitjors condicions, com són els treballadors estrangers, però també altres col·lectius, com gitanos, aturats i persones amb escassos ingressos, sobretot aquells que tenen uns ingressos inferiors a una vegada el salari mínim interprofessional. Per tant, creiem que els programes que es puguin fer des de les institucions públiques adreçats a aquests col·lectius han de contemplar també aquest altre tipus de col·lectius, per no fer cap tipus de discriminació a favor d'uns respecte als altres.

I un altre aspecte molt important del problema de l'habitatge en els treballadors estrangers –aquest ja més concretament– és el de la discriminació social que poden sofrir en el moment que vulguin accedir a un habitatge que està en el mercat, i això es tradueix en la dificultat que algunes famílies d'immigrants, que tenen, potser, doncs, els recursos econòmics suficients per poder accedir a aquest habitatge del mercat, sigui de promoció pública, de lloguer, o de com-

pra, o de promoció privada..., doncs, malgrat, ho repeteixo, que reuneixin aquestes condicions econòmiques i les garanties necessàries, doncs, reben un rebuig per part dels intermediaris i per part dels propietaris. I, per tant, jo crec que s'ha de fer també alguna acció positiva en aquest sentit.

La nostra esmena, doncs, va en aquest sentit; és a dir, a facilitar i garantir l'accés dels treballadors estrangers a un habitatge en les mateixes condicions d'altres ciutadans. Hi ha una esmena, en aquest sentit, del Grup de Convergència i Unió, i nosaltres creiem que aquesta esmena, en part, cobreix un dels aspectes que nosaltres intentem que es cobreixi, però l'altre, el tema del mercat lliure, doncs, aquest no està exactament cobert de la manera que nosaltres voldríem. Si el Grup de Convergència i Unió acceptava, doncs, integrar-ho, o el senyor Riera, en el moment que accepti l'esmena, que ja ha anunciat que acceptaria, del Grup de Convergència i Unió, doncs, acceptava una petita modificació –encara que fos l'addició de tres o quatre paraules que cobrissin aquest aspecte–, nosaltres renunciàvem a aquesta primera esmena en benefici de l'esmena que el senyor Riera ja ha promès que acceptaria. Creiem, en definitiva, que amb les tres propostes es pot aconseguir un text que sí que cobreixi tots aquests tres aspectes que jo he esmentat.

La segona de les nostres esmenes fa referència a la qüestió de la sanitat. Bé, aquesta és una qüestió que no està totalment resolta, i és precisament aquesta de l'assistència sanitària i hospitalària. Ara es proporciona..., segons s'ha sabut en la Comissió que existeix en el Parlament de seguiment d'aquestes qüestions, i amb les compareixences múltiples que hi han hagut, que aquesta assistència es dona en casos d'urgència. Nosaltres creiem que s'ha d'estendre a tot moment i a tota circumstància i a tothom, i amb independència de la seva condició de treballador o de resident. I per què diem això? Bé, perquè creiem que el dret a la salut està per sobre de qualsevol altra consideració. I posaríem un exemple, que és també el dret a l'educació: actualment, tots els nens de treballadors estrangers reben educació, independentment de l'estatus dels seus pares; per tant, aquesta mateixa consideració, la voldríem per a l'assistència sanitària, que, ho repeteixo, és un dret –el dret a la salut– fonamental.

I la tercera de les nostres esmenes va en el sentit que s'endegui una campanya d'informació i de sensibilització ciutadana sobre els aspectes positius de la immigració i de la necessitat d'una política d'integració que respecti la diversitat. S'ha de dir, senyores i senyors diputats, que les societats més avançades des del punt de vista econòmic i cultural han rebut la contribució d'un gran nombre de treballadors procedents d'altres països. Els exemples dels Estats Units, d'Alemanya i de França em sembla que són ben palesos i tots els sabem, però també el mateix exemple de Catalunya: Catalunya no és el que seria en aquest moment si a través d'aquest segle no hagués rebut l'aportació de centenars de milers de treballadors procedents d'altres contrades d'Espanya i també de fora.

També s'ha de dir, senyores i senyors diputats, que la diversitat cultural fomenta la creativitat d'una societat. Som

conscients també, i sobretot, de la necessitat de garantir que el procés gradual d'integració es produeixi amb la màxima acceptació social: la salvaguarda de la convivència pacífica és el pilar bàsic sobre el qual s'assenta qualsevol disseny o política d'integració. S'han d'endegar, doncs, campanyes informatives en aquest sentit, amb la màxima urgència, adreçades a totes les institucions i a tots els nivells socials, però, sobretot, adreçades fonamentalment al centre de l'opinió pública de Catalunya.

Crec que aquesta és una qüestió que tots, en les nostres manifestacions públiques, hi estem d'acord; em refereixo a tots els senyors i les senyores diputats que jo he tingut, doncs, l'oportunitat d'escoltar, també als grups polítics que estan representats en aquesta cambra; també hi ha hagut promeses del mateix Govern en aquest sentit, però, jo, la veritat és que he de dir que, aquestes campanyes, no les veig realitzades. Doncs bé, a mi em sembla que dins d'aquest consens generalitzat que sempre hi ha hagut sobre aquestes qüestions i aquesta sensibilitat que tots nosaltres hem demostrat, jo penso que, des d'aquest punt de vista, s'han de començar, ja, a fer. El futur de convivència així ho demana, però naturalment —i s'hi ha referit el senyor Riera— s'ha de treballar, doncs, perquè aquest clima d'harmonia i de convivència sigui ben palès i estigui ben sustentat i ben consolidat.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Oliart. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió i per defensar les seves esmenes, té la paraula la diputada senyora Tarruella.

La Sra. TARRUELLA: Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, el nostre Grup Parlamentari, amb la voluntat i amb la intenció de buscar un ampli consens que poguéssim recolzar la major part de punts d'aquesta Moció presentada pel Grup d'Iniciativa per Catalunya, hem presentat dues esmenes. Ja ens ha dit el senyor diputat que ens les acceptaven, de la qual cosa nosaltres estem contents, però voldria fer unes petites matisacions quant als altres punts de la Moció.

El punt 2, en què parla, el senyor diputat, de publicar al llarg del primer trimestre de cada any les dades previsibles que permetin regular les contractacions, nosaltres, aquest punt, sentint-ho molt, no el podem acceptar, entre altres coses perquè és molt difícil, és pràcticament impossible, abans del mes de maig, valorar i constatar les previsions; en aquest cas, per exemple, de la fruita, que és al que es refereix més aviat aquesta part de la Moció, valorar la campanya que hi haurà d'haver.

Això sense comptar, després, les previsions o les imprevisions climàtiques que es poden donar a terme després, i que no ens passés com, per exemple, en aquesta darrera campanya, en què vostè... —en altres casos ja ha intervingut aquí davant de la cambra—, en què per haver avançat unes contractacions més aviat que serien favorables per als treballadors, ha acudit gran gent a aquestes zones i després s'han trobat que no ha sigut així, i que ens hem pogut trobar amb problemes per allotjar aquesta gent.

Per tant, considerem que és impossible, durant el primer trimestre de l'any, fins i tot fins als cinc o sis mesos, valorar i fer unes previsions per a aquests treballadors; per tant, no li podem donar suport.

Quant al punt número 3, estem contents que aquesta esmena que hem fet aquí, en aquesta Moció, de continuar fomentant, de reconeixement que la Conselleria de Treball ja està fomentant aquests cursos, de continuar fomentant-los. Per tant, hi donarem suport, lògicament. I en substitució d'aquest punt número 4 és quan hem presentat les altres esmenes, que una coincideix gairebé amb aquesta esmena del Grup Socialista que acaba d'anomenar ara el diputat senyor Oliart.

Nosaltres, si el senyor Riera ens accepta..., ja ha dit per endavant que ens acceptaria aquesta esmena, el nostre Grup Parlamentari no tenim cap inconvenient a afegir-hi darrere, a continuació d'aquesta esmena nostra, que diu: «els programes de foment d'habitatge en règim de lloguer social», afegir-hi: «al mercat immobiliari tant públic com privat». O sigui, que recull tot el mercat immobiliari existent. Considerem que nosaltres, tot i que tenim competències, potser seria, en la part de lloguer social, però si es vol ampliar el camp privat no hi tenim cap mena d'inconvenient i, per tant, donaríem recolzament a aquest conjunt o a aquesta transacció d'aquestes dues esmenes.

L'altra esmena que presentem és la de continuar fomentant des del Departament de Treball totes les accions de condicionament d'habitatge i les instal·lacions sanitàries que ja han anat fet per als treballadors temporers de la campanya de la recollida de la fruita a Catalunya.

Quant a la resta de les esmenes socialistes, a l'esmena número 2, que presenten d'afegit d'aquest punt 6, nosaltres hi podríem donar suport —si el senyor diputat accepta aquesta esmena— demanant votació separada fins al punt aquest de «centres assistencials públics i privats». Nosaltres considerem que aquí, a l'àmbit de Catalunya, com molt bé ha dit el senyor diputat, ja es dona cobertura en tots els casos d'urgències sanitàries, però és una competència estatal a què està reservada la sanitat en matèria d'immigració, i el que no es pot fer des del Govern de la Generalitat és anar en contra del que estableix una llei estatal en una matèria en què l'Estat té competència exclusiva.

Per tant, no es pot garantir l'assistència sanitària pública a tot el col·lectiu d'emigrats que hi ha al nostre territori, excepte a les urgències. En qualsevol cas —ho vull tornar a repetir— el que sí que podem assegurar és que el Departament de Sanitat i Seguretat Social es fa i es seguirà fent càrrec dels casos que afectin qualsevol persona que ho requereixi en cas d'urgència, independentment de la seva condició.

Quant a l'esmena número 3 del Grup Socialista, nosaltres no hi donarem suport —encara que el senyor diputat l'accepti— perquè considerem que en aquest Pla interdepartamental d'immigració, que en el termini des que es va fer la interpellació fins aquest Ple d'avui, en què s'han presentat aquestes mocions, va estar presentat dintre de la Comissió de Política Social pel conseller del Departament de Benestar

Social, ja ens diu: «dintre dels programes d'actuació d'aquest Departament» –del Departament de Benestar Social, diu– «en el 100.2, exactament, i en la realització de campanyes de sensibilització i d'informació sobre el tema de la integració dels emigrants estrangers, tant a nivell local i comarcal com a nivell general». Per tant, creiem que això ja està suficientment recollit en aquest Pla interdepartamental i que no es fa necessari recollir-ho ja en aquesta esmena.

Per tant, donarem suport a aquests punts 1, 3, a les dues esmenes 1 i 4 –se'ns ha acceptat– del nostre Grup Parlamentari, a l'esmena número 2 de l'apartat socialista, sempre que es faci una votació separada fins a «públics i concertats», i no podrem recolzar la resta de les esmenes de la Moció.

Gràcies, senyor president, senyores diputades, senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Tarruella. Ara poden intervenir els grups que no han presentat esmenes. Senyor Reguant, té la paraula.

El Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, per anunciar el vot favorable a la totalitat de la Moció, perquè entenc que el posicionament del Partit Socialista enriqueix la Moció i el de Convergència i Unió no trenca un sentiment d'unitat de la cambra pel que fa al sentiment de solidaritat i fraternitat universal, desenvolupat des del meu punt de vista com a integració davant el rebuig d'aquesta gent forana que arriba a casa nostra i es troba en situació, de fet, d'una important indefensió social.

La solidaritat davant de la indiferència, que és el compromís que recullen els quatre punts concrets de la Moció, i també una cohesió social davant una disgregació a voltes creixent dins de collectius de la nostra pròpia comunitat, però que ens sembla que és una bona pedra de toc també estendre a aquests collectius forans més necessitats l'aportació de cohesió social que ofereix la Moció.

Per aquestes raons, senyor president, donaré suport als quatre punts de la Moció, amb les esmenes del Partit Socialista incloses.

Gràcies, senyor president, senyors i senyores diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Reguant. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat senyor Ariza.

El Sr. ARIZA: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, dir que el nostre Grup votarà «sí» a aquesta Moció és quasi una tautologia, perquè penso que aquesta Moció està carregada de molt sentit comú, és molt oportuna i té molta sensibilitat.

A Catalunya viuen més de 100.000 emigrants, dels quals prop de 40.000 procedeixen del Magrib; un 60% d'aquests homes i dones es troben en situació il·legal, i aquesta qüestió s'anirà fent més conflictiva; malgrat la política comunitària de control, es calcula entre un 20 i un 30% l'increment anual d'aquesta població.

Cal afrontar que en el futur el tema de la immigració pot assolir unes proporcions molt conflictives. Fins ara, la política de control ha seguit quatre fórmules: el seguiment poli-

ciac i administratiu, la detenció i expulsió, la regularització i l'incentiu al retorn voluntari.

Un recent estudi del Centro de Investigación sobre la Realidad Social, patrocinat per entitats privades, posa de manifest que en termes globals l'actitud de la nostra societat envers els immigrants és globalment positiva. Un 57% reconeix que els problemes tenen una arrel estrictament socioeconòmica i no pas ètnica, i un 62% accepten aquests treballadors quan no hi han conciutadans per cobrir els llocs de treball.

El nostre Grup Parlamentari donarà suport als quatre punts de la Moció per tal d'avançar en la solució dels problemes d'aquest sector de població que viu a Catalunya, que es troben en situacions desesperades i en no poques ocasions inhumanes. Conèixer les dades dels immigrants que previsiblement vindran a casa nostra per treballar en tasques agrícoles com a temporers serà un instrument de gran utilitat per poder regular les contractacions i controlar els abusos, així com per facilitar als immigrants les atencions personals mínimes.

Així mateix, tirar endavant cursos de formació professional, ocupacional, adaptats a les necessitats específiques dels treballadors estrangers i del mercat de treball, és una passa important per tal que els immigrants, majoritàriament extracomunitaris, puguin accedir a llocs de treball i consolidar-los integrant-se activament a la nostra societat.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ariza. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Rodri.

El Sr. RODRI: Honorable president, senyores i senyors diputats, senyor diputat, per anunciar el vot favorable d'Esquerra Republicana, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'entrada, a la Moció tal com ha estat redactada des del Grup d'Iniciativa, perquè, després, hi ha tot un seguit de variants que hauríem de veure com acaben de quedar al final.

És a dir, tornant, doncs, al text inicial: «incrementar els punts d'acollida, informació i assessorament jurídic». És certa –ens ho ha dit tota la gent que ha comparegut en els treballs de la Comissió– una certa, més que certa, indefensió –valgui la redundància– dels immigrants treballadors que vénen aquí. I aprofito per dir entre parèntesis que fóra bo potser trobar una definició més justa, perquè quan nosaltres parlem de treballadors immigrants a Catalunya, diguem-ho clar, parlem de pobres, no parlem dels treballadors rics, que vénen aquí amb sous de faula. Parlem de la gent pobre que ve llançada o empenya en aquesta transhumància de la fam, buscant menjar als països on n'hi ha, i que arriben, entre altres punts de la geografia europea, arriben a casa nostra; ens referim a aquests i només a aquests. I aquí no tenim punts suficients d'informació, no tenim punts suficients d'acollida i, no cal dir, d'assessorament jurídic.

I això és el que demanem, el que demana la Moció, que el nostre Govern acceleri i faci, i diu –i no sé com ha quedat–: «amb un acord entre ajuntaments i Govern de la Gene-

ralitat». Entenem potser que el terme just seria «d'acord amb totes les administracions», que són diverses, les que d'alguna manera o altra ens volen governar en aquest país a tot nivell. Aleshores, que fos una mica l'acord de tots aquells que tenen la complicitat o per complicitat tenen la gestió pública, que realment posin a l'abast d'aquesta gent que arriba amb indennificació a casa nostra una sensació real d'acolliment, d'assessorament. El mateix cal dir..., per tant, aquest punt a nosaltres ens sembla fonamental; com ha dit també el company Ariza, diputat, això gairebé és d'una sensibilitat que fa quasi un cert rubor haver-ho de plantejar encara. Són coses d'una evidència total, no? Però, en aquest país, no només en això sinó en tantes coses som especialistes a predicar l'evidència contínuament.

Pel que fa al segon punt, a nosaltres, malgrat el que ha dit la companya del Grup majoritari, que les previsions etcètera, nosaltres entenem que, si s'agafa bé el terme «previsió», s'entén que previsió és previsió i, per tant, no és cosa segura i, per tant, està bé que el temps, la gent que es cuida de la xarxa viària, tota aquella gent que tenen efecte sobre la nostra vida ens previnguin de coses que poden succeir per millor ordenar, tots plegats, la convivència i les possibilitats. Per tant, nosaltres, aquest punt no el podríem subscriure tal com deia el Grup majoritari, sinó que també ens agafem i ens cenyim al text de la Moció.

Pel que fa al tercer punt, naturalment, hi votem també a favor: «continuar fomentant cursos adaptats a les necessitats dels treballadors estrangers», que no són pas exactes a les que puguin tenir la gent autòctona a casa nostra.

I, finalment, crear aquest fons anual per a l'habitatge. L'habitatge és un problema important per a la gent que ve de fora. El treball és important, però tenir un sostre és molt important. Molt sovint, és a partir de tenir un sostre que aquesta gent respiren amb una certa satisfacció i, aleshores, enfoquen no solament per a ells sinó per a la seva família tota una possibilitat d'existència. En aquesta transhumància de la fam, la seva mà d'obra la tenen garantida perquè la posaran a qualsevol preu, però, en canvi, el que no tenen garantit és l'habitatge. I aleshores és la nostra societat, a través dels nostres representants a nivell municipal, comarcal, etcètera, que tenen l'obligació de crear aquest fons. Sembla que la cosa, per això, ha quedat retirada, com ens ha dit el ponent, perquè ha trobat en el diccionari que ens haurien de donar a l'entrada..., jo, passa que és fins ara que no l'hem après, però ja a l'entrada al Parlament ens haurien de donar el diccionari del Grup de la majoria. És a dir, que tenint en compte una sèrie de paraules, segur que passen les mocions «vetllar», «continuar fent», «procurar»...; llavors, és clar, hem après ja tots plegats a redactar les mocions perquè els senyors de la majoria no sentin cap incomoditat.

Aleshores, accepto, doncs, aquesta espècie, d'alguna manera, d'humiliació que suposa, i nosaltres votarem aquesta esmena que el Grup de la majoria ha plantejat, gràcies a l'habilitat —diguem-ne— del company d'Iniciativa d'haver trobat exactament la paraula que els va bé a vostès, al seu peu.

Aleshores, pel que fa a les mocions del Grup Socialista, nosaltres entenem que són totes elles acceptables; per tant, com que ha dit que ja les acceptava també el ponent, cap problema. Hi ha una separació de votació que ha demanat el Grup de la majoria, evidentment, que és poder treure «sense subjecció de cap condició de tipus laboral o residència», que és ja afinar massa un compromís que no els pot, diguem-ne, ser convenient en cap cas. És a dir, entrem en un diccionari que no és el seu, per tant, suposo que ho mantindrà, i fins aquí, a mig paràgraf, vostès votaran a favor i de mig paràgraf en avall vostès hi votaran en contra, se suposa pel que ha dit la companya senyora Tarruella.

Pel que fa al darrer punt, l'esmena número 3, del Partit Socialista, que no prosperarà, ja que que la majoria no hi votarà a favor, ho lamentem, ho lamentem seriosament. (*Remor de veus.*) Jo escolto el que diu el seu portaveu i, per tant —la seva portaveu, en aquest cas—, hem entès que en aquest punt no podien votar-hi a favor.

Nosaltres ens passem per Catalunya, vostès, tots, i hi veiem grans cartells que Catalunya va endavant; Catalunya ha d'anar endavant, val a dir-ho, però el nostre futur és la mescla, el nostre futur és la solidaritat, i si no hi ha un endegament real de com anar ajudant la nostra societat a comprometre's en un sentiment generós d'acollida que realment la immigració —ho deia el company que m'ha precedit en l'ús de la paraula— és riquesa, no és pànic, no és por, com aquella persona que es va tancant, es va tancant pensant que el que ve de fora li prendrà el poc que té. És al revés, és capacitat de creativitat, és confrontació de pobles i de gent el que ha fet el nostre poble, no ara, sinó temps i temps endarrere. Aleshores, lamentem que aquest clima de por, aquest clima de refús, aquest clima d'amagar-se una mica tancant la porta de casa, no solament amb un pany, sinó amb dos, no solament portant elàstics sinó cinturó, impedeixi donar aquesta pedagogia que convé, em fa l'efecte, al poble de Catalunya.

Per tant, senyor Ignasi Riera, vostè ens explica en què ha quedat tot plegat, però, en tot cas, nosaltres farem l'esforç de seguir-lo en aquest treball que vostè ha fet per poder crear el màxim de consens en una cosa que és molt, molt urgent i molt greu en la nostra societat.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats. Senyora Tarruella, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Rodri. Ara, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el proponent de la Moció, l'il·lustre senyor Riera i Gassiot.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Moltes gràcies, senyor president. I ja li demano paciència perquè això serà un petit punt d'arròs, en el sentit que tractarem de reredactar...

El Sr. PRESIDENT: És senzill el punt d'arròs...

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, és senzill per a segons quines diputades, però per a mi no. (*Remor de veus.*)

En primer lloc, hi ha de les esmenes..., començo per les esmenes del Grup de Convergència i Unió, i hi ha una primera esmena que és de supressió de la frase que diu: «mitjançant un acord entre els ajuntaments i el Govern de la

Generalitat». Havíem plantejat amb la senyora diputada la possibilitat –si ens l'accepten– de fer una esmena *in voce* que fos mitjançant un acord entre entitats i administracions, que sembla que podria ser acceptable. Així m'ho ha dit abans, jo no ho he plantejat al moment de dir-ho, però veig que hi ha un assentiment. Per tant, seria aquest primer punt: «Incrementar els punts d'acollida, d'informació i d'assessorament jurídic, mitjançant un acord entre entitats i administracions, als treballadors estrangers que arribin a Catalunya.» Com que, a més, també el senyor Rodri s'ha pronunciat en aquest sentit, crec que també és cert que això enriqueix el sentit de la proposta.

Pel que fa al punt 4, ja he dit que l'acceptàvem, a partir de la proposta del senyor Oliart, i si s'accepta també seria senzillament en el punt 4.a, «els programes de foment d'habitatges en règim de lloguer social», seria: «i el mercat immobiliari existent tant públic com privat». Seria, per tant, aleshores..., diguéssim, en retirariem..., o no acceptaria l'esmena número 5 del senyor Oliart i l'esperit de l'esmena número 5 quedaria afegit a aquest punt.

Pel que fa a les esmenes del Grup Socialista, ja he dit que faríem amb la número 5, que seria senzillament renunciar-hi, i a l'esmena número 6: «garantir l'assistència sanitària als treballadors estrangers a tots els centres assistencials, públics i concertats», sembla que fins aquí hi haurà una votació favorable per part del Grup de la majoria. De tota manera, demanarem votació separada per a la resta, i una mica ho farem per fidelitat a l'homònim conseller de Treball, senyor Ignasi Farreres, que en resposta aquest conseller –ho trobarà en el *Diari de Sessions*, número 2662, del 4 d'abril de 1990– ens manifestava: «Fins al moment actual, l'assistència sanitària a les persones, per tant, no incloses en el sistema de Seguretat Social –perquè no tenen la seva situació legalitzada– s'ha anat fent per la beneficència, a través, fonamentalment, dels ajuntaments i de les diputacions... Per tant –i això estic volent dir–, aquesta funció que avui exerceixen els ajuntaments i les diputacions serà assumida, tota la responsabilitat, pel Servei Català de la Salut». Cosa que ens sembla, que ens permet, diguéssim, sabent que no canviem el sentit del que volia dir el conseller, continuar plantejant també la proposta de votació d'aquesta frase.

Finalment, també sotmetrem a votació –tot i que sabem que no prospera– l'esmena número 3, que és l'addició d'un nou punt número 7, del Grup Socialista, una mica per les raons que se'ns ha dit, tant el senyor Oliart com el senyor Rodri, com el senyor Ariza, etcètera, i és la importància que té en aquests moments, tot i que ja hi ha un pla interdepartamental, que en tot cas hem conegut de manera indirecta el portaveu del nostre Grup o el president del nostre Grup Parlament l'ha rebut també, però que encara no el coneixem i encara no és públic, per tant, senzillament si aquest pla després confirma el que avui aprova una moció del Parlament, l'únic que farà serà fer millor el pla. Per tant, nosaltres mantindrem aquesta proposta d'endegar campanyes, etcètera, sobretot, perquè ens sembla que hi ha un punt important: l'expert en demografia senyor Lluís Recolons, en una troba-

da que vam fer, precisament, amb una sèrie de diputats, entre ells..., a la Conselleria de Treball, presidida pel senyor Farreres i també pel diputat i senador senyor Rigol, ens va parlar de la necessitat de començar a explicar la immigració, no des d'una òptica negativa, sinó des d'una òptica positiva. Recordo que algú va dir en aquells moments: «hauríem de començar a elaborar a Catalunya l'oda al mestissatge». Aquesta esmena del Grup Socialista em penso que ens dóna la base de prosa perquè algú pugui elaborar un dia a Catalunya aquesta oda del mestissatge, i per aquesta raó també la sotmetrem a votació.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Riera. Senyora Tarruella, m'hauria de precisar quins són els punts sobre els quals vol votació separada.

La Sra. TARRUELLA: Sí, miri, sobre els punts 1, 3 i 4, els podríem votar conjuntament, en les condicions que ja ha explicat ara el senyor Riera. Els punts 2 i 7, també conjuntament. I el punt 6, votació separada fins al primer punt, o sigui fins a «concertats», les paraules «públics i concertats».

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Van bé als altres portaveus aquests blocs? (*Pausa.*)

Molt bé, doncs, en primer lloc, els punts 1, 3 i 4.

Vots a favor?

Aquests punts han quedat aprovats per unanimitat.

A continuació, els punts números 2 i 7.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquests punts han quedat rebutjats per 29 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

A continuació, es vota del punt 6 fins a «concertats».

Vots a favor?

Aquest punt ha quedat aprovat per unanimitat.

I a continuació es vota l'addició de «sense subjecció a cap condició de tipus laboral o de residència».

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta addició ha quedat rebutjada per 29 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

(*Remor de veus.*)

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la gestió de la superfície forestal

Passem al vint-i-tresè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la gestió de la superfície forestal, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per presentar-la, té la paraula el diputat senyor Portabella.

El Sr. PORTABELLA: Sí, gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats... (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Silenci.

El Sr. PORTABELLA: Bé, en el darrer ple ordinari d'aquesta cambra el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana va substanciar una interpellació sobre els incendis forestals en la qual exposàvem quina era la nostra opinió sobre els motius i les causes per les quals s'havien cremat més de vuit mil hectàrees, entre àrees forestals i no forestals, aquest darrer estiu.

Fruit d'aquella interpellació nosaltres hem presentat la moció corresponent posterior en la qual, amb una formulació molt senzilla, hi posem sis punts que pensem que podrien millorar la gestió i la prevenció en el tema d'incendis, sobretot en el terreny de la prevenció.

En aquest primer punt, al primer punt de la Moció, nosaltres demanem que s'apliquin les mesures necessàries perquè les tasques de prevenció previstes en el programa Foc verd es contemplin, es comencin a contemplar des de la tardor. La finalitat d'aquest punt és el temporal, és a dir, la tardor com a estació de temps immediatament posterior a la de l'estiu, és a dir que hi hagi un procés continu de dedicació d'esforços en el tema dels incendis. De fet, perquè les feines de prevenció siguin útils, es necessita, es requereix una part de temps bastant notable per poder anar incidint sobre la societat. Per tant, nosaltres pensem que el més apropiat és que, immediatament després que s'hagi tancat la temporada d'incendis —per entendre'ns—, es comenci la nova, ja, amb efectes preventius.

En el seu segon punt, demanem que s'ampliï l'aprovació de zones d'alt risc d'incendis, així com del Pla de prevenció d'incendis. Bé, això queda contemplat en els articles 39 i 40 de la Llei forestal, però, en realitat, l'ús que se'n fa és un ús estàtic; és a dir, en el moment que es va aprovar la Llei forestal es van determinar una sèrie de zones que es consideraven d'alt risc, i es van fer uns programes especials; però nosaltres pensem que, amb la tecnologia que existeix actualment —i aquest any s'ha millorat—, es poden obtenir uns mecanismes que permeten que la determinació d'aquestes àrees de risc siguin molt més dinàmiques i siguin molt més ajustables a la realitat del moment. I, en aquest sentit, és el que es presenta en aquest segon punt.

En el seu tercer punt nosaltres demanem o reclamem a Icona aquelles competències que són necessàries per augmentar l'eficiència i l'eficàcia en l'extinció d'incendis. Bé, en l'actualitat a Icona encara li queden dues competències en el que fa referència als temes d'incendis.

La primera és la capacitat de decidir l'aixecament dels hidroavions. Nosaltres creiem que aquesta hauria de ser una competència que estigués en mans del Govern de Catalunya, perquè el factor temps també, com vam explicar llargament en la interpellació que vam substanciar en el darrer Ple ordinari, és un factor determinant per a les hectàrees que es cremen, i, per tant, creiem que ens podríem estalviar aquest pas que significa detectar un incendi, demanar permís a Madrid —que és d'on depèn Icona, o del Govern central— que se'ns deixi aixecar l'hidroavió en qüestió per anar a apagar el foc, que ells ho autoritzin, i que, a partir d'aquí, l'hidroavió es pugui aixecar i pugui anar a apagar el foc. Nosaltres

pensem que hi ha un pas que sobra, que aquest pas és la trucada —per entendre'ns— a Madrid perquè autoritzi que s'aixequi l'hidroavió. Jo ho deia en el sentit, bàsicament, del temps; és a dir, és fonamental que s'arribi als incendis l'abans possible. Per tant, creiem que aquesta és una competència que hauria d'estar en mans del Govern de Catalunya.

I el segon element en què incideix en el tema d'incendis és sobre la destinació que tenen aquests hidroavions. És a dir, encara que els hidroavions estiguin localitzats i tinguin la base a Catalunya, des d'Icona poden decidir que es desplacin cap a una altra part de l'Estat espanyol o cap a una altra part, diguem-ne, de l'Estat francès. A nosaltres ja ens sembla bé que pugui haver-hi aquests ajuts entre diferents parts del territori de l'Estat espanyol, però pensem que, aquesta decisió, també l'hauria de prendre el Govern de Catalunya. I creiem que hauria de ser així perquè, de fet, el programa Foc verd depèn i està constituït pel Govern de Catalunya; no és un programa que estigui, que es realitzi a nivell de tot l'Estat espanyol, sinó que es realitza per iniciativa del Govern de Catalunya, i, per tant, les zones de risc que hi han en cada un d'aquells moments, no hi ha ningú que les conegui millor que la part que li correspon dedicar-se a aquests temes del Govern de Catalunya. Per tant, creiem que aquestes dues competències que actualment manté i conserva Icona haurien de passar a formar part del Govern de Catalunya.

En el seu quart punt, la Moció demana que es recordi anualment a les companyies elèctriques l'obligació que tenen de netejar de vegetació el recorregut de les seves xarxes elèctriques per tal d'evitar incendis. Els incendis que es produeixen fruit de la xarxa elèctrica són la segona causa de les causes conegudes, i, per tant, tenen una incidència important sobre els incendis. I sabem que existeix un decret que obliga aquestes companyies elèctriques que prenguin mesures de neteja de la vegetació. Però la realitat no és aquesta: la realitat —i aquest any ha estat un any especialment poc curós en aquest sentit— és que la vegetació creix molt sota les línies de la xarxa elèctrica i que això produeix dificultats i facilita que es produeixin aquests incendis. Tenint en compte que és —com ja he dit abans— la segona causa coneguda de motius d'incendis, creiem que aquí s'hauria de posar especial èmfasi i que, per tant, caldria que l'Administració de Catalunya es comprometés a actuar d'una manera més insistent i també a multar-los en el cas que no apliquin la legislació que existeix.

En el seu cinquè punt, la Moció demana que es potenciïn les activitats i funcions dels voluntaris forestals. Des de la creació del programa Foc verd, els voluntaris forestals han tingut un paper força important. Darrerament —i potser per la creació de les ADF i el potenciament de les ADF—, el paper dels voluntaris forestals ha anat quedant una mica arraconat i ha semblat com si no fos de l'interès que havia estat els darrers anys. Nosaltres pensem que no hi ha cap motiu per creure això, i per tant creiem que s'han de potenciar un altre cop les activitats i les funcions dels voluntaris fores-

tals, perquè puguin tenir la mateixa funció que han tingut els primers anys d'aplicació del programa Foc verd.

I en el seu sisè punt la Moció demana que s'apliquin les mesures dissuasòries necessàries per tal de restringir l'entrada al bosc quan el risc d'incendis sigui elevat. Bé, és per tots conegut que el motiu principal, globalitzador, dels incendis és l'activitat humana i la pressió demogràfica, que la demografia humana fa sobre els boscos. Nosaltres veuríem amb bons ulls que, igual que es protegeixen certes zones d'un parc natural, d'un espai protegit, de la massiva anada de persones, passés el mateix en boscos que tenen un alt risc d'incendis. Com que creiem que disposem actualment de la tecnologia suficient per poder determinar de manera dinàmica quin és el bosc que en un moment determinat pot estar en un alt risc d'incendi, creiem que això seria fàcilment aplicable i, per tant, defensem aquest punt com un dels punts que són més importants a l'hora de reduir realment el nombre d'incendis que es produeixen anualment.

Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Portabella. Ha presentat esmenes el Grup Popular; una esmena. Per defensar-la, té la paraula la diputada senyora Montserrat.

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyor president. Senyor Portabella, poc em pensava avui que, en nom del meu Grup, m'hagués de posicionar i defensar una esmena —com molt bé vostè sap— sobre la seva Moció, perquè —com molt bé hem parlat aquest matí— la il·lustre diputada i companya meva senyora Arnalot era qui havia de defensar aquesta esmena i aquesta Moció. Però, bé, vull dir, en definitiva, sóc una persona molt sensibilitzada —evidentment, com tots els del meu Grup— per aquests temes i en la meua vida particular i privada, doncs, sempre he estat, des de la meua comarca, i, fins i tot —i si això no ha de constar en acta, senyor president, li demano..., però com que pràcticament estem en família, crec que ho puc dir—, permetin-me que els digui, en la tertúlia familiar que en aquests moments ens ofereix el Parlament, que sempre hem col·laborat en totes les tasques de prevenció d'incendis i fins i tot d'apagament d'incendis. Per tant, hem estat una gent molt solidària. Me la faig meua, aquesta Moció, ja que en aquests moments em toca posicionar. Estic completament...

El Sr. PRESIDENT: Constarà en acta, eh?

La Sra. MONTSERRAT: Vol dir?

El Sr. PRESIDENT: Sí, val la pena, val la pena. (*Remor de veus.*)

La Sra. MONTSERRAT: Moltes gràcies. Hi estic d'acord; el vaig escoltar personalment, estic d'acord amb el fons i la forma en què vostè va fer, va substanciar la interpellació, i recordo molt bé la diferència de criteris en les hectàrees que vostè deia que s'havien cremat amb les que deia en aquell moment l'honorable conseller, i la raó —permeti'm que li ho digui— la tenia vostè. Per tant, en tots els punts de la Moció li dono el recolzament.

Volia destacar una qüestió, que és que —a tall recordatori, no?—, quan vostè ha defensat el punt cinquè, diu «potenciar

les activitats i les funcions dels voluntaris forestals com a elements indispensables per al bon funcionament»; és cert, és indispensable, aquest punt és més important del que ens pensem, i fins i tot, ja posats a afegir, crec que l'hauríem d'afegir moltes vegades, recordant-nos, tots plegats, de donar les gràcies a moltíssimes persones que deixen les seves piscines, que deixen els seus pous, que deixen arribar els camions de bombers per poder arribar a l'aigua, que moltes vegades han de deixar motors perquè es pugui apagar millor el foc, perquè allà on no arriben ells arriben d'altres; que deixen land rovers; gent que, voluntàriament —voluntàriament—, allà on sigui, es desplacen per tal de col·laborar, i molts transportistes —permetin-me que ho digui— que a la seva comarca o en altres indrets, desinteressadament —desinteressadament—, també ajuden i col·laboren, doncs, no perden..., perquè ho senten vertaderament, col·laboren en aquelles tasques. Per tant, crec que en aquest punt, a més a més de potenciar aquestes activitats, aquestes funcions de voluntaris..., no solament són aquells que sempre estan ajudant i col·laborant en la neteja dels camins, dels boscos, sinó tots aquells altres que, tan bon punt senten que hi ha una anomalia en el seu poble, en la seva comarca, doncs, s'hi desplacen de seguida.

També dir-li que al nostre Grup ens va semblar..., i no és perquè estiguem en contra del punt número 3, sinó que vostè diu «reclamar a Icona aquelles competències que són necessàries per augmentar l'eficàcia i l'eficiència en l'extinció d'incendis». Sabent, com tots, com funciona Icona —i vostè ho ha explicat molt bé—, sobre el tema dels hidroavions, a nosaltres ens semblava que..., introduir una esmena que no canviava completament el sentit del seu punt tercer, era «aprofundir les mesures de coordinació», perquè moltes vegades no és reclamar, sinó aprofundir perquè aquestes mesures de coordinació, evidentment, funcionin.

Jo recordo l'alcalde de Sant Quintí de Mediona, que és un alcalde del Grup Socialista, que em comentava que estava una mica disgustat, quan vam tenir aquell incendi que tots recordaran, en el Penedès, i que no fa pas gaire, que, sincerament, estava molt preocupat i molt amoïnada i molt disgustat perquè els avions, o l'hidroavió o l'helicòpter, per dir-ho d'alguna manera, que van amb aquell tipus de bombeig, o que tiren l'aigua amb aquella mena d'aspersió, li havien vingut molt tard i que, és clar, si van arribar a dos quarts de vuit, en mitja hora pràcticament no van poder fer res.

Per tant, va en la línia del que vostè deia, no?, que la trucada sigui molt més ràpida, perquè automàticament es pugui envolar i venir. Però a nosaltres ens sembla que, bé, Icona té la seva manera de funcionar, que n'hem de ser conscients des d'aquí i que el que sí que cal, des del Govern de la Generalitat, és aprofundir aquestes mesures de coordinació perquè, efectivament, siguin molt més ràpides i perquè el desplaçament pugui ser més ràpid al lloc del foc. Amb aquest criteri li hem presentat aquesta esmena; en cap sentit li hem volgut presentar l'esmena perquè canviés el sentit del redactat del punt número 3 del contingut de la seva Moció.

Per tot el que he dit, sàpiga, doncs, que li votarem tots els punts a favor, i esperem que vostè ens accepti aquesta esmena al punt número 3. Em sembla que, pel que he sentit, no?, quan vostè ha fet l'exposició de motius de la Moció, crec que no serà així. Si no és així, permeti'm que li digui que li votarem en contra, però que en cap moment vostè s'ho agafi com un menyspreu, molt al contrari.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Montserrat.

Ara poden intervenir els grups que no han presentat esmenes. El senyor Reguant no hi és. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, el senyor Gimeno té la paraula.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, per manifestar la nostra votació favorable a la Moció subsegüent, i perquè és redundant el tema de la necessitat d'incrementar recursos i l'atenció a la prevenció dels incendis forestals, perquè la millor manera d'evitar els incendis és prevenir-ne les possibles causes.

No voldria incidir en altres aspectes que ja hem tractat en una interpellació i Moció subsegüent que vam sustentar el plenari passat. En tot cas, dir que aquí hi han algunes altres mesures que nosaltres no contemplàvem; n'hi ha alguna que es podria entendre mig coincident. Dir que, en tot cas, faria alguna matisació: no tenim res a dir respecte al punt 2, 5 i 6, però dir que els altres tres ens mereixen alguna reflexió. En principi, perquè creiem que estan una mica dulcificades, les propostes, i que no són molestes a l'interès del Grup majoritari, que, per això, segurament, es podran aprovar. I dic això perquè, en el primer punt, dir que l'única crítica que es fa al programa Foc verd és la temporalitat d'aplicació vol dir –per activa o per passiva– que s'accepta que el programa Foc verd és un programa vàlid, és un programa que no cal ni ampliar, ni modificar, ni millorar, ni res; en definitiva, és donar per vàlid un programa fet fa diversos anys i que enteníem –i així ho plantejàvem a la Moció que vam presentar el Ple passat– que calia millorar substancialment. En definitiva, no estem en contra que es canviï la temporalitat, però també estàvem a favor que es millorés.

En el punt tercer, crec que està encertat el tema de reclamar competències, però crec que també seria bo que hi hagués una suma de..., és a dir, no l'entenc com una alternativa, l'esmena del Grup Popular, sinó com una suma de les dues qüestions; una no és contradictòria amb l'altra. I ho dic des de l'experiència de viure en territoris fronterers –almenys administrativament parlant–, i els que vivim al costat de dues comunitats autònomes diferents –en est cas a mi em toca ser fronterer amb País Valencià i fronterer amb l'Aragó, si més no amb la franja de ponent– sabem que hi han zones forestals en les quals la divisió administrativa no significa, en absolut, un canvi en les característiques de risc d'incendi, en les característiques morfològiques ni de vegetació d'aquell territori, i que és bo que la coordinació pugui existir, de la mateixa manera que la col·laboració, quan escau, des del cos de bombers de la Generalitat..., es va a l'altra banda del riu Sénia, i quan hi ha un incendi a l'altra banda, els bombers de la Sénia, els bombers d'Amposta i els

bombers de Tortosa, si cal, hi van. Llavors, aquesta coordinació..., crec que, reclamar aquesta coordinació recíproca i la col·laboració recíproca «en ares» de la major eficàcia i eficiència no és contradictori amb el contingut de la proposta.

I, finalment, el quart..., és cert que, tal com deia el conseller abans-d'ahir, una de les principals causes d'incendis coneguda –perquè la principal és la de «causes desconegudes»; els percentatges deien això, també– és la de les companyies elèctriques, és a dir, a través de les línies elèctriques. El que passa és que, si l'únic que hem de fer és recordar anualment a les companyies elèctriques..., evidentment recordar no molesta gens i és molt fàcil de fer; es pot recordar per la via epistolar o per la via telefònica. Jo penso que s'hauria de pensar en l'obligat compliment d'aquestes normes, i quedaria més bé dir «exigir, obligar, comprovar el grau de compliment, sancionar si calgués...» En tot cas, aquí, l'únic que diu és «recordar-los» a les companyies. Penso que, com he dit, és un redactat que no molesta el Grup majoritari, però que ens hauria agradat que fos una mica més incisiu i que no eludíssim responsabilitats: les companyies elèctriques funcionen segons els seus criteris; potser no tenen massa contemplada la partida de manteniment dintre dels seus pressupostos; fins i tot n'hi ha que es dediquen a fer inversions en altres coses que no són estrictament de funcionament de la seva funció específica, però, en definitiva, no està malament que se'ls ho recordi. Tant de bo, també, a part de recordar-los-ho, se'ls ho faci complir.

En definitiva, crec que és bo que la cambra finalment aprovem alguna qüestió que faci referència a millorar la prevenció d'incendis, perquè a la Moció que vam fer fa quinze dies se'ns deia que pràcticament la Generalitat ja feia tot el que havia de fer; cal dir també que fa dos dies, en l'avaluació de la campanya de prevenció i d'extinció d'incendis, ja es van introduir algunes de les qüestions que hem anat dient durant aquest temps i ja és bo també que, a més a més d'això, hi hagi algun aspecte més que puguem ampliar. Per tant, votarem afirmativament i esperem que l'any que ve puguem fer un balanç notòriament més positiu que el que ha estat enguany el tema dels incendis forestals.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Gimeno. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat senyor Ganyet.

El Sr. GANYET: Moltes gràcies, senyor president. Senyories, la Moció d'Esquerra Republicana és expressió de la inquietud de la societat catalana en relació amb els incendis forestals, com ho han estat les diverses iniciatives parlamentàries substanciades en les darreres sessions sobre el mateix tema. L'última, la Proposició de llei presentada ahir mateix pel Grup Socialista, que va obtenir –com vostès recordaran– el suport de tots els grups de l'oposició, però, ai las!, no va tenir el suport de Convergència i Unió, que per nosaltres va mostrar la seva preocupant insensibilitat sobre aquesta qüestió.

Estem bàsicament d'acord en el fons de la Moció d'Esquerra Republicana, els punts de la qual s'han redactat sota

el format *light*, amb l'objectiu humà, desitjable i comprensible d'obtenir el suport de tots i cadascun dels grups de la cambra. És una Moció tan genèrica, tan *light* i tan poc comprometedora –aquesta és la veritat– que àdhuc Convergència i Unió la votarà a favor.

L'esmena de modificació del Grup Popular al punt tercer ens plau perquè és respectuosa amb la distribució de competències entre la Generalitat i l'Estat contemplada explícitament en l'Estatut vigent. En el cas que el Grup proponent no acceptés l'esmena del Partit Popular, demanaríem, senyor president, votació separada d'aquesta i ens abstindríem. La resta dels punts els votarem a favor.

Tot el que contribueixi amb perfil *light* o perfil *heavy* a la millora de l'atenció pública i privada cap als boscos de Catalunya tindrà sempre el suport del Grup Socialista.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Anava a dir *thank you very much*. (Rialles.)

Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Suñer.

El Sr. SUÑER: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, sense cap preàmbul passaré a fer un torn de posicionament sobre els sis punts de la Moció.

Referent al primer punt, el Grup proponent ens demana que les tasques de prevenció previstes en el programa Foc verd es comencin a contemplar des de la tardor. Jo he de dir, senyor Portabella, que el programa Foc verd és permanent quant a mesures de prevenció; permanent vol dir que no comença ni a la tardor, ni a l'estiu; permanent vol dir que dura tot l'any.

Les ADF, les franges de protecció als boscos, la construcció de punts d'aigua, l'arranjament de camins, la xarxa de punts fixos de guaita, el Pla de prevenció de transmissions, els controls meteorològics, la maquinària, la cartografia, la vigilància, l'equipament i la gestió, posar en marxa tots aquests elements no és una tasca només de mesos d'estiu, sinó de tot l'any.

També li he de dir que el Govern de la Generalitat ha pres altres mesures importants pel que fa a la prevenció, com són la creació d'àrees recreatives, l'inventari forestal, que permet el coneixement de la realitat física forestal, i ordres i decrets tan importants com la 63/1988, del 28 de març, per la qual s'estableixen mesures de prevenció d'incendis, i la 357/1989, per què es crea el Fons forestal de Catalunya en benefici de la silvicultura. Per tant, per tot l'exposat, anuncio que votarem en contra d'aquest primer punt.

Passant al segon punt de la Moció, també ens demanen ampliar la zona d'alt risc d'incendi així com... (Remor de veus.)

El Sr. PRESIDENT: Silenci!

El Sr. SUÑER: ... el Pla de prevenció d'aquestes zones. Les zones d'alt risc d'incendi varien en qüestió d'hores d'acord amb la climatologia, la pluviometria, la intensitat del vent, humitat relativa, temperatura, etcètera. Aquestes zones també varien en funció de si són zones arbrades, ma-

tolls, pastures i, dintre les zones arbrades, si són netes o brutes i si les espècies són més o menys inflamables.

D'acord amb tots aquests factors, degudament combinats, i mitjançant tota una sèrie d'operacions, s'elabora un mapa de risc potencial d'incendis que és indispensable a l'hora de determinar les mesures de prevenció quan el risc d'incendi és elevat. També, per a la confecció d'aquests mapes, hi ha un sistema d'informació geogràfica, en què col·laboren l'Institut Cartogràfic de Catalunya i el mateix Departament; són tècniques de càlcul electrònic i sistemes gràfics de confecció de mapes anomenats INTERGRAPH. Aquestes noves tècniques permeten la confecció de mapes dia a dia i també cada hora, si el risc d'incendi és elevat. Per tant, des del meu punt de vista, no es tracta d'ampliar les zones d'alt risc d'incendi, sinó de poder confeccionar ràpidament un mapa en el moment precís que es necessita.

Com ja he dit abans, les zones d'alt risc d'incendis varien constantment; i és per aquest motiu i pel motiu que es poden confeccionar mapes en un instant que votarem en contra, també, d'aquest segon punt de la Moció.

Referent al tercer punt, ens demanen que reclamem a Icona les competències necessàries per augmentar l'eficàcia i l'eficiència en l'extinció d'incendis.

Bé, totes les competències d'Icona han estat traspassades al Govern de la Generalitat, excepte les de cobertura aèria d'àmbit estatal. Això què vol dir? Doncs que ningú no ens prohibeix de moment volar sobre el territori català i, per tant, el Govern de la Generalitat pot fer volar en cas d'incendis, pot volar en cas d'incendis amb tota mena d'aparells, ara bé, degudament coordinats amb la xarxa estatal.

L'Estat espanyol té una xarxa de cobertura, per a totes les comunitats, d'avions *canadairs* que, si estan disponibles, van allà on els demanen. Per tant, si a més a més dels nostres efectius aeris, podem comptar amb els estatals per a tasques d'extinció, benvinguts siguin. I si en vénen de francesos, encara més benvinguts. Dic això perquè diferents vegades els francesos ens han ajudat en tasques d'extinció.

Nosaltres estem absolutament d'acord que aquestes competències d'Icona, evidentment, ens siguin traspassades i és per aquest motiu que aquest punt sí que els el votarem a favor. (Remor de veus.)

Referent al quart punt de la Moció, que diu: «recordar anualment a les companyies elèctriques l'obligació que tenen de netejar la vegetació del recorregut de les seves xarxes», he de dir que l'article cinquè del Decret 63/1988, del 28 de març, recorda a tots els titulars de les línies de conducció elèctrica l'obligació que tenen de mantenir netes de vegetació les zones de projecció de conductors.

Aquesta obligatorietat es comunica periòdicament a totes les companyies elèctriques; i no solament es comunica, sinó que es multen quan una companyia incompleix la norma. El nostre Grup Parlamentari també està absolutament d'acord que en el futur es vagi recordant a les companyies el seus deures i obligacions envers el medi i la natura, i és per aquest motiu que també votarem a favor d'aquest quart punt.

Referent al cinquè punt, les activitats i funcions dels voluntaris forestals així com el seu servei, esforç, treball i dedicació són sobradament reconeguts per tothom. L'Ordre del 10 de juny de 1988 desplega el reglament de les unitats de voluntaris forestals de Catalunya i en els seus capítols i articles es descriuen totes les activitats i funcions, drets i obligacions, que tenen envers el món rural i forestal. Jo crec que aquestes funcions són àmplies i donen resposta a les necessitats actuals derivades del comportament, prevenció i risc d'incendis. Per altra banda, el Govern de la Generalitat sempre ha reconegut i ha confiat en el bon servei dels voluntaris forestals. I una bona prova és que des de la seva creació, l'any 1988, el nombre de voluntaris s'ha duplicat. Cal esmentar també la creació de l'Escola forestal de Santa Coloma de Farners en què es dona formació professional de segon grau amb títol de capatàs forestal i d'aquesta escola surten anualment una trentena de tècnics en silvicultura, destinats tant a l'empresa pública com a l'empresa privada.

Dic això perquè la formació i el coneixement són indispensables a l'hora de posar ordre en un sector tan important com és el sector forestal. El Govern de la Generalitat té la voluntat de potenciar les activitats i funcions dels voluntaris forestals, així com d'incrementar els seus serveis i efectius en totes les comarques. I és per aquest motiu que també votarem a favor d'aquest cinquè punt de la Moció.

Referent al sisè i últim punt, he de dir que des de fa anys totes les institucions de Catalunya han aplicat mesures dissuasòries per restringir l'entrada al bosc quan el risc d'incendi és elevat; una prova en són els milers de cartells a totes les comarques de Catalunya indicant les zones d'alt risc d'incendi. També s'apliquen mesures divulgatives en els mitjans de comunicació com són premsa, ràdio i televisió, convidant a no anar al bosc quan el risc d'incendi és elevat.

Les diferents administracions i, bàsicament, els ajuntaments, juntament amb les ADF, són els que tenen competència sobre la majoria dels camins rurals, i em consta que tots, si és necessari, prenen mesures per restringir l'entrada al bosc. És per aquest motiu, doncs, que nosaltres considerem molt necessari, també, cada vegada més, limitar l'entrada al bosc quan el risc d'incendi és elevat. I a més, això, també ho fa el cos d'agents rurals de Catalunya. És per aquest motiu també que nosaltres votarem a favor d'aquest sisè punt de la Moció.

I, resumint, i acabo, senyor president, afirmant que el Govern de la Generalitat i el Grup Parlamentari que li dona suport sempre ens hem mostrat sensibles en temes que afecten els nostres boscos i n'és una bona mostra la sessió informativa sobre incendis forestals celebrada abans-d'ahir en aquest Parlament pel conseller d'Agricultura i la consellera de Governació.

Torno a repetir una vegada més que en aquests temes sempre hem volgut mantenir el consens amb tots els grups d'aquesta cambra, i en aquest cas, especialment, amb Esquerra Republicana de Catalunya, i una bona prova de la voluntat d'aquest consens és que votarem aquests quatre últims punts de la Moció favorablement, amb una condició: que no acceptarem l'esmena presentada pel Grup Popular.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Suñer. El senyor Portabella té la paraula per pronunciar-se sobre l'esmena presentada.

El Sr. PORTABELLA: Sí, gràcies, senyor president, tot i que em costa i he de fer un esforç de contenció important per no incidir..., fer algunes precisions sobre la intervenció d'altres grups parlamentaris, però em cenyiré al que és el Reglament de la Cambra i només em posicionaré sobre l'esmena que ha presentat el Grup Popular.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies pel seu esforç.

El Sr. PORTABELLA: De veritat que és important l'esforç. Bé, de fet, voldria començar agraint la intervenció del Grup Popular i l'interès amb què s'ha pres aquesta Moció, fruit de la qual ha presentat la seva esmena.

Nosaltres no podem o creiem que és millor no acceptar aquesta esmena perquè creiem que aquesta coordinació, tot i que és evident que ha d'existir, no ha de ser dintre d'Icona, que ha d'existir, sinó que ha d'existir entre Icona i el Govern de Catalunya, perquè aquestes competències pensem que funcionaran molt millor quan estiguin en el Govern de Catalunya. Per tant, no acceptarem aquesta esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Portabella. Com a conseqüència del debat s'han de fer tres votacions: una, 1 i 2, punts 1 i 2; després, separadament, el 3, perquè hi ha hagut petició del Grup Popular; i després 4, 5 i 6.

En primer lloc, els punts 1 i 2.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquests punts han quedat rebutjats per 28 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

A continuació es vota el punt número 3.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha quedat aprovat per 69 vots a favor, 3 en contra i 15 abstencions.

Ara, conjuntament, els punts 4, 5 i 6.

Vots a favor?

Aquests punts han quedat aprovats per unanimitat.

S'aixeca la sessió.

(Són tres quarts de sis de la tarda i dotze minuts.)

PUBLICACIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Constitució Espanyola

Barcelona 1988. 2.ª edició ISBN: 84-500-9376-7

Preu: 150 pta. 17 x 11 cm, 88 pàg.

Text de la Constitució Espanyola, aprovada per les Corts Generals de l'Estat el 31 d'octubre de 1987, amb un índex final de títols i de capítols.

Constitució Espanyola. Estatut d'Autonomia de Catalunya. Reglament del Parlament de Catalunya

Barcelona 1990. 5.ª edició ISBN: 84-393-2176-3

Preu: 1.050 pta. 15 x 9 cm, 488 pàg.

Volum de petit format que aplega tres documents legislatius bàsics: la Constitució Espanyola, l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i el Reglament del Parlament de Catalunya. A cada document s'afegeix un índex analític ordenat alfabèticament, on cada terme, a més de remetre al lloc del text legal on figura n'explica el contingut i es relaciona amb tot el context jurídic que implica.

Declaració Universal dels Drets Humans

Barcelona 1988. 3.ª edició

Preu: 80 pta. 17 x 11 cm, 22 pàg.

Text de la Declaració Universal dels Drets Humans, aprovada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el desembre de 1948. L'acompanya una Resolució del Parlament de Catalunya sobre els drets de la infància.

Estatut d'Autonomia de Catalunya

Barcelona 1983. 2.ª edició ISBN: 84-500-9378-3

Preu: 100 pta. 17 x 11 cm, 46 pàg.

Text de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat per referèndum popular l'octubre de 1979 i sancionat pel Rei Joan Carles I el desembre del mateix any. Amb un índex final de títols i capítols.

Parlament de Catalunya. L'obra legislativa 1932-1939

Edició i estudi introductori a càrrec d'Ismael E. Pitarch

Barcelona 1981. ISBN: 84-500-4156-2

Preu: 3.000 pta. 31 x 22 cm, 422 pàg.

Recopilació de les lleis elaborades pel primer Parlament de Catalunya, precedides d'un estudi històric i jurídic sobre les fonts, els procediments i l'actuació legislativa del Parlament.

Parlament de Catalunya. Legislatura 1980-1984

Barcelona 1986. ISBN: 84-505-4739-3 (o.c.)

Preu: 8.500 pta (2 volums). 31 x 22 cm, 1.006 pàg (2 vol.).

Obra que resumeix, en dos volums, el treball i el funcionament del Parlament en la legislatura 1980-1984. Conté les dades biogràfiques i parlamentàries dels diputats, la composició i el treball dels òrgans, el text íntegre de les lleis, les resolucions i les mocions aprovades, etc.

Vol. 1. ISBN: 84-505-4740-7

Vol. 2. ISBN: 84-505-4741-5

Parlament de Catalunya. Legislatura 1984-1988

Barcelona 1989. ISBN: 84-505-8049-8 (o.c.)

Preu: 8.500 pta (2 volums). 31 x 22 cm, 1.550 pàg (2 vol.).

Obra que resumeix, en dos volums, el treball i el funcionament del Parlament en la legislatura 1984-1988

Vol. 1. ISBN: 84-505-8049-8

Vol. 2. ISBN: 84-505-8051-X

Parlament de Catalunya. Llibre del Cinquantenari: 1932-1982

Textos i documentació a càrrec d'Ismael E. Pitarch

Barcelona 1984. ISBN: 84-500-9786-X

Preu: 6.250 pta. 31 x 25 cm, 428 pàg.

El cinquantenari de la constitució del primer Parlament de Catalunya (1932) fou commemorat amb aquest llibre-document que és també un homenatge als parlamentaris de 1932 i la seva actuació fins al 1939. En reproduïx els documents més significatius i les biografies dels 83 diputats que el constituïren.

El Parlament de Catalunya

Barcelona 1991. 5.ª edició

Preu: 100 pta. 21 x 12 cm, 58 pàg.

Fullet explicatiu de l'estructura, les funcions i el funcionament del Parlament, amb una descripció del palau on aquest té la seu il·lustrat amb fotos a tot color, de Francesc Català Roca i altres fotògrafs. N'hi ha, també, versions en castellà, alemany i anglès.

El Parlament de Catalunya

per J. Sobrequès, Francesc Vicens i Ismael E. Pitarch

Barcelona 1987. 2.ª edició ampliada ISBN: 84-505-6832-3

Preu: 12.500 pta. 31 x 24 cm, 502 pàg.

Història il·lustrada de la institució parlamentària a Catalunya des de l'edat mitjana, i de l'actual palau del Parlament. Ressenya de la vida interna de la cambra i de la tasca parlamentària en les seves diverses funcions.

Segona edició, ampliada, amb 231 fotos a tot color i a tota pàgina, i 78 d'històriques en blanc i negre, reproduïdes en bitò.

PUBLICACIONS PERIÒDIQUES

Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya

ISSN: 0213-7798

Preu: Subscripció anual: 7.500 pta. 31 x 21,5 cm.

Publica els projectes i les proposicions de llei, els vots particulars o les esmenes a defensar en el Ple o en comissions, els informes de Ponència, els dictàmens de les comissions legislatives, els acords de les Comissions i del Ple, les interpellacions, mocions, proposicions no de llei, propostes de resolució, comunicacions del Consell Executiu, etc. Al final de cada any natural es publiquen quatre índexs: de tramitacions, d'òrgans, de persones i de matèries.

Diari de Sessions del Parlament de Catalunya

ISSN: 0213-7976 (general)

ISSN: 0213-7984 (sèrie P)

Preu: Subscripció anual: 6.000 pta. 31 x 21,5 cm.

Publica la transcripció fidel de totes les intervencions produïdes en les sessions públiques del Parlament, tot anotant les incidències que s'hi han esdevingut. Apareix en dues sèries: sèrie P, per a les sessions plenàries; sèrie C, per a les sessions de les comissions. Al final de cada any natural se'n publiquen tres índexs: cronològic, de persones i de matèries.

Les publicacions del Parlament de Catalunya es poden adquirir a les llibreries de la Generalitat i al Palau del Parlament. Les subscripcions es poden fer al Servei de Publicacions del Parlament.

SUBSCRIPCIÓ

☐ Edició impresa
☐ Edició en microfitxa

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció (impresos o en microfitxa) començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Butlletí, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

El pagament es pot fer:

a) Per gir postal.

b) Per transferència bancària, a nom del Parlament de Catalunya, al compte corrent número 2500019405 de la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, agència 3018, del Pla de Palau núm. 2, 08003 Barcelona.

c) Per xec registrat.

d) En metàl·lic a la Caixa del Parlament.

BUTLLETA

Nom ..... NIF .....

carrer ..... núm. ....

telèfon ..... població ..... codi postal .....

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ ☐

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ ☐

☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta) ☐ ☐

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia ..... de ..... de ..... fins al dia 31 de desembre de 19....

Amb aquesta finalitat, i amb data ..... de ..... de ..... envia

per ..... núm. .... la quantitat de ..... pessetes

(gir / xec al portador)

..... de ..... de 19....

Signatura

BUTLLETÍ OFICIAL
i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició, impressió i subscripcions: Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya, Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Telèfon 221 20 00.

Subscripció anual (edició impresa o edició en microfitxa): 6.000 pessetes.

Subscripció anual conjunta amb el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (edició impresa o edició en microfitxa): 13.000 pessetes.

Número solt (edició impresa o edició en microfitxa): 120 pessetes (Preus amb IVA inclòs).

Dip. Leg. B-27.966-80. ISSN 0213-7976 (general) ISSN 0213-7984 (sèrie P)

